

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
USTALEŃ PLANU OGÓLNEGO GMINY IŃSKO**



OPRACOWANIE:
E-Projekt Karol Jaworski

Ińsko, 2025/2026

SPIS TREŚCI

1. PRZEDMIOT, CEL, METODA OPRACOWANIA	2
1.1 PRZEDMIOT I CEL PROGNOZY	2
1.2 METODA OPRACOWANIA	4
1.3 PODSTAWY PRAWNE, NA KTÓRYCH OPARTO PROGNOZĘ	5
1.4 ŹRÓDŁA INFORMACJI WYKORZYSTANE PRZY SPORZĄDZENIU PROGNOZY	5
2 INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO PLANU OGÓLNEGO ORAZ JEGO POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI.....	8
2.1 POŁOŻENIE TERENU	8
2.2 ZAWARTOŚĆ I GŁÓWNE CELE DOKUMENTU	9
2.3 POWIĄZANIA PROJEKTU PLANU Z INNYMI DOKUMENTAMI.....	11
3 STAN ŚRODOWISKA OBJĘTEGO PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM PROJEKTU PLANU OGÓLNEGO	12
3.1 GŁÓWNE UWARUNKOWANIA ŚRODOWISKOWE	12
3.2 STAN ŚRODOWISKA	46
3.3 ZASOBY PRZYRODNICZE I ICH OCHRONA PRAWNA.....	54
3.4 TERENY ZAGROŻONE POWODZIĄ.....	73
4 ANALIZA ISTNIEJĄCYCH PROBLEMÓW OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNYCH Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU PLANU OGÓLNEGO, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCYCH OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY O OCHRONIE PRZYRODY	76
5 CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU OGÓLNEGO ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU.....	78
6 ANALIZA PRZEWIDYWANYCH ZNACZĄCYCH ODDZIAŁYWAŃ RÓŻNEGO RODZAJU NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO I KULTUROWEGO	80
6.1 SKUTKI DLA ŚRODOWISKA WYNIKAJĄCE Z PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU	81
6.2 WPŁYW USTALEŃ PLANU OGÓLNEGO NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA.....	82
7 ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU	115
8 PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA.....	117
9 INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO.....	117
10 STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM.....	117
11 MAPY.....	120
12 OŚWIADCZENIE, O KTÓRYM MOWA W ART. 74A UST. 2 USTAWY Z DNIA 3 PAŹDZIERNIKA 2008 R. O UDOSTĘPNIANIU INFORMACJI O ŚRODOWISKU I JEGO OCHRONIE, UDZIALE SPOŁECZEŃSTWA W OCHRONIE ŚRODOWISKA ORAZ O OCENACH ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO.....	124

1. PRZEDMIOT, CEL, METODA OPRACOWANIA

1.1 Przedmiot i cel prognozy

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń projektu planu ogólnego dla obszaru określonego w uchwale Nr XLVIII/386/2024 Rady Miejskiej w Ińsku z dnia 21 lutego 2024 r. w sprawie przystąpienia do sporządzania planu ogólnego gminy Ińsko.

W wyniku przeprowadzonych konsultacji społecznych i uwzględnienia opinii Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, wprowadzono następujące zmiany do projektu planu ogólnego:

Lp.	Oznaczenie terenu objętego zmianą	Zmiana strefy funkcjonalnej
1.	działka nr ewid.499/2 obręb 1 miasta Ińsko	Do profilu SW dodano profil SJ.
2.	działka nr ewid.: 326 obręb Ciemnik	Zmiana z SO na 16SR.
3.	działka nr ewid.: 765 i 767/2 obręb Ciemnik	Zmiana z SO na 1SR.
4.	działki od nr ewid.: od 752/11 do 752/39 obręb Ciemnik	Zmiana z SO na 34SN.
5.	działki nr ewid.: 719, 720/2, 716, 715 obręb Ciemnik	Zmiana z SO na 33SN, 35SN, 36SN z wyjątkiem działki nr ewid. 747. Strefy położone bliżej niż 100 m od jeziora, będą służyć wyłączenia dla turystyki wodnej.
6.	działka nr ewid.98/2, 98/3, 98/4 obręb Granica	Zmiana z SO na 40SR.
7.	działka nr ewid. 6/6 obręb Miałka	Zmiana z SO nr 37SN. Teren obejmuje zabytkowy park z resztkami dworu wpisany do rejestru zabytków.
8.	działka nr ewid.417/73 wraz z działkami przyległymi obręb Storkowo	Zmiana z SO na 32SN.
9.	działki nr ewid. 417/1 obręb Storkowo	Zmiana z SR na 31SN.
10.	działka nr ewid.242 i 243 obręb Storkowo	Zmiana z SO na 29SN.
11.	działki nr ewid. 80/6, 80/7, 80/8, 80/5, 81, 82, 83, 83, 84, 85/2, 86, 87/1, 28/1, 102/1, 92, 91/1, 89/1, 88/3 obręb Ścienne	Zmiana z SO na 37SR.
12.	działki nr ewid. 86, 87/1 i 102/1 obręb Ścienne	Zmiana z SO na 38SR.
13.	działka nr ewid.413/19 obręb Ścienne	Zmiana z SO na 41SR.
14.	działka nr ewid.113/12 obręb Wierzchucice	Zmiana z SO na 30SN.

Prognoza oddziaływania na środowisko powstała, jako realizacja zapisów ustawy o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, a także ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Zgodnie z art. 46 ust 1 pkt 1 ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko projekt planu ogólnego wymaga przeprowadzenia strategicznej oceny

oddziaływania na środowisko. W ramach przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko organ opracowujący projekt planu ogólnego gminy sporządza prognozę oddziaływania na środowisko. Stanowi ona niezbędny załącznik do projektu planu ogólnego i podlega opiniowaniu przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska i organy państwowej inspekcji sanitarnej oraz podlega konsultacjom społecznym.

Celem opracowania prognozy jest:

- wypełnienie wymogów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz ustaw związanych z ochroną środowiska,
- określenie warunków lokalizacji, zagospodarowania terenu i procesu budowy, które spowodują, że podstawowe walory środowiska przyrodniczego nie ulegną zniszczeniu. Ponadto zagospodarowanie musi spełnić takie warunki, ażeby w procesie eksploatacji nie wystąpiły zjawiska niekorzystne dla człowieka i przyrody.

Przy opracowaniu prognozy kierowano się wytycznymi zawartymi w art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, zgodnie z którym prognoza ta powinna:

1. zawierać:

- informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
- informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
- informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym;

2. określać, analizować i oceniać:

- istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
- stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
- cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
- przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz

integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne, z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy;

3. przedstawiać:

- rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,
- biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

1.2 Metoda opracowania

Informacje zawarte w niniejszej prognozie oddziaływania na środowisko, zostały opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz zostały dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanych ustaleń planu oraz etapu przyjęcia tego dokumentu w procesie opracowywania projektów dokumentów powiązanych z projektowanym planem ogólnym.

Podczas opracowywania prognozy dokonano:

- określenia stanu środowiska na podstawie obserwacji terenowych oraz analizy materiałów archiwalnych,
- analizy i oceny przydatności terenów pod względem planowanych funkcji terenu oraz ich oddziaływań na środowisko,
- oceny potencjalnych zagrożeń środowiska, istotnych z punktu widzenia projektowanych zmian oraz wpływ zapisów ustaleń projektu planu na funkcjonowanie środowiska.

1.3 Podstawy prawne, na których oparto prognozę

- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2025 r. poz. 647 ze zm.);
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. 2026 r. poz. 13 ze zm.);
- Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112 ze zm.);
- Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2026 r. poz. 538);
- Ustawa z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2025 r. poz. 567 ze zm.);
- Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2024r. poz. 82);
- Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587 ze zm.);
- Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2026 r. poz. 69);
- Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2025 r. poz. 960 ze zm.);
- Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz.U. z 2026 r. poz.43 ze zm.);
- Ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2025 r. poz. 733);
- Rozporządzenie Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 138);
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz.1839 ze zm.);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. z 2011 r. Nr 25, poz. 133 ze zm.);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r., poz. 1409);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r., poz. 1408);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2022 r., poz. 2380);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz. U. z 2014 r. poz. 1713);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 września 2011 roku w sprawie listy roślin i zwierząt gatunków obcych, które w przypadku uwolnienia do środowiska przyrodniczego mogą zagrozić gatunkom rodzimym lub siedliskom przyrodniczym (Dz. U. 2011 nr 210 poz. 1260);

- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r., poz. 112);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2021 r. poz. 845);
- Rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych (Dz. U. z 2012 r. poz. 463);
- Rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz. U. poz. 2448);
- Rozporządzeniem Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 15 grudnia 2020 r. w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia okresowych badań poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz. U. z 2020 r. poz. 2311);
- Rozporządzenie Ministra Klimatu z dnia 2 stycznia 2020 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. z 2020 r. poz. 10);
- Rozporządzenie Nr 14/2005 Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 27 lipca 2005 r. w sprawie Ińskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Zach. z 2005 r. Nr 64, poz. 1377);
- Rozporządzenie Nr 36/2005 Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 10 listopada 2005 r. w sprawie Ińskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Zach. z 2005 r. Nr 92, poz. 1874);
- Rozporządzenie Ministra klimatu i Środowiska z dnia 14 października 2021 r. w sprawie specjalnego obszaru ochrony siedlisk Brzeźnicka Węgorza PLH320002 (Dz. U. z 2021 r. poz. 2086);
- Rozporządzenie Ministra klimatu i Środowiska z dnia 14 października 2021 r. w sprawie specjalnego obszaru ochrony siedlisk Pojezierze Ińskie PLH320067 (Dz. U. z 2021 r. poz. 2126);
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (wersja ujednolicona);
- Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 30 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Ostoja Ińska PLB320008 (Dz. U. z 2014 r. poz. 1931 ze zm.).

1.4 Źródła informacji wykorzystane przy sporządzeniu prognozy

- <https://mapy.geoportal.gov.pl/>;
- <https://mapa.korytarze.pl/>;
- www.natura2000.gdos.gov.pl;
- <https://www.pgi.gov.pl/>; mapy hydrogeologiczne;
- <https://geologia.pgi.gov.pl/mapy>; mapy geologiczne;
- <https://isok.gov.pl/hydroportal.html>;
- <https://www.bdl.lasy.gov.pl/portal/mapy>;
- <https://crfop.gdos.gov.pl/>; Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska;
- <https://powietrze.gios.gov.pl/pjp/>; Inspekcja Ochrony Środowiska;
- <https://mjwp.gios.gov.pl/>; monitoring jakości wód podziemnych;
- Program ochrony środowiska województwa zachodniopomorskiego 2030, Szczecin 2021 r.;
- Stan środowiska w województwie zachodniopomorskim. Raport 2022. GIOŚ Szczecin;
- Roczna ocena jakości powietrza w województwie zachodniopomorskim. Raport wojewódzki za rok 2022. GIOŚ Szczecin, 2023 r.;
- Strategia Rozwoju Województwa Zachodniopomorskiego do roku 2030;
- Waloryzacja przyrodnicza województwa zachodniopomorskiego, Biuro Konserwacji Przyrody w Szczecinie, 2010 r.;
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Ińsko (uchwała Nr XVI/92/2016 Rady Miejskiej w Ińsku z dnia 23 marca 2016 r.),
- Waloryzacji przyrodnicza gminy Ińsko (Biuro Konserwacji Przyrody, Szczecin 1999 r.),
- Strategia Rozwoju Gminy Ińsko na lata 2018-2028,
- Program ochrony Środowiska dla gminy Ińsko,
- Lokalny Program Rewitalizacji Gminy Ińsko na lata 2018-2028,
- Raport o stanie gminy Ińsko za 2023 r.,
- Wizja w terenie.

2 INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO PLANU OGÓLNEGO ORAZ JEGO POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI

2.1 Położenie terenu

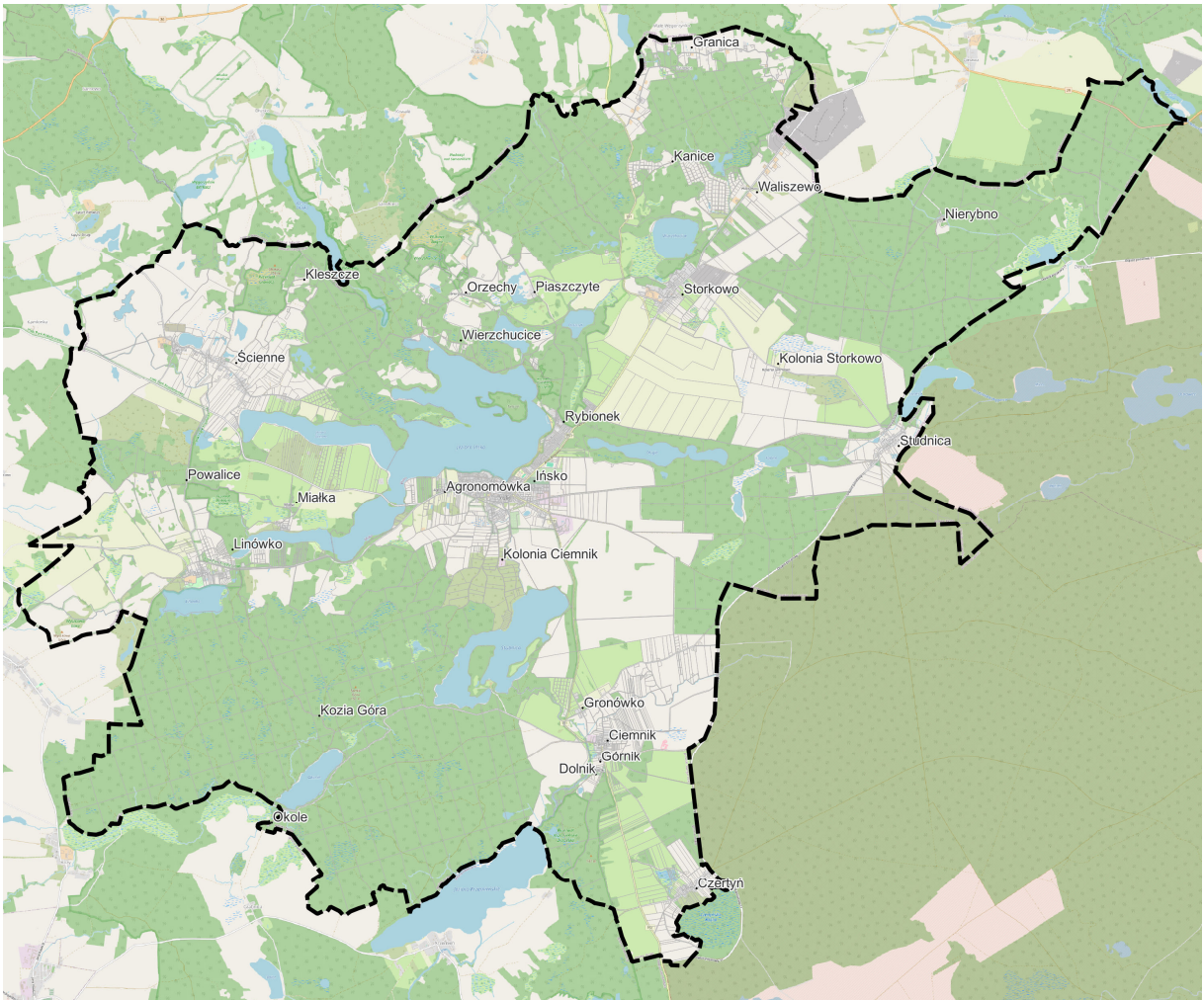
Gmina Ińsko leży w środkowej części województwa zachodniopomorskiego, w powiecie stargardzkim. Powierzchnia gminy wynosi 154,36 km². Na Gminę Ińsko składa się oprócz miasta Ińsko siedem sołectw: Ścienne, Linówko, Czertyń, Ciemnik, Storkowo, Studnica i Granica. Obszar gminy sąsiaduje od północy z gminą Węgorzyno, od wschodu z gminą Drawsko Pomorskie i Kalisz Pomorski, od południa z gminą Dobrzany a od zachodu z gminą Chociwel. Przez obszar gminy przebiega droga wojewódzka nr 151 a także odcinki dróg powiatowych i gminnych oraz fragment drogi krajowej nr 20, przebiegający przez część kompleksów leśnych w północno- zachodniej części gminy.

Gmina posiada unikalne walory krajobrazowe ze względu na charakterystyczne elementy kształtujące lokalny krajobraz w postaci moren czołowych, są to liczne wzgórza z których najwyższy jest Głowacz (179 m). Znaczne tereny gminy pokryte są kompleksami leśnymi (43,4% obszaru gminy), charakterystyczne dla tego obszaru są również rynnowe jeziora pochodzenia polodowcowego (około 5% obszaru gminy). Największym z nich jest Ińsko (o powierzchni 5,5 km²), położone w centralnej części gminy.

Główną gałęzią przemysłu na terenie gminy jest turystyka oraz przemysł drzewny i rolnictwo.

Rysunek 1 Mapa gminy Ińsko¹

¹ <https://www.openstreetmap.org/>



2.2 Zawartość i główne cele dokumentu

Zgodnie z art. 13a ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* dla obszaru gminy z wyłączeniem terenów zamkniętych innych niż ustalone przez ministra właściwego do spraw transportu, rada gminy uchwała plan ogólny gminy.

W planie ogólnym określa się strefy planistyczne i gminne standardy urbanistyczne. Można określić także obszary uzupełnienia zabudowy i obszary zabudowy śródmiejskiej.

Plan ogólny w zakresie stref planistycznych i gminnych standardów urbanistycznych i obszarów zabudowy śródmiejskiej uwzględnia się przy sporządzaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz stanowi podstawę prawną decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

Plan ogólny w zakresie obszarów uzupełnienia zabudowy stanowi podstawę prawną decyzji o warunkach zabudowy.

Plan ogólny jest aktem prawa miejscowego

Ustalenia planu ogólnego określa się, uwzględniając uwarunkowania rozwoju przestrzennego gminy, w szczególności:

- 1) ustalenia planu zagospodarowania przestrzennego województwa;
- 2) znajdujące się na obszarze gminy:

- a) formy ochrony przyrody oraz ich otuliny,
 - b) obszary szczególnego zagrożenia powodzią, wały przeciwpowodziowe oraz pasy o szerokości 50 m od stopy wału,
 - c) obszary gruntów zmeliorowanych,
 - d) tereny zagrożone ruchami masowymi ziemi oraz tereny, na których występują te ruchy, e) strefy ochronne ujęć wody,
 - e) obszary ochronne zbiorników wód śródlądowych,
 - f) tereny górnicze i obszary górnicze wraz z filarami ochronnymi,
 - g) udokumentowane złoża kopalin, kompleksy podziemnego składowania dwutlenku węgla i podziemne bezzbiornikowe magazyny substancji,
 - h) obszary uzdrowisk oraz obszary ochrony uzdrowiskowej,
 - i) zabytki objęte formami ochrony, o których mowa w ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, lub ujęte w wojewódzkiej lub gminnej ewidencji zabytków oraz dobra kultury współczesnej,
 - j) obszary pomników zagłady i ich strefy ochronne,
 - k) tereny zamknięte i ich strefy ochronne,
 - l) obszary ograniczonego użytkowania,
 - m) obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji, rekultywacji lub remediacji,
 - n) obszary zdegradowane i obszary rewitalizacji,
 - o) obszary ciche w aglomeracji oraz obszary ciche poza aglomeracją,
 - p) grunty rolne stanowiące użytki rolne klas I–III oraz grunty leśne,
 - q) zakłady o zwiększonym i dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej,
 - r) obszary pasa nadbrzeżnego, w tym w szczególności pasa technicznego;
- 3) rozmieszczenie istniejących i planowanych obiektów infrastruktury społecznej, transportowej i technicznej wraz z obowiązującymi dla nich ograniczeniami w zagospodarowaniu;
- 4) rekomendacje i wnioski zawarte w audycie krajobrazowym oraz krajobrazy priorytetowe;
- 5) opracowanie ekofizjograficzne w zakresie wymagań, o których mowa w art. 72 ust. 1–3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;
- 6) zapotrzebowanie na nową zabudowę mieszkaniową w gminie.

Prognoza oddziaływania na środowisko wraz z projektem planu ogólnego, jest przedmiotem społecznej oceny i podlega konsultacjom społecznym, a jej ustalenia mogą mieć wpływ na decyzję Rady Gminy w sprawie uchwalenia planu ogólnego.

2.3 Powiązania projektu planu z innymi dokumentami

Na politykę przestrzenną i ekologiczną gminy Ińsko znaczący wpływ wywierają przyjęte przez Radę Miejską w Ińsku dokumenty o charakterze strategicznym, w szczególności:

- obowiązujące miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego na terenie gminy Ińsko,
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Ińsko (uchwała Nr XVI/92/2016 Rady Miejskiej w Ińsku z dnia 23 marca 2016 r.),
- Waloryzacji przyrodnicza gminy Ińsko (Biuro Konserwacji Przyrody, Szczecin 1999 r.),
- Strategia Rozwoju Gminy Ińsko na lata 2018-2028,
- Lokalny Program Rewitalizacji Gminy Ińsko na lata 2018-2028,
- Program ochrony Środowiska dla gminy Ińsko,
- Raport o stanie gminy Ińsko za 2024 r.,
- wnioski złożone w ramach procedury sporządzania planu ogólnego gminy Ińsko.

3 STAN ŚRODOWISKA OBJĘTEGO PRZEWDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM PROJEKTU PLANU OGÓLNEGO

3.1 Główne uwarunkowania środowiskowe

3.1.1 Położenie terenu

Pod względem regionalizacji fizycznogeograficznej Polski wg Kondrackiego, tereny objęte opracowaniem położone są w:

Megaregionie: Pozaalpejska Europa Zachodnia (3)

Prowincji: Niż Środkowoeuropejski (31)

Podprowincji: Pojezierze Południowobałtyckie (314–316)

Makroregionie: Pojezierze Zachodniopomorskie (314.4)

Mezoregion: **Pojezierze Ińskie** (314.43)

Mezoregion: **Równina Drawska** (314.63)

Makroregion Pojezierze Zachodniopomorskie to obszar obejmujący strefę marginalną fazy pomorskiej ostatniego zlodowacenia. Wzgórza morenowe osiągają dość znaczne wysokości przekraczające 250 m. Występują tu żyzne gleby brunatne wytworzone na glinach zwałowych, stanowiące potencjalne siedlisko lasów bukowych:

- **mezoregion Pojezierze Ińskie** to obszar z licznymi jeziorami i urozmaiconą rzeźbą terenu ze wzgórzami morenowymi i dolinami rzek. Najwyższe wzniesienie Głowacz osiąga wysokość 179 m n.p.m. Lasy przeważają na południu i na południowym zachodzie od Ińska,
- **mezoregion Równina Drawska** zaliczany ze względu na typ mezoregionów do sandrów w granicach ostatniego zlodowacenia, z jeziorami w regionie nizin i obniżeń. Równina Drawska tworzy sandr, należący do najbardziej rozległych na Niżu Polskim. W części północnej występują płytkie jeziora wytopiskowe, a na pozostałym obszarze liczne podmokłości i tereny bagienne. Jego powierzchnia wykazuje generalny spadek na południe i południowy wschód. Najwyższe wyniesienie sandru o wysokości 155 m n.p.m. znajduje się koło Studnicy i obniża się na wszystkie strony, ale najbardziej w kierunku południowo - wschodnim i dochodzi do 100 m n.p.m.

Wschodnia część gminy Ińsko obejmuje mezoregion Równiny Drawskiej stworzony przez osady wodnolodowcowe w postaci rozległego sandru od Ińska do ujścia rzeki Drawy do doliny Warty wynosi 60 km. Został zbudowany przez wody roztopowe lądolodu płynące z różnych kierunków z wylotów głębokich subglacialnych rynien ze spadkiem w kierunku południowym i południowo-wschodnim. Najwyższe wyniesienie sandru, o wysokości do 155 m n.p.m., położone jest w okolicy Studnicy, tworzy duży stożek napływowy, obniżający się ku południowemu wschodowi do około 100 m n.p.m. W miejscach zalegania brył martwego lodu wykształciły się misy wytopiskowe zajęte przez jezioro Storkowskie lub wypełnione osadami organicznymi w postaci namulów, torfów i gytii np. Czertyńskie Bagno, Studnickie Łąki, czy Kiełpie Bagno. Powierzchnia sandru jest mocno falista, pocięta licznymi rzeczkami i licznymi zagłębieniami bezodpływowymi.

Zachodnią część gminy tworzą wysoczyzny morenowe maksymalnego zasięgu fazy pomorskiej (pomorski garb jeziorny). Biegają z kierunku Recza prawie południkowo a w okolicy Ińska kierują się w kierunku północno-wschodnim. Są to moreny czołowe zaliczane do kategorii osadzonych moren czołowych (ablacyjnych powstałych poprzez obtapianie się krawędzi czoła lodowego znajdującego się w stanie bilansu równowagi). Rzędne tego terenu wahają się w granicach 110 do 136 m n.p.m. W kierunku południowym morena opada do poniżej 100 m n.p.m.

Najbardziej widoczne w rzeźbie terenu pagórki rozciągają się południkowo na przestrzeni 5 km, na południe od Ciemnika do południowych brzegów jeziora Sarnowo.

Podobne wzniesienia znajdują się na północ od jeziora Ińsko oraz na północ od Storkowa. Pagóry morenowe są rozcięte rynnami polodowcowymi o stromych zboczach i nierównym dnie. Mają postać garbów lub kopuł o nachyleniu stoków 15–25° osiągając wysokości względne 30 - 40 metrów na zachód od Ciemnika (kulminacja Kozia Góra 158 m n.p.m.) i 35 - 45 metrów koło Orzechowa i Wierzchucic (wysokości bezwzględne 166,1 i 159,3 m n.p.m.)

Wały moren czołowych rozcięte są rynnami subglacialnymi, które wypełniają jeziora: Ińsko, Wisala, Długie i Studnica. W okolicach Ińska zbiegają się rynny podlodowcowe z trzech kierunków.

Powierzchnia wysoczyzny morenowej urozmaicona jest zespołami form szczelinowych jakimi są kemy i ozy. Zostały one utworzone poprzez stagnujący w strefie marginalnej lądolód, który ulegał rozpadowi na płyty i bryły martwego lodu. Należą do nich wzgórza kemowe położone na południe i wschód od jeziora Dłusko, w pobliżu Orzechowa oraz na północ od Wierzchucic.

3.1.2 Geologia. Geomorfologia

Obszar opracowania położony jest w południowo - wschodniej części niecki szczecińskiej. Jednostka ta zbudowana jest z permio - mezozoicznych serii skalnych. Jako forma strukturalna powstała na miejscu rozległego basenu środkowopolskiego, który powstał po orogenezie waryscyjskiej na obszarze północnej i centralnej Polski. Proces formowania tej jednostki zakończyły pod koniec kredy ruchy tektoniczne fazy laramiskiej. Serie skalne niecki zalegają najczęściej horyzontalnie. Osadami niecki szczecińskiej, bezpośrednio podścielającymi kompleks kenozoiczny, są twory górnej kredy (piaskowce, zlepieńce, mułowce).

Jednostkę niecki szczecińskiej przykrywa kompleks osadów trzeciorzędowych, których miąższość nie została określona w żadnym otworze. W oparciu o rozpoznanie na sąsiednich arkuszach, miąższość trzeciorzędu sięga 90÷100 m. Powierzchnię podczwartorzędową budują tu osady oligocenu. Wykształcone głównie jako iłowce, mułowce, mułki i ility z przewarstwieniami piasków (tzw. ility septariowe) reprezentują dolny oligocen. Natomiast osady górnego oligocenu reprezentowane są przez serie piaszczyste z domieszkami łyszczyków, glaukonitu, często zażelazone, zalegające w obrębie pakietów ilastych. Spotykane są wystąpienia osadów trzeciorzędowych w formie kier i łusek w obrębie utworów czwartorzędowych. Na obszarze opracowania osady miocenu występują fragmentarycznie w strefach wypiętrzeń podłoża podczwartorzędowego. Wykształcone są w formie mułkowato – ilastej z przerostami piasków, wkładkami węgla brunatnych i lignitów. Zarówno w budowie geologicznej czwartorzędowej jak i rzeźbie powierzchni, charakterystycznym elementem jest pomorski garb pojeziorny. Stanowi on linię moren zasięgu maksymalnego fazy pomorskiej zlodowacenia Wisły. Przebiega ona południkowo od miejscowości Recz do Ińska, ulegając ugięciu w kierunku północno – wschodnim.

Stanowi wyraźną granicę między wysoczyznami morenowymi a leżącym na ich przedpolu sandrem drawskim

Na całym obszarze osady czwartorzędowe tworzą zwartą pokrywę, której średnia miąższość znacznie przekracza 100 m. W obrębie kompleksu osadów czwartorzędowych wyróżnia się pięć formacji glacialnych. Dominującą rolę odgrywają miąższe, nawet do 100 m pakiety gliny zwałowej, osadów zastoiskowych zlodowaceń wodnolodowcowych zlodowaceń środkowopolskich. W obrębie glin występują osady piaszczysto-żwirowe o zróżnicowanej miąższości (rzędu 10- 20 m), lokalnie większej, tworzące międzyglinowy poziom wodonośny. Powyżej zalega kompleks dwóch poziomów glin zwałowych zlodowacenia Wisły, rozdzielonych utworami wodnolodowcowymi o charakterze nieciągłym. Na obszarze sandru bezpośrednio na serii piaszczystej starszego stadiału zalegają najmłodsze osady wodnolodowcowe. Najmłodsze gliny zwałowe zlodowacenia Wisły biorą udział w budowie pagórkowatych wysoczyzn polodowcowych. We wszelkiego rodzaju obniżeniach zalegają najmłodsze osady z samego schyłku zlodowacenia Wisły oraz holocenu, wykształcone w postaci torfów, gytii i kredy jeziornej.²

3.1.2.1 Złoża surowców mineralnych

Na terenie gminy znajdują się następujące obszary i tereny górnicze:

- Ińsko (nr w rejestrze 10-16/4/277) o powierzchni 100,7287 ha,
- Storkowo I - Pole A (nr w rejestrze 10-16/2/147) o powierzchni 4,4881 ha,
- Storkowo I - Pole B (nr w rejestrze 10-16/3/199) o powierzchni 17,2145 ha.

Rysunek 2 Schemat położenia obszarów i terenów górniczych na terenie gminy Ińsko³

² <https://bazadata.pgi.gov.pl/data/>

³ opracowanie własne na podstawie <https://geoportal.pgi.gov.pl/midas-web>



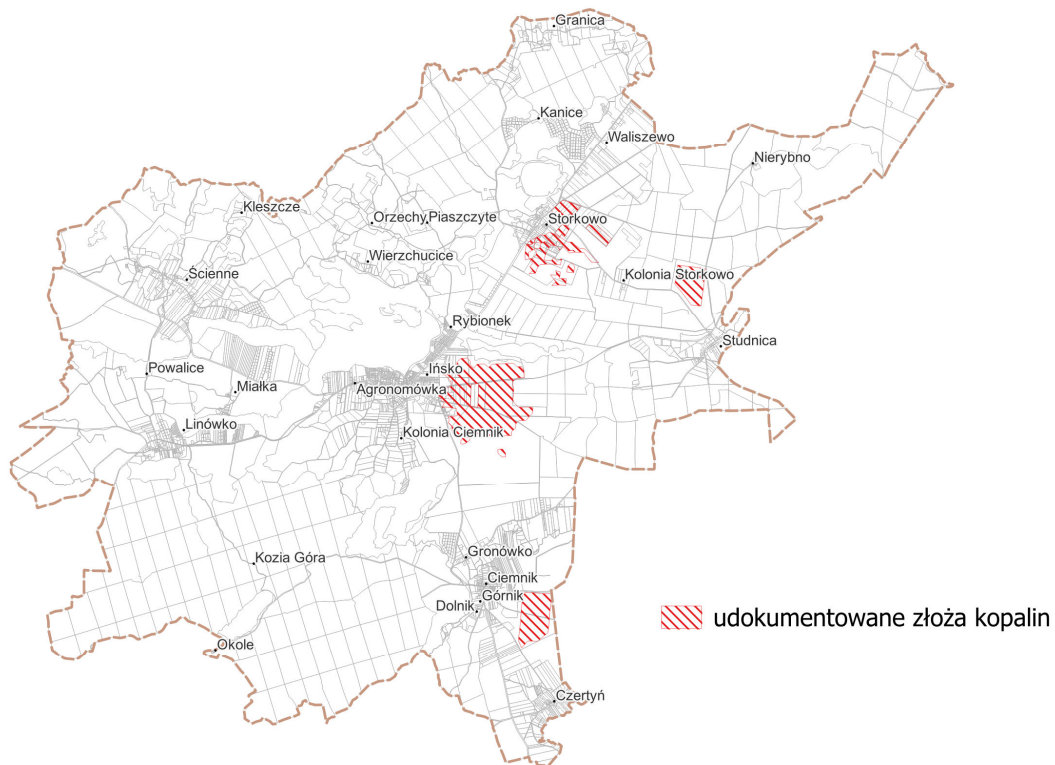
Na terenie gminy Ińsko znajdują się udokumentowane złoża kopalin, które przedstawiono w tabeli nr 1.

Tabela 1 Wykaz udokumentowanych złóż kopalin na terenie gminy Ińsko⁴

Lp.	Nr złoża	Nazwa złoża	Kopaliny	Powierzchnia złoża (ha)	Stan zagospodarowania
1.	5255	Ciemnik	Piaski i żwiry	59	Złoże rozpoznane szczegółowo
2.	1691	Ińsko	Piaski i żwiry	217,9767	Złoże zagospodarowane
3.	10235	Ińsko Małe A	Piaski i żwiry	1,9	Złoże rozpoznane szczegółowo
4.	10236	Ińsko Małe B	Piaski i żwiry	1,98	Złoże rozpoznane szczegółowo
5.	12048	Storkowo I - Pole A	Piaski i żwiry	4,51	Złoże eksploatowane okresowo
6.	14070	Storkowo I - Pole B	Piaski i żwiry	17,15	Złoże eksploatowane okresowo
7.	14069	Storkowo I - Pole C	Piaski i żwiry	10,7	Złoże rozpoznane szczegółowo
8.	1686	Studnica	Piaski i żwiry	49,5	Złoże rozpoznane szczegółowo
9.	5256	Studnica II	Piaski i żwiry	38,5476	Złoże rozpoznane szczegółowo

⁴ <https://geoportal.pgi.gov.pl/midas-web>

Rysunek 3 Schemat położenia udokumentowanych złóż kopalin na terenie gminy Ińsko⁵



3.1.3 Gleby

Na terenie opracowania wykształciły się głównie gleby bielcowe na piaskach i glinach. Na wysoczyźnie morenowej są to przeważnie gleby klasy IVa i IVb a na piaskach sandrowych klasy V i VI. W dolinach rzecznych i w zagłębieniach bezodpływowych wykształciły się gleby torfowe i bagienne. Większe obszary lepszych gleb bielcowych rozwiniętych na glinach lekkich oraz gleb rdzawych i płowych występują w zachodniej części gminy. Na badanym obszarze występują w większości gleby brunatne wylugowane - Bw, które łącznie zajmują ponad 90% ogólnej powierzchni wszystkich gleb. Z pozostałych gleb o znacznie mniejszym areale występują gleby torfowe i murszowo – torfowe, gleby murszaste, czarne ziemie zdegradowane i gleby mułowo - torfowe. Gleby wykształciły się przeważnie na glinie lekkiej (gl), na piaskach luźnych (pl), piaskach słabo gliniastych (ps), piaskach gliniastych lekkich (pgl) i piaskach gliniastych mocnych (pgm).

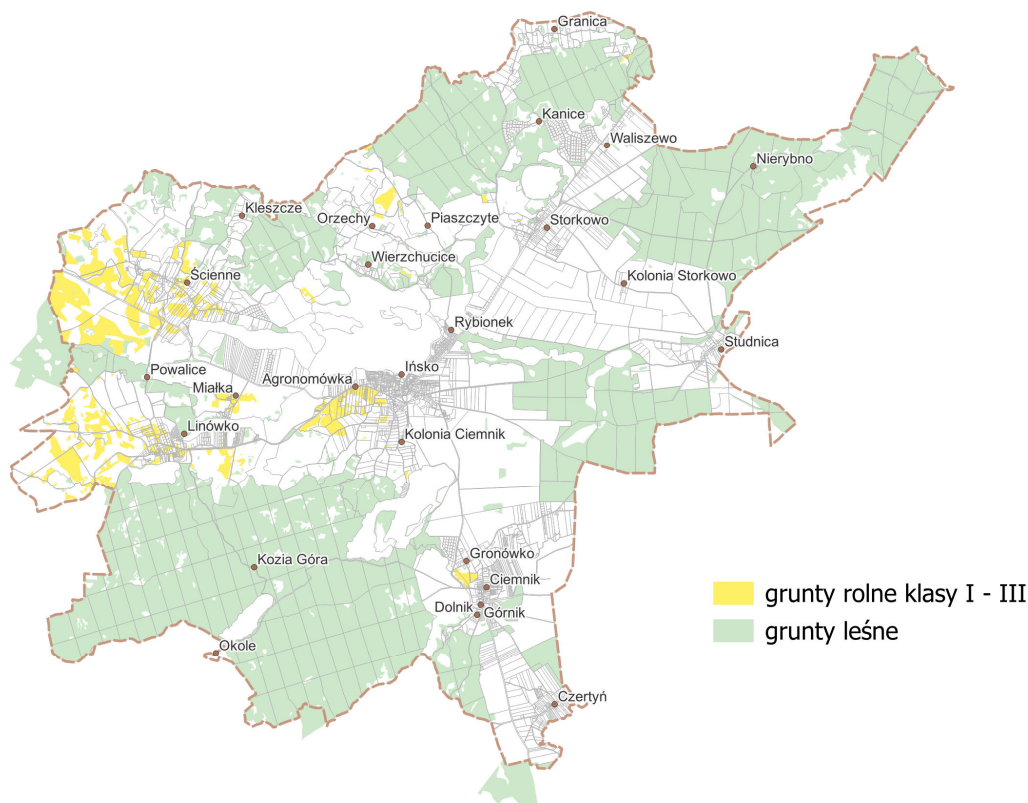
Wśród użytków zielonych największą powierzchnię zajmuje kompleks użytków zielonych średnich wykształconych na glebach mineralnych, mułowo-torfowych, torfowych i murszowych. Łąki zajmują głównie wylesione rejony Równiny Drawskiej i podmokłe tereny w rejonie: Studnicy, Ciemnika i Czertynia.

Lasy zajmują 43,4%⁶ powierzchni gminy. W północnej i zachodniej części omawianego terenu są to bory mieszane, wprowadzone na siedliska dawnych buczyn i grądów z przewagą sosny i świerka.

⁵ opracowanie własne na podstawie <https://geoportal.pgi.gov.pl/midas-web>

Na wzgórzach morenowych występują znaczne połacie lasów bukowych i bukowo-dębowych z udziałem rzadkich i chronionych gatunków flory. Na Równinie Drawskiej dominują bory sosnowe z udziałem brzozy i dębu, a na terenach podmokłych występują lasy olchowo-brzozowe i bagienne łągi (Puszcza Drawska). Istotnym elementem krajobrazu są liczne aleje nasadzone wzdłuż dróg, tworzone przez lipy, dęby szypułkowe, jesiony wyniosłe i topole. W rejonie Ciemnika i Czertynia zalesiono tereny dawnych upraw z wykorzystaniem pospolitych gatunków drzew: brzozy, topole osiki i wierzby.

Rysunek 4 Położenie lasów i gruntów klasy III na terenie gminy Ińsko⁷



3.1.4 Hydrografia

Wody podziemne i gruntowe

Według regionalizacji zwykłych wód podziemnych B. Paczyńskiego gmina Ińsko leży w obrębie regionu pomorskiego (V). Obszar charakteryzuje się występowaniem wód podziemnych w obrębie dwóch poziomów wodonośnych piętra czwartorzędowego. Natomiast o wodonośności niżej leżących utworów trzeciorzędowych i mezozoicznych brak jest danych. Na omawianym terenie występuje jedno piętro wodonośne, związane z utworami czwartorzędowymi, w którym wydzielono dwa poziomy: wód gruntowych (sandrowy) i międzyglinowy.

⁶ <https://bdl.stat.gov.pl/bdl/dane/teryt/tablica>

⁷ opracowanie własne na podstawie <https://www.bdl.lasy.gov.pl/portal/mapy>

Poziom wód gruntowych występuje na obszarze sandru, w miąższych osadach piaszczysto-żwirowych. Swobodne zwierciadło wody zalega na głębokości od 15 do 20 m, lokalnie płycej (5 – 15 m). Miąższość warstwy zawodnionej waha się od 10 do 20 m, miejscami w północno-zachodniej części sandru jest większa i sięga 20 – 40 m. W brzeźnych partiach współczynnik filtracji osadów wodonośnych wynosi około 10 m/dobę, a w części centralnej sandru jest wyższy i wynosi około 17 m/dobę. Wydajności potencjalne studni generalnie mieszczą się w granicach 10 – 30 m³/h a w rejonie Ińska 30 – 50 m³/h. Współczynnik filtracji mieści się w zakresie od 10 – 77 m/d. Kierunek przepływu wód gruntowych przebiega z północy na południowy wschód.

Poziom ten jest zasilany bezpośrednio przez infiltrację opadów atmosferycznych.

Na badanym obszarze głębokość zalegania wód gruntowych jest bardzo zróżnicowana: do 2 m p.p.t. wody występują w dolinach rzecznych, strefach przyjeziornych i terenach podmokłych nieużytków. Pozostałe tereny, to strefy głębszego występowania wód gruntowych do 5 m m.p.p.t. i głębiej.

Międzyglinowy poziom wodonośny związany jest z osadami piaszczystymi zlodowaceń środkowopolskich. Na sandrze drawskim jest to drugi, licząc od powierzchni, poziom wodonośny, leżący poniżej poziomu gruntowego. Na wysoczyźnie morenowej pełni funkcję głównego poziomu użytkowego. Międzyglinowy poziom wodonośny zalega na głębokości od 15 do 50 m. Współczynniki filtracji wynoszą od 1,7 do 22,5, a potencjalne wydajności studni zawierają się najczęściej w przedziale od 10 do 70 m³/h. Ten poziom wodonośny ma napięte zwierciadło wody.

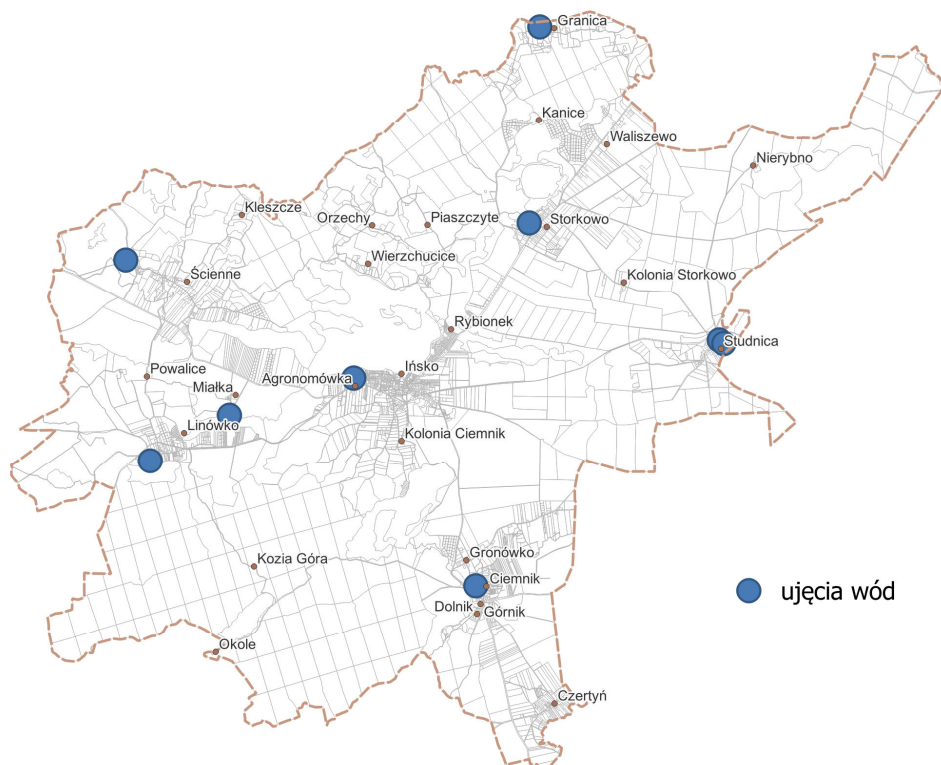
Teren gminy Ińsko położony jest poza zasięgiem głównych zbiorników wód podziemnych.

Na terenie gminy ujęcia wód są czerpane z pięta czwartorzędowego i należą do typu wodorowęglanowo-wapniowego, o średniej mineralizacji 359 mg/dm³. W niektórych przypadkach wymagają uzdatniania ze względu na podwyższoną zawartość manganu i żelaza. Na obszarze opracowania znajduje się osiem ujęć wód podziemnych (w miejscowości Ińsko, Ciemnik, Granica, Linówko, Miałka, Storkowo i dwa w m. Studnica), służących do zaopatrzenia mieszkańców. Żadne z ujęć wód nie posiada wyznaczonej i obowiązującej pośredniej strefy ochrony sanitarnej⁸.

Rysunek 5 Schemat położenia ujęć wód na terenie gminy Ińsko⁹

⁸ <https://bazadata.pgi.gov.pl/data/mgsp/txt/mgsp0232.pdf>

⁹ opracowanie własne na podstawie <https://geoportal.pgi.gov.pl/midas-web>



Wody powierzchniowe

Pod względem hydrograficznym obszar gminy położony w obrębie dorzecza Odry, w zlewni rzeki Iny (zachodnia część gminy), rzeki Regi (obszar na wschód od Storkowa) oraz rzeki Drawy (tereny w okolicach Czertynia).

Największą rzeką gminy jest Ina. Wypływająca z terenów sandrowych na wschód od Gronówka. Północna część obszaru jest odwadniana przez sieć małych cieków w większości sztucznego pochodzenia. Z jeziora Ińsko wypływa Ińska Struga, który wpływa do rzeki Iny koło Ciernika.

Na obszarze gminy znajduje się 12 jezior o powierzchni powyżej 1 ha.

Jezioro Ińsko o długości 5,4 km i szerokości 2,1 km, o łącznej powierzchni 529 ha, objętości 65182 tys. m³ i średniej głębokości 11,1 m z trzema wyspami o łącznej powierzchni 22,3 ha. Największa z nich to Wyspa Sołtyski, zajmuje około 20 ha. Jest to naturalne, przepływowe jezioro połączone licznymi rowami, co ma bezpośredni wpływ na wahania poziomu wód w jeziorze. Zbiornik składa się z kilku rynien jeziornych, dlatego linia brzegowa jest bardzo dobrze rozwinięta i wynosi 28,5 km. Ińsko ma dwie duże zatoki posiadające własne nazwy: Zatoka Miałka i Ścienne. Brzegi przeważnie wysokie, miejscami urwiste utworzone przez wzgórza morenowe o wysokości względnej do 30 m, północne zalesione, natomiast wschodni i południowo-wschodni brzeg przylega w większości do terenów zurbanizowanych Ińska. W typologii rybackiej jest jeziorem sielawowym. Występuje tu rzadki w Polsce skorupiak będący reliktem epoki lodowcowej *Palasea quadrospinosa*.

Jezioro Wisola (Stubnica) o powierzchni 156 ha i średniej głębokości 5,9 m. Jest to naturalne, przepływowe jezioro złożone z dwóch mocno urozmaiconych rynien jeziornych. Linia brzegowa jest dobrze rozwinięta. Jezioro ma dwa duże półwyspy. Największy wychodzący z południowego brzegu rozszerza się i tworzy wzniesienie na wysokość 125,5 m n.p.m. Południowa część półwyspu nie jest zalesiona i znajduje się tam pole namiotowe. W północnej części od wierzchołku stoku ciągnie się wał o długości ok. 300 m, ułożony z różnej wielkości głazów narzutowych. W typologii rybackiej Stubnica jest zaliczana do jezior leszczowych.

Jezioro Linówko o powierzchni 31,2 ha i maksymalnej głębokości 3,7 m. Nad północnym brzegiem leży wieś Linówko. W typologii rybackiej Linówko jest jeziorem linowo - szczupakowym. W jeziorze dominuje płoć, a gatunkami towarzyszącymi są lin i szczupak.

Tabela 2 Charakterystyka jezior na obszarze gminy Ińsko¹⁰

Lp.	Nazwa jeziora	Powierzchnia (ha)	Głębokość max.(m)	Rybacki typ jeziora
1.	Ińskie	529	41,7	sielawowe
2.	Wisola	156	15,4	leszczowe
3.	Długie	52,2	11,4	sandaczowe
4.	Storkowskie	48,6	2,6	linowo-szczupakowe
5.	Okole	46,7	-	leszczowe
6.	Linówko	31,2	3,7	linowo-szczupakowe
7.	Zamczysko	25,6	2,8	linowo-szczupakowe
8.	Piesna	16,2	-	sandaczowe
9.	Kiełpino Duże	11,0	-	linowo-szczupakowe
10.	Strążno	8,9	-	karasiowe
11.	Kiełpino Małe	5,6	-	karasiowe
12.	Chojniczka	-	-	-

Na tym obszarze charakterystyczne jest również występowanie licznych oczek wodnych i zagłębień bezodpływowych ze stałym bądź długookresowym występowaniem wody na powierzchni. Są to struktury pochodzenia polodowcowego. Licznie występują one na południowy zachód od Ińska oraz przy drodze powiatowej relacji Ińsko – Ścienne oraz Ińsko - Linówko. Zasilanie oczek i obniżeń uzależnione jest od zwierciadła wód gruntowych oraz okresów opadowych, co powoduje że część z nich może całkowicie zanikać w okresach suszy.

3.1.5 Klimat

Gmina Ińsko położona jest w regionie klimatów pojeziernych¹¹. Cechą układu regionalnego zasilania meteorycznego jest znaczne zróżnicowanie wielkości opadów po obu stronach strefy wododziałowej, która rozciąga się wzdłuż garbu pojeziernego. Wzgórza morenowe Pojezierza Ińskiego stanowią barierę dla wiatrów deszczonośnych napływających z kierunków północnych i północno –

¹⁰ Waloryzacja Przyrodnicza Gminy Ińsko

¹¹ <https://bazadata.pgi.gov.pl/>

zachodnich. Dlatego na terenach zlewni Drawy, która położona jest w cieniu wiatrów deszczonośnych, sumy opadów są niższe i wynoszą 630 mm. Natomiast w górnych częściach zlewni Iny i Regi następuje spiętrzenie wilgotnych mas powietrza i sumy opadów sięgają do 714 mm. Klimat pojezierny jest chłodny, z okresem wegetacyjnym poniżej 200 dni, ze średnią temperaturą w skali roku 8,7°C. Na tych terenach dominują wiatry o kierunkach południowo-zachodnim, zachodnim i północno-zachodnim, rzadziej południowo-wschodnim.

Wg A. Wosia położony jest w Regionie VI - Zachodniopomorskim. Cechą charakterystyczną tego regionu jest względnie częste występowanie dni z pogodą przymrozkową, umiarkowanie zimną, z niewielkim zachmurzeniem oraz bez opadu oraz rzadkie zjawianie się dni z pogodą przymrozkową, umiarkowanie zimną, z dużym zachmurzeniem nieba i opadem.

Główną cechą lokalnego klimatu jest bardzo duża zmienność i nieregularność, związana z łatwym przemieszczaniem się dużych mas powietrza. Największy wpływ na klimat na terenie opracowania mają następujące masy powietrza:

- podzwrotnikowo - morskie, ciepłe i na ogół bardzo wilgotne, napływające w okresie całego roku znad basenu Morza Śródziemnego i Azorów,
- podzwrotnikowo kontynentalne, ciepłe i suche, napływające głównie latem i jesienią znad północnej Afryki, Azji południowo - wschodniej i Europy południowej,
- polarno morskie, chłodne i wilgotne, napływające znad północnego Atlantyku, z rejonów Islandii i Grenlandii,
- polarno kontynentalne, zimne i suche, napływające znad Europy północno - wschodniej i Syberii,
- arktyczno morskie, zimne i wilgotne, o dużej przejrzystości, napływające znad rejonów Arktyki, głównie w okresie zimowym,
- umiarkowanie kontynentalne, suche, napływające w czasie lata znad Europy Wschodniej.

Podstawowe wskaźniki klimatologiczne opracowane na podstawie Norm klimatycznych 1991-2020¹² dla stacji badawczej położonej w miejscowości Resko:

- średnia dobowa (w skali roku) temperatura powietrza wynosiła 8,7 °C,
- średnia dobowa temperatura miesiąca najcieplejszego (lipiec) wynosiła 18,4 °C, a najchłodniejszego (styczeń) - 0,2°C,
- średnia minimalna temperatura miesiąca najcieplejszego (lipiec) wynosiła 12,8 °C, a najchłodniejszego (styczeń) -2,6 °C,
- średnia maksymalna temperatura miesiąca najcieplejszego (lipiec) wynosiła 23,9 °C, a najchłodniejszego (styczeń) 2,4 °C,
- maksymalną wartość temperatury miesiąca najcieplejszego zanotowano 02.07 1994 r. i wynosiła 37,5 °C, a najchłodniejszego zanotowano 10.01 1991 r. 13,7 °C,
- minimalną wartość temperatury miesiąca najcieplejszego zanotowano 02.07 1994 r. i wynosiła 4,2 °C, a najchłodniejszego zanotowano 06.02. 2012 r. - 26,2 °C,
- średnia roczna suma opadów osiągnęła wartość 714,7 mm,
- najmniej opadów notuje się w kwietniu 31,5 mm a najwięcej w sierpniu 81,2 mm,
- średnie ciśnienie atmosferyczne wynosiło 1008 hPa.

¹² <https://klimat.imgw.pl/>

Topoklimat

Istotną cechą lokalnego klimatu jest bardzo duża zmienność i nieregularność, która uwarunkowana jest przede wszystkim rzeźbą terenu, ekspozycją, rodzajem pokrycia terenu oraz występowaniem wód powierzchniowych i terenów podmokłych. Aby odnieść się do konkretnego obszaru należy określić jego topoklimat, który uzależniony jest m.in. od:

- ukształtowania terenu, głównie ekspozycji zboczy,
- warunków gruntowo-wodne,
- rodzaju podłoża: piaszczyste, gliniaste czy torfowe,
- stosunków wodnych w gruncie: tereny suche lub podmokłe,
- pokrycia szatą roślinną w zależności od siedliska, zespołami roślinności torfowiskowo-bagiennej, zespołami trawiastymi łąk i pastwisk, terenami bez zadrzewień, pokrycie lasami,
- rodzaj zagospodarowania terenu (np. tereny zurbanizowane).

Wg M. Klugego i J. Paszyńskiego wyróżnia się następujące grupy topoklimatów:

- topoklimat form wypukłych,
- topoklimat form płaskich,
- topoklimat form wklęsłych,
- topoklimat obszarów zalesionych,
- topoklimat zbiorników wodnych.
- topoklimat obszarów zurbanizowanych,

W rejonach wzgórz i pagórków oraz na wysoczyznach morenowych występują topoklimaty form wypukłych, charakteryzujące się dużą wymianą ciepła pomiędzy powierzchnią a atmosferą.

Na terenach sandrowych panuje topoklimat form płaskich, gdzie wymiana ciepła między podłożem a atmosferą osiąga wartości średnie.

W dolinach rzecznych, rynnach glacialnych i bezodpływowych obniżeniach terenu występują topoklimaty form wklęsłych, z częstymi inwersjami temperatury powietrza.

Obszary zalesione charakteryzują się znacznie niższymi spadkami temperatur nocnych na skutek osłonięcia powierzchni granicznej i wysokiego promieniowania ciepłego podłoża.

Tereny położone w pobliżu zbiorników wodnych charakteryzują się dużą wymianą ciepła z podłożem, na skutek czego amplitudy temperatury w przyziemnej warstwie powietrza są znacznie mniejsze niż na terenach sąsiednich.

3.1.6 Szata roślinna

Roślinność potencjalna

Według regionalizacji geobotanicznej (Matuszkiewicz J. M. 2008 r.), gmina Ińsko położona jest w następujących jednostkach:

- Prowincja Morze Bałtyckie
- Prowincja Środkowoeuropejska
- Podprowincja Południowobałtycka
- Dział Pomorski

- Kraina Pojezierzy Środkowopomorskich
- Okręg Nowogardzko - Choszczyński
 - Podokręg Choszczyńsko - Iński
- Kraina Sandrowych Przedpoli Pojezierzy
- Podkraina Wałecka
- Okręg Doliny Drawy
 - Podokręg Studnicki

Według potencjalnej mapy roślinności naturalnej Polski (J. M. Matuszkiewicz, aktualizacja 2023 r.), na obszarze gminy znajduje się następujące zbiorowiska potencjalnej roślinności naturalnej:

- część zachodnią gminy obejmuje żyzna buczyna niżowa,
- na południe od jeziora Ińsko znajduje się uboga buczyna niżowa,
- część północno - wschodnią gminy obejmują kontynentalne bory mieszane sosnowo - dębowe,
- w obniżeniach terenu i w pobliżu cieków wodnych położone są olsy środkowoeuropejskie.

żyzna buczyna niżowa - jest to las bukowy wykształcający się na glebach świeżych, brunatnych wylugowanych lub płowych, charakteryzujący się stosunkowo bujnym i bogatym runem, budowanym przez typowe gatunki dla eutroficznych siedlisk leśnych. Znamienny jest udział w runie gatunków z rodzaju żywiec *Dentaria*. Lasy zajmują siedliska nizinnego lasu świeżego, rzadziej lasu wilgotnego. Zbiorowiska żyznej buczyny niżowej mają najczęściej strukturę czterowarstwową. W drzewostanie żyznej buczyny niżowej dominuje buk zwyczajny *Fagus sylvatica*, niekiedy obok buka w nieznaczonej domieszce może występować: dąb bezszypułkowy *Quercus petraea*, klon jawor *Acer pseudoplatanus*, grab zwyczajny *Carpinus betulus* i inne gatunki liściaste, a w płatach uboższych także sosna zwyczajna *Pinus sylvestris*. W warstwie krzewów występuje wiciokrzew suchodrzew *Lonicera xylosteum*. Płaty lasów bukowych występujące na glebach uboższych i bardziej suchych, mogą wykazywać pokrewieństwo do zespołu *Pino-Quercetum s.l.* .

uboga buczyna niżowa - jest to ubogi florystycznie i siedliskowe zespół występujący często na Pomorzu, rzadziej w innych regionach niżowych i wyżynnych w zasięgu lasów bukowych, na ubogim, kwaśnym podłożu, głównie na glebach brunatnych kwaśnych i zbielicowanych oraz ubogich kwaśnych glebach płowych. Drzewostan bukowy z minimalnym udziałem dębu bezszypułkowego (*Quercus petraea*) ze słabo wykształconą warstwą krzewów. W runie przeważają wąskolistne trawy oraz gatunki mezotroficzne, jak majownik dwulistny (*Majanthemum bifolium*), przetacznik ożankowy (*Veronica chamaedris*) i lekarski (*V. officinalis*), szczawik zajęczy (*Oxalis acetosella*) oraz nieliczne gatunki żyznych lasów liściastych, jak: przytulia wonna (*Galium odoratum* = *Asperula odorata*), fiołek leśny (*Viola reichenbachiana*), gajowiec żółty (*Galeobdolon luleum*), turzycza palczasta (*Carex digitata*). Spotyka się tu szereg gatunków występujących w borach mieszanych i kwaśnych dąbrowach: płonnik strojny (*Polytrichum formosum*), widłoząb miotłowy (*Dicranum scoparium*), rokielnik pospolity (*Entodon schreberi*), borówka czarna (*Vaccinium myrtillus*), śmiełek pogięty (*Deschampsia* = *Avenella flexuosa*).

kontynentalne bory mieszane sosnowo - dębowe - zbiorowiska leśne w typie siedliskowym boru mieszanego z równorzędnym udziałem sosny oraz dębu w drzewostanie, należące do klasy *Vaccinio-Piceetea*, rzędu *Piceetalia excelsae* i związku *Dicrano-Pinion*. W Polsce wyróżnia się dwa zespoły – kontynentalny bór mieszany *Quercus roboris-Pinetum* i subborealny bór mieszany *Serratulo-Pinetum*. Zasięg pierwszego obejmuje głównie rejony centralne i wschodnie, natomiast drugiego – tylko wschodnią, a zwłaszcza północno-wschodnią część kraju. Gleby zbudowane są przeważnie z piasków i żwirów pochodzenia wodnego, wodnolodowcowego lub lodowcowego (sandry, piaski rzeczne, tarasów akumulacyjnych, piaski akumulacji lodowcowej z głazami, piaski i żwiry ozów lub moreny czołowej itp.). Drzewostan kontynentalnego boru mieszanego składa się zwykle z sosny i dębu szypułkowego (rzadziej szypułkowego) z domieszką brzozy brodawkowatej, graba i osiki. W warstwie krzewów częste są: jarzębina, kruszyna i leszczyna, a w zielnej – siódmaczek leśny, konwalijka dwulistna, pszeniec zwyczajny, kosmatka owłosiona, trzcinnik leśny, kostrzewa owcza, borówka czarna i brusznica oraz orlica. Warstwę mszystą tworzą: rokitnik pospolity, widłoząb falisty, gajnik lśniący i płonnik strojny. W bogatej warstwie runa najliczniejszy udział mają: borówka czarna, trzcinnik leśny, konwalijka dwulistna, malina kamionka, konwalia majowa, poziomka pospolita i brusznica.

Roślinność rzeczywista

Roślinność wodna i szuwarowa

Zbiorowiska szuwarowe na terenie gminy tworzą głównie: zbiorowiska oczertu jeziornego (pałki wodnej, pałki szerokolistnej, jeżogłówki gałęzistej i trzciny pospolitej), zbiorowisko ponikła błotnego, skrzypu bagiennego, naręcznicy błotnej, manny mielec, tataraku zwyczajnego, miazgi trzcinowatej i zbiorowiska różnych odmian turzycy.

Zbiorowiska wodne na terenie gminy tworzą głównie: zbiorowiska *Myriophyllo-Nupharetum* (rogatka sztywnego, grażela żółtego i grzybieni białych, wywłócznika kłosowego), zbiorowiska ramienicy kruchej, ramienicy omszałej i ramienicy przeciwstawnej, zbiorowiska rdestnicy lśniącej, rdestnicy połyskującej, rdestnicy przeszytej, rdestnicy pływającej, rdestnicy ostrolistnej i pływającego rdestu ziemnowodnego, zbiorowiska strzałki wodnej i jeżogłówki pojedynczej, zbiorowisko rzęs i spirodeli wielokorzeniowej, zbiorowisko *Hydrocharo - Stratiotetum* zbudowane głównie z osoki aloesowatej i żabiścieku pływającego.

Wśród zbiorowisk wodnych najbardziej cenne to: zbiorowiska ramienicy kruchej, ramienicy omszałej i ramienicy przeciwstawnej, zbiorowiska rdestnicy lśniącej, rdestnicy ostrolistnej, zbiorowisko *Hydrocharo - Stratiotetum* zbudowane głównie z osoki aloesowatej i żabiścieku pływającego.

Jeziro Ińsko i Jezioro Wisala stanowią obszary występowania podwodnych łąk ramienic, które stanowią siedliska chronione 3140 – twardowodne oligomezotroficzne zbiorniki z podwodnymi łąkami ramienic. Jezioro Ińsko jest bardzo bogate pod względem florystycznym. Na szczególną uwagę zasługuje łąkowo występująca brzeżyca jednokwiatowa, zwłaszcza w północno - zachodniej zatoce przy Ściennym, oraz dobrze wykształcone łąki ramienicowe. Wzdłuż brzegów dominującym zbiorowiskiem jest szuwar z trzciną pospolitą. Poza tym występują m.in. rdest ziemnowodny, oczerzet jeziorny, osoka aloesowata, pałka wąskolistna, pałka szerokolistna, tatarak zwyczajny, ponikło błotne, moczarka kanadyjska.

Jezioro Długie jest siedliskiem wielu chronionych, zagrożonych wyginięciem roślin wodnych, takich jak: śmiałek goździkowy, turzyca późna, brzeżyca jednokwiatowa, wywłócznik skrętoległy, rdestnica gęsta, rdestnica szczeciolistna, rdestnica stępiona, lepnica smukła, jeżogłówka najmniejsza, jeżogłówka pojedyncza, osoka aloesowata i pływacz zwyczajny.

Torfowiska

Charakterystyczne dla kompleksów leśnych w południowej części opracowania są małe torfowiska. Powstały one w miejscu dawniej istniejących zbiorników wodnych, w bezodpływowych kotlinach i zagłębieniach terenu, w dolinach strumieni i rzek. Występujące tu torfowiska reprezentują wiele typów, od torfowisk niskich poprzez przejściowe do wysokich. Wykształcają się na nich niskie torfowiska mezotroficzne z rzędu *Caricetalia fuscae*, zbiorowiska bagienne - torfowiska rzeczno - jeziorne z klasy *Phragmitetea*, zbiorowiska wielkoturzycowe (związek *Magnocaricion*), torfowiska przejściowe oraz dolinkowej fazy torfowisk wysokich z klasy: *Scheuchzerio-Caricetea* (na szczególną uwagę i ochronę zasługują zbiorowiska ze związku zespołów *Rhynchosporion albae*). Na płytkich glebach torfowych oraz na torfowiskach częściowo odwodnionych i zagospodarowanych rozwijają się okresowo wilgotne łąki z *Molinietalia*. Na terenie gminy wykształciły się również zbiorowiska ombriofilnych torfowisk wysokich z klasy *Oxycocco-Sphagnetalia*, które należą do najcenniejszych zbiorowisk roślinnych w gminie. Zbiorowiska te (jak również zbiorowiska torfowisk przejściowych z klasy *Scheuchzerio-Caricetea fuscae*) stanowią siedlisko dla wielu rzadkich i chronionych roślin, takich jak m. in. modrzewnica zwyczajna, rosiczka, bagno zwyczajne, żurawina, wełnianka.

Zbiorowiska łąkowe i murawowe

Znaczna część terenów objętych opracowaniem w ewidencji gruntów ujęta jest jako tereny rolne. W wyniku dokonanych podziałów na mniejsze działki i ich sprzedaży wiele gruntów przestało być użytkowanych rolniczo i od kilku lat są odłogowane. W związku z tym uaktywniły się procesy sukcesyjne, które prowadzą do degradacji dotychczasowych siedlisk. Zachodzące przemiany dotyczą dwóch grup:

- grunty orne odłogowane, na których rozwijają się murawy i następuje sukcesja brzozy i sosny, które występują na południowym brzegu zatoki Ścienne,
- łąki i pastwiska, na których nie prowadzi się gospodarki (wypas, koszenie) w związku z czym następuje ich degradacja, sukcesja brzozy, olchy, wierzb.

Na znacznej przestrzeni występują siedliska łąkowo-pastwiskowe oraz grunty nieużytkowane pokryte zielenią łąkową, które można zaliczyć do klasy *Molinio-Arrhenatheretea*. W zasięgu wzniesień wysoczyznowych występują siedliska łąk świeżych z rzędu *Arrhenatheretalia*, natomiast na terenach obniżenia dolinnych łąki wilgotne *Molinietalia*. Siedliska te są często zubożone gatunkowo. Większość zbiorowisk występuje w mozaice niewielkich powierzchni różnych zespołów, także szuwarowych. Często spotkać można płyty z dominacją różnych gatunków tworzących fazy degeneracyjne zespołów łąkowych. Dominantami w nich są najczęściej: wyczyniec łąkowy i kostrzewa łąkowa.

Na słonecznych zboczach na północ od jeziora Ińsko, w okolicy Ciemnika, na odłogowanych polach w obrębie Miałka i na zboczach jeziora Długiego rozwijają się murawy piaszkowe z rzędu *Corynephorretalia canescentis* - psammofilne murawy suchych i ubogich piaszczystych lub żwirowych siedlisk

niewapiennych z zespołu *Ass. Spergulo-Corynephorum*- murawy szczotlichowe i zespołu *Ass. Diantho-Armerietum elongate* - zespół goździka i zawciagu pospolitego.

Zbiorowiska łąkowe należą do najbardziej zagrożonych ekosystemów, wymagają czynnego użytkowania dla utrzymania swoistego składu gatunkowego. Nieużytkowanie tych zbiorowisk prowadzi do zubożenia składu florystycznego i rozwoju procesów sukcesyjnych, które prowadzą do ich zaniku.

Roślinność ruderalna oraz roślinność segetalna gruntów ornych i przydomowych ogrodów

Zbiorowiska ruderalne są reprezentowane przez ugrupowania roślin o jednorocznym cyklu rozwoju z klasy *Stellarietea mediae* i rzędu *Sisymbrietalia* oraz skupienia bylin wieloletnich z klasy *Artemisietea* i rzędu *Onopordetalia*. Rozwijają się one na wszystkich typach siedlisk. Na terenach osadniczych wykształciły się na obszarach nieużytkowanych i nieurządzonych.

Na obszarach byłych zabudowań oraz wśród wiejskich zagród występują pionierskie zespoły z *Stellarietea mediae*: stokłosa dachowej, komosa wzniesionej, sałaty kompasowej, jęczmienia płonego, pokrzywy żegawki i ślazu zaniedbanego a z grupy zespołów złożonych z roślin dwuletnich i wieloletnich z klasy *Artemisietea*: jeżyny sinej, powoju polnego, perzu właściwego, pyleńca pospolitego, bylicy piołunu, wrotczyca pospolitego, serdecznika pospolitego i łopianu pajęczynowatego a także mierznicy czarnej. W ostatnich latach zauważamy intensywny rozwój nawłoci późnej *Solidago canadensis* i *S. Gigantea*, na obszarach ruderalnych. Nawłoc na zajętych obszarach tworzy praktycznie monokulturowe stanowiska.

Na roślinność segetalną składają się głównie zespoły z klasy *Stellarietea mediae* - zbiorowiska jedno- i dwuletnich chwastów, roślin towarzyszących uprawom roślin okopowych i ogrodowych, zbożowych i lnu, także występujące na terenach ruderalnych.

W uprawach zbóż w zależności od potencjału siedliska występują maki, bławatki i chabry, różne gatunki wyki, kąkole, nawłocie i piołuny tworząc barwne kobierce. Na polach rzepaku czy gryki obserwujemy takie chwasty jak: przytulia czepna, chwasty rumianowate, chaber bławatek, ostrożeń polny. W uprawach okopowych obserwujemy zespół chwastnicy jednostronnej, komosa białej i goryczki polnej. Uprawy przyzagrodowe i ogródkowe są zachwaszczane przez azoto- i fosforolubne argofitocenozy z udziałem żóttlic.

W ostatnich latach niektóre gatunki segetalne stają się coraz rzadsze a nawet zanikają na polach uprawnych. Przyczyną jest udoskonalenie metod zwalczania chwastów w rolnictwie i powszechne ich stosowanie. Pozostają one tylko na miedzach, wzdłuż dróg i torowisk.

Lasy i zbiorowiska zaroślowe

Lasy

Największe kompleksy leśne na terenie gminy położone są w północnej części gminy (na północ od Storkowa) i południowej, między Kozami, Linówkiem, jeziorem Wisala i jeziorem Krzemień. Reprezentowane są one przez żywną buczynę niżową (buczynę pomorską) *Melico-Fagetum* i kwaśną buczynę niżową *Luzulo piloaee-Fageium*. Płaty tych zespołów występują na wzgórzach morenowych w północnej części opracowania. Najlepiej zachowane fragmenty tego zbiorowiska zostały objęte ochroną rezerwatową. Wśród lasów bukowych znajdują się fragmenty lasu mieszanego bukowo-dębowego *Fago-Quercetum*, które swoim składem gatunkowym nawiązują do sąsiadujących lasów bukowych.

Bory sosnowe i mieszane dość często występują na terenie opracowania. Bory mieszane sosnowo-dębowe *Pino-Quercetum* znajdują się głównie w północnej i wschodniej części gminy lub fragmentarycznie wśród lasów bukowych. Są to w przeważającej części lasy gospodarcze. Bory sosnowe występują na piaszczystych glebach mineralnych w północno-wschodniej części gminy i zajmują niewielkie powierzchnie.

Na terenach podmokłych, nad strumieniami wykształcają się płaty łągu jesionowo-olszowego *Circaeo - Alnetum*, a na torfowiskach niskich i nad zarastającymi zbiornikami wodnymi płaty olsu *Carici elongatae - Alnetum*.

Zbiorowiska zaroślowe

Zbiorowiska zaroślowe wykształciły się na podmokłych obniżeniach, które licznie występują w środkowej i południowej części gminy. Największą rolę odgrywają płaty rozwijające się na podłożu organicznym z klasy *Alnetea glutinosae*, charakterystyczne gatunki tej klasy to najczęściej spotykane skupiska wierzby uszatej powiązane z torfowiskami przejściowymi oraz wierzby łozy powiązane z glebami wykształconymi z torfów niskich lub mułowych. Tworzy duże zwarte kompleksy w obrębie od dawna nie meliorowanych, porzuconych użytków zielonych. Wypiera tam cenne zbiorowiska łąkowe i pastwiskowe.

Zbiorowiska z klasy *Rahmno- Prunetea* - ciepłolubne zbiorowiska okrajkowe związane z funkcjonowaniem lasu a także zadrzewienia śródpolne. Do powszechnie występujących, należą jedynie zarośla bzu czarnego, które można obserwować powszechnie na wszystkich obszarach osadniczych w krajobrazach denno morenowych. Z pozostałych zbiorowisk tej klasy występują czyżnie (zarośla tarniny i glogów, zarośla kruszyny oraz żarnowczyśka. Czyżnie występują zazwyczaj w szybkach drzewostanów grądowych, a uboższe ich wersje na skrajach kwaśnych dąbrów i różnego typu buczyn. Zarośla kruszyny występują przede wszystkim na obszarach wilgotnych postaci acydofilnej dąbrowy. Żarnowczyśka, rozwijają się jedynie częściej w obrębie krajobrazów sandrowych w południowej części gminy.

Zarośla porębowe z klasy *Epilobiettea angustifoliae* (nitrofilne zbiorowiska porębowe składające się głównie z terofitów, bylin i krzewów) występują w strefie wysoczyznowej. Najczęściej spotykane to ugrupowania z wierzbą.

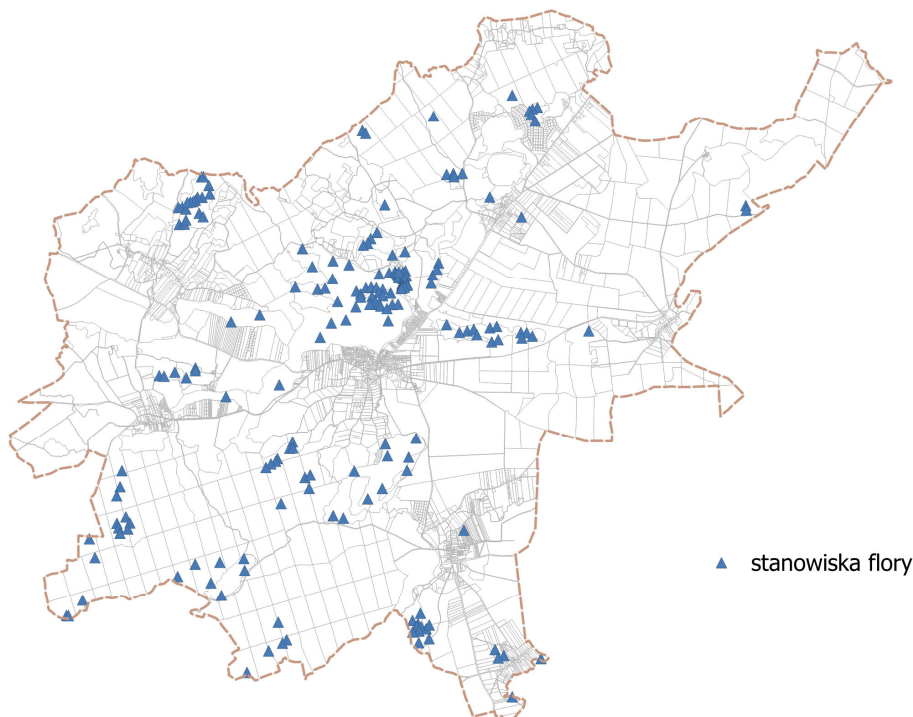
Na terenie gminy Ińsko stwierdzono występowanie 793 gatunków roślin naczyniowych, 8 gatunków glonów i 278 gatunków grzybów¹³.

Gatunki roślin objęte ochroną, występujące na terenie objętym opracowaniem, zgodnie z Waloryzacją Przyrodniczą Województwa Zachodniopomorskiego: bagno zwyczajne *Ledum palustre*, bobrek trójlistkowy *Menyanthes trifoliata*, brzeżyca jednokwiatowa *Littorella uniflora* EN zagrożony, buławnik wielkokwiatowy *Cephalanthera damasonium*, centuria nadobna *Centaurium pulchellum*, fiołek torfowy *Viola epipsila* Ledeb. na Czerwonej liście roślin Polski - gatunek zagrożony EN, groszek błotny *Lathyrus palustris* na Czerwonej liście roślin Polski - gatunek narażony VU, grzybień białe *Nymphaea alba*, jeżogłówka najmniejsza *Sparganium minimum* na Czerwonej liście

¹³ Waloryzacja Przyrodnicza Gminy Ińsko

roślin *Polski* - gatunek narażony VU, **kruszczyk szerokolistny** (*Epipactis helleborine* (L.) Crantz, **modrzewnica zwyczajna** *Andromeda polifolia*, **orlik pospolity** *Aquilegia vulgaris* L., **pełnik europejski** *Trollius europaeus* L. na Czerwonej liście roślin *Polski* - gatunek narażony VU, **podkolan biały** *Platanthera bifolia*, **przygielka biała** *Rhynchospora alba* na Czerwonej liście roślin *Polski* - gatunek bliski zagrożenia NT, **rdestnica błyszcząca** *Potamogeton rutilus* na Czerwonej liście roślin *Polski* - krytycznie zagrożony CR, **rdestnica stępiona** *Potamogeton obtusifolius* na Czerwonej liście roślin *Polski* - gatunek bliski zagrożenia NT, **rdestnica szczeciolistna** *Potamogeton friesii* Rupr. na Czerwonej liście roślin *Polski* - gatunek bliski zagrożenia NT, **rosiczka długolistna** *Drosera anglica* na Czerwonej liście roślin *Polski* - gatunek zagrożony E, **rosiczka pośrednia** *Drosera intermedia* na Czerwonej liście roślin *Polski* - gatunek narażony VU, **sasanka łąkowa** *Pulsatilla pratensis* (L.) Mill. na Czerwonej liście roślin *Polski* - gatunek narażony VU, **kukułka szerokolistna** *Dactylorhiza majalis* na Czerwonej liście roślin *Polski* - gatunek bliski zagrożenia NT, **turzyca bagienna** *Carex limosa* L., **turzyca ciborowata** *Carex bohemica* Schreb. na Czerwonej liście roślin *Polski* - gatunek narażony VU, **turzyca łuszczkowata** *Carex lepidocarpa*, **turzyca obła** *Carex diandra* na Czerwonej liście roślin *Polski* - gatunek bliski zagrożenia NT., **turzyca oścista** *Carex atherodes* Spreng. na Czerwonej liście roślin *Polski* - gatunek narażony VU, **wawrzynek wilczelyko** *Daphne mezereum* L. **widłak jałowcowaty** *Spinulum annotinum* (L.) na Czerwonej liście roślin *Polski* - gatunek bliski zagrożenia NT, **widłak spłaszczony** *Diphysastrum complanatum* na Czerwonej liście roślin *Polski* - gatunek narażony VU.

Rysunek 6 Położenie stanowisk chronionych gatunków roślin na terenie gminy Ińsko¹⁴



¹⁴ opracowanie własne na podstawie <https://www.gov.pl/web/gdos/dostep-do-danych-geoprzestrzennych>

3.1.7 Fauna

Z uwagi na dużą różnorodność siedlisk (kompleksy leśne, zbiorniki wodne, tereny podmokłych łąk i torfowiska) i terenów objętych ochroną przyrodniczą, na obszarze gminy Ińsko występuje wiele cennych gatunków zwierząt. Cały obszar opracowania znajduje się na terenie obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 Ostoja Ińska.

Bezkęgowce

Na terenie opracowania dominują przedstawiciele grup: pajaków, pluskwiaków, motyli, chrząszczy, błonkówek oraz muchówek. Zgodnie z Waloryzacją Przyrodniczą Gminy Ińsko na terenie gminy stwierdzono występowanie 57 gatunków mięczaków z których 19 gatunków to rzadko spotykane oraz 49 gatunków motyli dziennych.

W czasie wizji terenowych obserwowano głównie gatunki pospolite. Z gatunków objętych ochroną prawną stwierdzono: biegacza złotego, trzmieła ziemnego i ślimaka winniczka.

Kręgowce

Ryby

W jeziorach na terenie gminy występuje 22 gatunki ryb. Są to głównie pospolite gatunki ryb t.j.: sielawa, sieja, szczupak, karaś, lin, krap, leszcz, kielb, słonecznica, ukleja, płoć, wzdręga, piskorz, węgorz, ciernik, okoń i miętus. Do gatunków objętych częściową ochroną zalicza się piskorz.

Płazy

Na obszarze objętym planem występuje 9 gatunków płazów. Wszystkie gatunki podlegają ochronie, jednak większość należy do pospolitych w Polsce: żaba śmieszka *Rana ridibunda*, żaba wodna *Rana esculenta*, żaba jeziorkowa *Rana lessonae* oraz żaba trawna *Rana temporaria* i moczarowa *Rana arvalis*, traszka zwyczajna *Triturus vulgaris*, ropucha szara *Bufo bufo* oraz rzekotka drzewna *Hyla arborea*. Do najcenniejszych przedstawicieli płazów tego obszaru, należy kumak nizinny *Bombina bombina*. W literaturze stwierdzono także występowanie w okolicach Ściennego ropuchy paskówki *Bufo calamita*. Możliwe jest występowanie na tym terenie grzebiuszki ziemnej *Pelobates fuscus* i traszki grzebieniastej *Triturus cristatus*.

Gady

Zgodnie z Waloryzacją Przyrodniczą Gminy Ińsko na terenie gminy stwierdzono występowanie 5 gatunków gadów: jaszczurka zwinka *Lacerta agilis*, jaszczurka żyworodna *Lacerta vivipara*, zaskroniec *Natrix natrix*, padalec *Anguis fragilis*, żmija zygzakowata *Vipera berus* oraz żółw błotny *Emys orbicularis*.

Ptaki

Według informacji zawartych w Waloryzacji przyrodniczej gminy Ińsko na terenie gminy stwierdzono występowanie 158 gatunków ptaków, a 9 gatunków włączono do listy ptaków gminy na podstawie stwierdzeń literaturowych. Z ogólnej sumy 167 gatunków ochronie gatunkowej podlega 156 stwierdzonych gatunków ptaków. Chronione gatunki ptaków stwierdzone w Waloryzacji przyrodniczej: bażant, bąk, błotniak stawowy, brodziec piskliwy, czapla siwa, derkacz, dzięcioł czarny, gągoł, gęś

gęgawa, jastrząb, kania czarna, kania ruda, kormoran czarny, kos, krakwa, kszyk, kukułka, kuropatwa, kwiczoł, lerka, łabędź niemy, nurogęś, perkoz dwuczuby, pokląskwa, pokrzewka czarnołbista, sikora bogatka, sikora modraszka, sójka, trzciniak, zimorodek i żuraw.

Ssaki

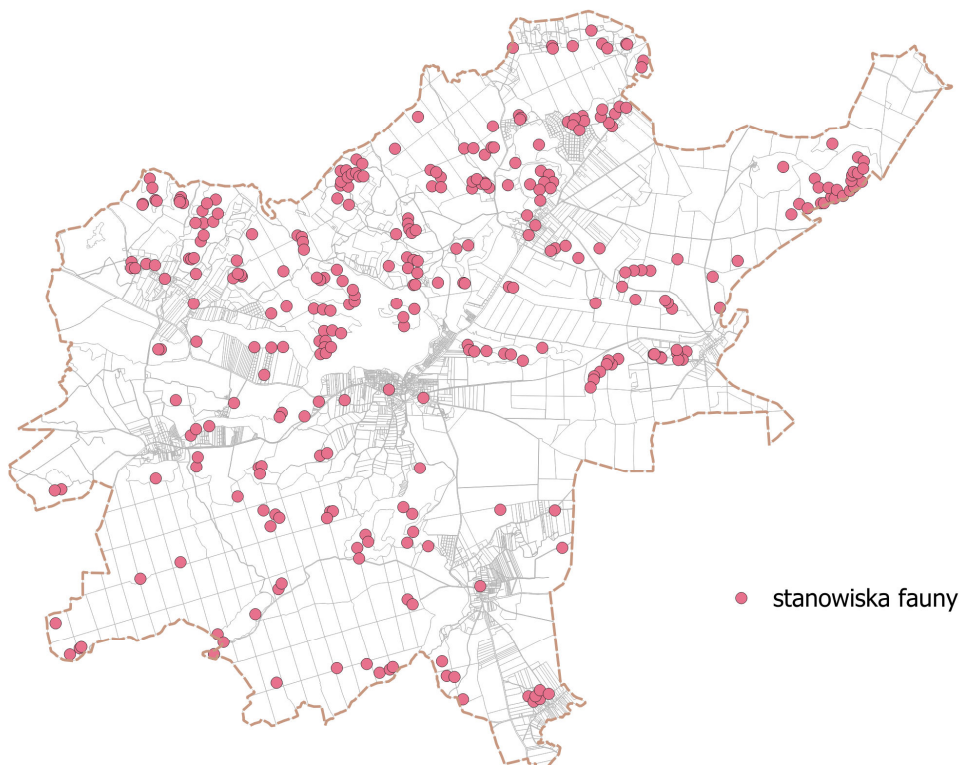
Na terenie opracowania stwierdzono 32 gatunków ssaków, z czego 2 gatunki objęte ochroną gatunkową: bóbr europejski i wydra.

Chronione gatunki fauny występujące na terenie objętym opracowaniem, zgodnie z Waloryzacją Przyrodniczą Województwa Zachodniopomorskiego:

- gatunki płazów: **grzebiuszka ziemna** *Pleobates fuscus* - 1 stanowisko, **kumak nizinny** *Bombina bombina* - 1 stanowisko, **ropucha szara** *Bufo bufo* - 11 stanowisk, **traszka grzebieniasta** *Triturus cristatus* - 6 stanowisk, **traszka zwyczajna** *Triturus vulgaris* - 3 stanowiska, **żaba śmieszka** *Pelophylax ridibundus* syn. *Rana ridibunda* - 1 stanowisko;
- gatunki gadów: **padalec zwyczajny** *Anguis fragilis* - 5 stanowisk, **żmija zygzakowata** *Vipera berus* - 3 stanowiska, **żółw błotny** *Emys orbicularis* - 2 stanowiska;
- gatunki ptaków: **bąk** *Botaurus stellaris* - 7 stanowisk, **bielik** *Haliaeetus albicilla* - 28 stanowisk, **błotniak stawowy** *Circus aeruginosus* - 8 stanowisk, **bocian biały** *Ciconia ciconia* - 18 stanowisk, **bocian czarny** *Ciconia nigra* - 2 stanowiska, **brodziec piskliwy** *Actitis hipoleucos* - 2 stanowiska, **brzegówka** *Riparia riparia* - 2 stanowiska, **cyranka** *Spatula querquedula* - 2 stanowiska, **czajka** *Vanellus vanellus* - 1 stanowisko, **derkacz** *Crex crex* - 13 stanowisk, **gągoł** *Bucephala clangula* - 36 stanowisk, **gęgawa** *Anser anser* - 17 stanowisk, **jastrząb gołębiarz** *Astur gentilis* - 4 stanowiska, **kania czarna** *Milvus migrans* - 1 stanowisko, **krakwa** *Mareca strepera* - 19 stanowisk, **krogulec** *Accipiter nisus* - 4 stanowiska, **kropiatka** *Porzana porzana* - 2 stanowiska, **kruk** *Corvus corax* - 9 stanowisk, **nurogęś** *Mergus merganser* - 2 stanowiska, **orlik krzykliwy** *Aquila pomarina* - 5 stanowisk, **perkoz rdzawoszyi** *Podiceps grisegena* - 15 stanowisk, **puchacz** *Bubo bubo* - 40 stanowisk, **pustułka** *Falco tinnunculus* - 1 stanowisko, **rożeniec** *Anas acuta* - 1 stanowisko, **sieweczka rzeczna** *Charadrius dubius* - 3 stanowiska, **świstun** *Mareca penelope* - 1 stanowisko, **trzmiełojad** *Pernis apivorus* - 1 stanowisko, **wąsatka** *Panurus biarmicus* - 1 stanowisko, **wodnik** *Rallus aquaticus* - 5 stanowisk;
- gatunki ssaków: **bóbr europejski** *Castor fiber* - 5 stanowisk, **wydra** *Lutra lutra* - 16 stanowisk.

Rysunek 7 Położenie stanowisk chronionych gatunków zwierząt na terenie gminy Ińsko¹⁵

¹⁵ opracowanie własne na podstawie <https://www.gov.pl/web/gdos/dostep-do-danych-geoprzestrzennych>



3.1.8 Wartości kulturowe

Na terenie gminy znajduje się 14 zabytków wpisanych do rejestru **zabytków nieruchomych województwa zachodniopomorskiego**.

Tabela 3 Wykaz zabytków wpisanych do rejestru zabytków nieruchomych województwa zachodniopomorskiego

Lp.	Nazwa obiektu	Miejscowość	Nr rejestru
1.	park dworski, 2 poł. XIX	Czertyń	1471
2.	teren Starego Miasta	Ińsko	79
3.	stacja kolejowa wąskotorowa	Insko	111
4.	mury obronne z otoczeniem ul. Ogrodowa	Insko	243
5.	dzwonnica drew. przy kościele pw. M.B. Różańcowej, XVII/XVIII w.	Linówko	1457
6.	cmentarz przykościelny, XVII w.	Linówko	1457
7.	park dworski, 2 ćw. XIX w.	Linówko	1628
8.	park dworski	Miałka	1493
9.	dwór	Miałka	1493
10.	pałac, 2 poł. XIX w.	Storkowo	53
11.	park dworski	Storkowo	985
12.	park dworski	Storkowo Dolne	986
13.	park pałacowy, 2 poł. XIX w.	Studnica	1533
14.	park dworski, 2 poł. XIX w.	Ścienne	1479

Gmina Ińsko nie posiada gminnej ewidencji zabytków, dlatego w tabeli nr 7 zamieszczono obiekty o wartościach zabytkowych typowane do ujęcia w Gminnej Ewidencji Zabytków.

Tabela 4 Wykaz obiektów i budynków o wartościach zabytkowych typowanych do ujęcia w Gminnej Ewidencji Zabytków.

Lp.	Miejscowość	Ulica	Nazwa obiektu	Data
1.	Ińsko	ul.Armi Krajowej 1	kamienica	XIX/XX w.
2.	Ińsko	ul.Armi Krajowej 22	budynek mieszkalny	XIX/XX w.
3.	Ińsko	ul.Boh. Warszawy 23	budynek mieszkalny	XIX/XX w.
4.	Ińsko	ul.Boh. Warszawy 45	budynek mieszkalny	I. 20. XX w.
5.	Ińsko	ul. Bydgoska 1/2	budynek mieszkalny	1 ćw. XX w.
6.	Ińsko	ul. Bydgoska 3/4	budynek mieszkalny	1 ćw. XX w.
7.	Ińsko	ul. Bydgoska 5/6	budynek mieszkalny	1 ćw. XX w.
8.	Ińsko	ul. Krzywa 1	budynek mieszkalny	pocz. XX w.
9.	Ińsko	ul. Krzywa 2	budynek mieszkalny	XIX/XX w.
10.	Ińsko	ul. Krzywa 3	budynek mieszkalny	pocz. XX w.
11.	Ińsko	ul. Krzywa 4	budynek mieszkalny	XIX/XX w.
12.	Ińsko	ul. Krzywa 5	budynek mieszkalny	pocz. XX w.
13.	Ińsko	ul. Krzywa 15	budynek mieszkalny	pocz. XX w.
14.	Ińsko	ul. Młynarska 15	stodoły	pocz. XX w.
15.	Ińsko	ul. Młynarska 16 i 16a	stodoły	pocz. XX w.
16.	Ińsko	ul. Piękna 14/14a	budynek mieszkalny	I. 20. XX w.
17.	Ińsko	ul. Poprzeczna 1	budynek mieszkalny	I. 20. XX w.
18.	Ińsko	ul. Poprzeczna 4	budynek mieszkalny	I. 20. XX w.
19.	Ińsko	ul. Przybrzeżna 7	budynek mieszkalny	pocz. XX w.
20.	Ińsko	ul. Przybrzeżna 9	budynek mieszkalny	pocz. XX w.
21.	Ińsko	ul. Przybrzeżna 11	budynek mieszkalny	pocz. XX w.
22.	Ińsko	ul. Przybrzeżna 12	budynek mieszkalny	pocz. XX w.
23.	Ińsko	ul. Przybrzeżna 13	budynek mieszkalny	pocz. XX w.
24.	Ińsko	ul. Przybrzeżna 17	budynek mieszkalny	pocz. XX w.
25.	Ińsko	ul. Przybrzeżna 20	stodoły	I. 20. XX w.
26.	Ińsko	ul. Rybacka 10	budynek mieszkalny	XIX/XX w.
27.	Ińsko	ul. Rybacka 12	budynek mieszkalny	XIX/XX w.
28.	Ińsko	ul. Rybacka 14	budynek mieszkalny	XIX/XX w.
29.	Ińsko	ul. Szewska 1	budynek mieszkalny	pocz. XX w.
30.	Ińsko	ul. Sienkiewicza 3	budynek mieszkalny	XIX/XX w.
31.	Ińsko	ul. Sienkiewicza 6	budynek mieszkalny	XIX/XX w.
32.	Ińsko	ul. Sienkiewicza 11	mleczarnia	pocz. XX w.
33.	Ińsko	ul. Sienkiewicza 12	budynek mieszkalny	k. XIX w.
34.	Ińsko	ul. Sienkiewicza 14	budynek mieszkalny	pocz. XX w.
35.	Ińsko	ul. Sienkiewicza 15	budynek mieszkalny	pocz. XX w.
36.	Ińsko	ul. Sienkiewicza 20	budynek mieszkalny	1 ćw. XX w.
37.	Ińsko	ul. Sienkiewicza 23	budynek mieszkalny	1 ćw. XX w.
38.	Ińsko	ul. Sienkiewicza 24	budynek mieszkalny	1 ćw. XX w.
39.	Ińsko	ul. Sienkiewicza 25	budynek mieszkalny	1 ćw. XX w.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO USTALEŃ PLANU OGÓLNEGO GMINY IŃSKO

40.	Ińsko	ul. Sienkiewicza 28	budynek mieszkalny	pocz. XX w.
41.	Ińsko	ul. Sienkiewicza 31	budynek mieszkalny	pocz. XX w.
42.	Ińsko	ul. Staromiejska 9	budynek mieszkalny	1 ćw. XX w.
43.	Ińsko	ul. Stodolna	stodoły	k. XIX w.
44.	Ińsko	ul. Zielona 6	budynek mieszkalny	I. 20/30 XX w.
45.	Ciemnik	Nr 3	budynek mieszkalny	4 ćw. XIX w.
46.	Ciemnik	Nr 5	budynek mieszkalny	pocz. XX w.
47.	Ciemnik	Nr 8	budynek mieszkalny	pocz. XX w.
48.	Ciemnik	Nr 16	budynek mieszkalny	pocz. XX w.
49.	Ciemnik	Nr 22	budynek mieszkalny	4 ćw. XIX w.
50.	Ciemnik	Nr 27	budynek mieszkalny	I. 20 XX w.
51.	Ciemnik	Nr 32	budynek mieszkalny	pocz. XX w.
52.	Ciemnik	Nr 34	budynek mieszkalny	k. XIX w.
53.	Ciemnik	Nr 37	budynek mieszkalny	k. XIX w.
54.	Ciemnik		trafostacja	I. 30 XX w.
55.	Czertyń	Nr 3	budynek mieszkalny	1920 r.
56.	Czertyń	Nr 4	budynek mieszkalny	pocz. XX w.
57.	Czertyń	Nr 7	budynek mieszkalny	pocz. XX w.
58.	Czertyń	Nr 8	budynek mieszkalny	pocz. XX w.
59.	Czertyń	Nr 10	budynek mieszkalny	pocz. XX w.
60.	Czertyń	Nr 11	budynek mieszkalny	pocz. XX w.
61.	Czertyń	Nr 12	budynek mieszkalny	pocz. XX w.
62.	Czertyń	Nr 15	budynek mieszkalny	pocz. XX w.
63.	Czertyń	Nr 17	budynek mieszkalny	pocz. XX w.
64.	Czertyń	Nr 18	budynek mieszkalny	pocz. XX w.
65.	Czertyń	Nr 19	budynek mieszkalny	1918 r.
66.	Czertyń	Nr 26	budynek mieszkalny	pocz. XX w.
67.	Dolnik	Nr 44	budynek mieszkalny	pocz. XX w.
68.	Górnik		młyn	pocz. XX w.
69.	Granica	Nr 10	chałupa	poł. XIX w.
70.	Gronówko		trafostacja	I. 30. XX w.
71.	Gronówko	Nr 4	budynek mieszkalny	I. 1914-1915
72.	Gronówko	Nr 15	budynek mieszkalny	pocz. XX w.
73.	Gronówko	Nr 16	leśniczówka	pocz. XX w.
74.	Linówko	Nr 14	budynek mieszkalny	pocz. XX w.
75.	Linówko	Nr 15	budynek mieszkalny	I. 20. XX w.
76.	Linówko	Nr 16	budynek mieszkalny	I. 20. XX w.
77.	Linówko	Nr 23	budynek mieszkalny	3 ćw. XIX w.
78.	Linówko	Nr 25	budynek mieszkalny	1918 r.
79.	Linówko	Nr 33	budynek mieszkalny	pocz. XX w.
80.	Nierybno	Nr 1	budynek mieszkalny	pocz. XX w.
81.	Storkowo	Nr 2	budynek mieszkalny	pocz. XX w.
82.	Storkowo	Nr 5	budynek mieszkalny	pocz. XX w.
83.	Storkowo	Nr 30	budynek mieszkalny	I. 30. XX w.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO USTALEŃ PLANU OGÓLNEGO GMINY IŃSKO

84.	Storkowo	Nr 35	budynek mieszkalny	pocz. XX w.
85.	Storkowo	Nr 44	budynek mieszkalny	pocz. XX w.
86.	Storkowo	Nr 54	budynek mieszkalny	2 poł. XIX w.
87.	Storkowo Kolonia	Nr 48	budynek mieszkalny	I. 20. XX w.
88.	StorkowoKolonia		trafostacja	I. 30. XX w.
89.	Studnica	Nr 1	budynek mieszkalny	pocz. XX w.
90.	Studnica	Nr 3	budynek mieszkalny	I. 30. XX w.
91.	Studnica	Nr 11a/b	budynek mieszkalny	pocz. XX w.
92.	Studnica	Nr 17	budynek mieszkalny	I. 20. XX w.
93.	Studnica	Nr 20	budynek mieszkalny	I. 20. XX w.
94.	Studnica	Nr 21	budynek mieszkalny	I. 20. XX w.
95.	Studnica	Nr 22	budynek mieszkalny	I. 20. XX w.
96.	Studnica	Nr 30	budynek mieszkalny	połowa XIX w.
97.	Studnica		trafostacja	I. 20. XX w.
98.	Ścienne	Nr 12	budynek mieszkalny	I. 30. XX w.
99.	Ścienne	Nr 13	budynek mieszkalny	1918 r.
100.	Ścienne	Nr 35	budynek mieszkalny	I. 20. XX w.
101.	Ścienne	Nr 43	budynek mieszkalny	pocz. XX w.
102.	Waliszewo	Nr 4	budynek mieszkalny, stodoła	pocz. XX w., L.20.XX w.
103.	Waliszewo	Nr 8	budynek mieszkalny	1916 r.
104.	Waliszewo	Nr 12	budynek mieszkalny	4 ćw. XIX w.

Na terenie gminy znajdują się 3 stanowiska archeologiczne zaklasyfikowane do objęcia strefą WI ochrony stanowisk archeologicznych, 11 stanowiska archeologiczne zaklasyfikowane do objęcia strefą WII ochrony stanowisk archeologicznych i 126 stanowiska archeologiczne zaklasyfikowane do objęcia strefą WIII ochrony stanowisk archeologicznych.

Tabela 5 Stanowiska archeologiczne zaklasyfikowane do objęcia strefą WI ochrony stanowisk archeologicznych w Gminnej Ewidencji Zabytków

Lp.	Miejscowość	Nr stanowiska w miejscowości	Nr stanowiska na arkuszu
1.	Storkowo	5	45/30-15
2.	Linówko	1	62/30-14
3.	Ińsko	1	1/30-15

Tabela 6 Stanowiska archeologiczne zaklasyfikowane do objęcia strefą WII ochrony stanowisk archeologicznych w Gminnej Ewidencji Zabytków

Lp.	Miejscowość	Nr stanowiska w miejscowości	Nr stanowiska na arkuszu
4.	Storkowo	29	69/30-15
5.	Storkowo	1	10/29-15
6.	Ścienne	6	36/30-14
7.	Ścienne	5	35/30-14

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO USTALEŃ PLANU OGÓLNEGO GMINY IŃSKO

8.	Ińsko	3	14/30-14
9.	Ińsko	2	2/30-14
10.	Ińsko	13	5/30-15
11.	Studnica	1	96/30-15

Tabela 7 Stanowiska archeologiczne zaklasyfikowane do objęcia strefą VIII ochrony stanowisk archeologicznych w Gminnej Ewidencji Zabytków

Lp.	Miejscowość	Nr stanowiska w miejscowości	Nr stanowiska na arkuszu
1.	Granica	1	5/29-15
2.	Granica	2	6/29-15
3.	Granica	3	7/29-15
4.	Storkowo	3	8/29-15
5.	Storkowo	4	9/29-15
6.	Storkowo	7	47/30-15
7.	Storkowo	8	48/30-15
8.	Storkowo	10	50/30-15
9.	Storkowo	14	54/30-15
10.	Storkowo	17	57/30-15
11.	Storkowo	6	46/30-15
12.	Storkowo	35	75/30-15
13.	Storkowo	33	73/30-15
14.	Storkowo	30	70/30-15
15.	Storkowo	28	68/30-15
16.	Storkowo	21	61/30-15
17.	Storkowo	22	62/30-15
18.	Storkowo	23	63/30-15
19.	Storkowo	18	58/30-15
20.	Storkowo	25	65/30-15
21.	Storkowo	31	71/30-15
22.	Storkowo	26	66/30-15
23.	Storkowo	24	64/30-15
24.	Storkowo	19	59/30-15
25.	Storkowo	15	55/30-15
26.	Storkowo	20	60/30-15
27.	Storkowo	16	56/30-15
28.	Storkowo	9	49/30-15
29.	Storkowo	12	52/30-15
30.	Storkowo	11	51/30-15
31.	Storkowo	2	11/29-15
32.	Storkowo	13	53/30-15
33.	Storkowo	27	67/30-15
34.	Storkowo	32	72/30-15
35.	Storkowo	34	74/30-15
36.	Storkowo	36	76/30-15

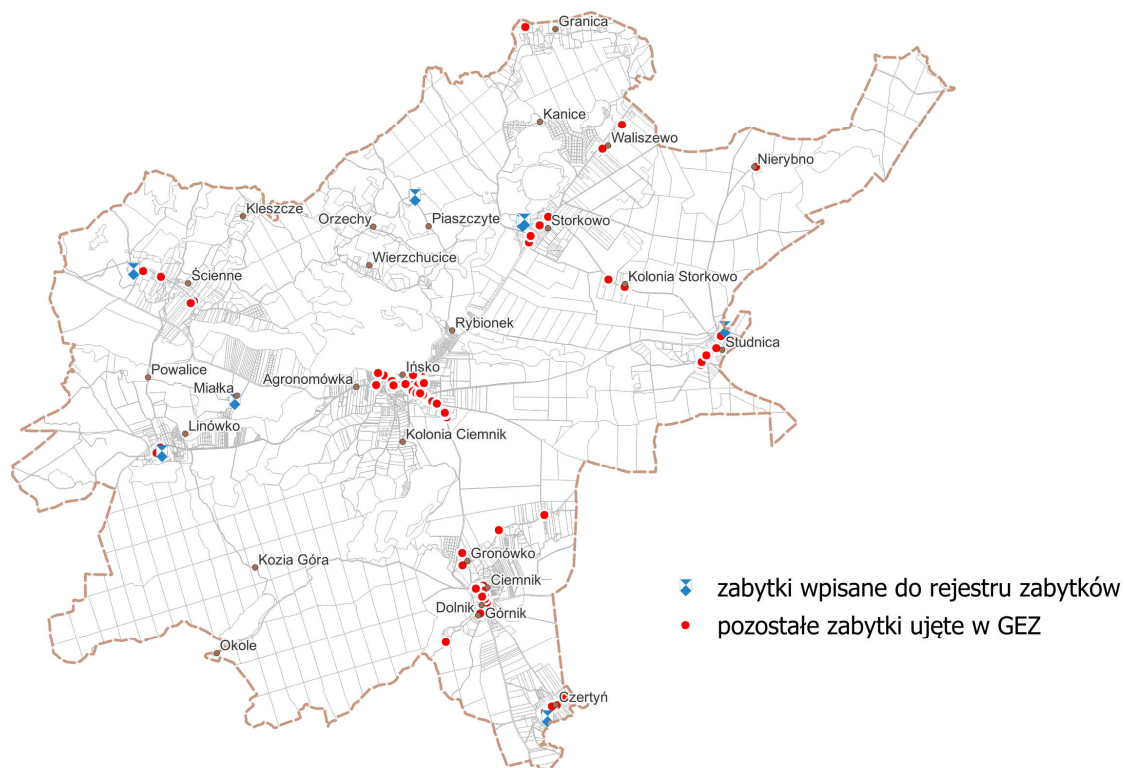
PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO USTALEŃ PLANU OGÓLNEGO GMINY IŃSKO

37.	Ścienne	16	46/30-14
38.	Ścienne	17	47/30-14
39.	Ścienne	18	48/30-14
40.	Ścienne	19	49/30-14
41.	Ścienne	2	32/30-14
42.	Ścienne	15	45/30-14
43.	Ścienne	14	44/30-14
44.	Ścienne	13	43/30-14
45.	Ścienne	12	42/30-14
46.	Ścienne	22	52/30-14
47.	Ścienne	25	55/30-14
48.	Ścienne	24	54/30-14
49.	Ścienne	1	31/30-14
50.	Ścienne	23	53/30-14
51.	Ścienne	8	38/30-14
52.	Ścienne	7	37/30-14
53.	Ścienne	4	34/30-14
54.	Ścienne	9	39/30-14
55.	Ścienne	3	33/30-14
56.	Ścienne	27	60/300-14
57.	Ścienne	28	61/3-14
58.	Ścienne	26	59/30-14
59.	Ścienne	10	40/330-14
60.	Ścienne	11	41/30-14
61.	Linówko	11	28/30-14
62.	Linówko	10	27/30-14
63.	Linówko	9	26/30-14
64.	Linówko	6	23/30-14
65.	Linówko	5	22/30-14
66.	Linówko	4	21/30-14
67.	Linówko	7	24/30-14
68.	Linówko	3	20/30-14
69.	Linówko	2	19/30-14
70.	Ińsko	6	17/30-14
71.	Ińsko	4	15/30-14
72.	Ińsko	8	58/30-14
73.	Ińsko	7	18/30-14
74.	Ińsko	22	14/30-15
75.	Ińsko	23	15/30-15
76.	Ińsko	28	20/30-15
77.	Ińsko	26	18/30-15
78.	Ińsko	27	19/30-15
79.	Ińsko	32	24/30-15
80.	Ińsko	36	28/30-15
81.	Ińsko	38	30/30-15

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO USTALEŃ PLANU OGÓLNEGO GMINY IŃSKO

82.	Ińsko	41	33/30-15
83.	Ińsko	42	34/30-15
84.	Ińsko	15	7/30-15
85.	Ińsko	7	1/31-15
86.	Ińsko	6	2/31-15
87.	Ińsko	39	31/30-15
88.	Ińsko	40	32/300-15
89.	Ińsko	37	29/30-15
90.	Ińsko	34	26/30-15
91.	Ińsko	35	27/30-15
92.	Ińsko	33	25/30-15
93.	Ińsko	11	3/30-15
94.	Ińsko	19	11/30-15
95.	Ińsko	30	22/30-15
96.	Ińsko	29	21/30-15
97.	Ińsko	8	16/30-15
98.	Ińsko	25	17/30-15
99.	Ińsko	31	23/30-15
100.	Ińsko	21	13/30-15
101.	Ińsko	18	10/30-15
102.	Ińsko	16	8/30-15
103.	Ińsko	17	9/30-15
104.	Ińsko	20	12/30-15
105.	Ińsko	12	4/30-15
106.	Ińsko	14	6/30-15
107.	Ińsko	5	16/30-14
108.	Studnica	2	97/30-15
109.	Studnica	2	21/30-16
110.	Studnica	3	22/30-16
111.	Studnica	4	23/30-16
112.	Studnica	5	26/30-16
113.	Studnica	7	19/30-16
114.	Studnica	8	18/30-16
115.	Studnica	9	25/30-16
116.	Studnica	10	24/30-16
117.	Studnica	12	16/30-16
118.	Studnica	13	17/30-16
119.	Studnica	15	22/30-16
120.	Biała	1	1/30-14
121.	Biała	2	2/30-14
122.	Biała	3	3/30-14
123.	Biała	4	4/30-14
124.	Biała	5	5/30-14
125.	Ciemnik	1	3/31-15
126.	Ińsko	1	

Rysunek 8 Schemat położenia zabytków wpisanych do rejestru i objętych ochroną w Gminnej Ewidencji Zabytków



3.1.9 Krajobraz

Na terenie gminy Ińsko zgodnie z projektem *Audytu krajobrazowego województwa zachodniopomorskiego*, **znajdują się** następujące **krajobrazy priorytetowe**:

- 1) **Krajobraz wiejski Wierchucice, Płaskowyż nad Samotnikiem** - Krajobraz łąk, pól uprawnych i nieużytków zlokalizowany na akumulacyjnej morenie czołowej. Obszar charakteryzuje się znacznym udziałem zagłębiń śródpolnych, w których powstały oczka wodne lub lokalne zabagnienia i torfowiska. Krajobraz znajduje się w granicach Ińskiego Parku Krajobrazowego. Na jego obszarze występują trzy użytki ekologiczne, dwa w zachodniej części krajobrazu: „Wilkowe Bagno” będący systemem zbiorników wodnych na podłożu torfowym z cenną herpeto- i awifauną i sąsiadujący z nim użytk „Wierchucice”, który obejmuje tereny porolne, na których w wyniku zaniechania uprawy od kilkudziesięciu lat wraca las, jedynie na wybranych obszarach przywrócono tutaj ekstensywne rolnictwo w celu zapewnienia odpowiednich siedlisk i żerowisk, natomiast w północnej części krajobrazu zlokalizowany jest „Płaskowyż nad samotnikiem” będący rozległym obszarem ekstensywnie użytkowanych łąk, powołany został w celu ochrony górującego nad okolicą wzgórza – krajobrazu charakterystycznego dla Wyżyny ińskiej, będącego żerowiskiem fauny z pobliskich lasów. Na obszarze stwierdzono występowanie wielu chronionych gatunków ptaków: bąka, bielika, błotniaka stawowego, gągoła, krakwy, puchacza, zimorodka, żurawia. Krajobraz znajduje się w sieci Natura 2000, w obszarze specjalnej ochrony ptaków „Ostoja Ińska” PLB320008, oraz w niewielkim

stopniu w specjalnym obszarze ochrony siedlisk „Pojezierze Ińskie” PLH320067 (fragment południowej części krajobrazu). Obszar pełni funkcję ponadregionalnego płatowego korytarza ekologicznego i częściowo w jego południowo-wschodniej części regionalnego korytarza ekologicznego.

- 2) **Jeziro Ińsko** - Znajdujące się w obszarze rynny subglacjalnej Jezioro Ińsko. We wschodniej części jeziora znajduje się wyspa, na której utworzony został rezerwat przyrody „Wyspa Sołtyski”. Znajdują się tutaj cenne siedliska charakterystycznej dla Pomorza Zachodniego kwaśnej buczyny oraz pomorskiego lasu brzoźowo-dębowego. W północnej części jeziora znajduje się niewielki obszar zespołu przyrodniczo-krajobrazowego „Ostrowie”. We wschodniej części krajobraz na niewielkim fragmencie leży w granicach rezerwatu przyrody Kamienna Buczyna, którego celem jest m.in. ochrona morenowych zboczy z licznymi głazami narzutowymi pochodzenia magmowego. Jezioro Ińsko jest częścią Ińskiego Parku Krajobrazowego oraz znajduje się w sieci Natura 2000: obszarze specjalnej ochrony ptaków „Ostoja Ińska” PLB320008 i specjalnym obszarze ochrony siedlisk „Pojezierze Ińskie” PLH320067. Jest to miejsce bytowania wielu gatunków ptaków m.in. bąka, błotniaka stawowego, gągoła, zimorodka i wodnika oraz siedlisko chronionych gatunków roślin: kruszczyka szerokolistnego, brzeźnicy jednokwiatowej, marzanki wonnej, rdestnicy szczeciolistnej. Jezioro pełni funkcję ponadregionalnego płatowego korytarza ekologicznego i regionalnego korytarza ekologicznego.
- 3) **Obszar rolniczy położony na zachód od Jeziora Ińsko** - Krajobraz łąk i pól ornych o urozmaiconej rzeźbie terenu. Zachodnia część krajobrazu położona jest na wysoczyźnie moreny pagórkowatej, wschodnia na akumulacyjnej morenie czołowej. W licznych zagłębieniach terenu wytworzyły się niewielkie oczka wodne i jeziora. W granicach krajobrazu możemy wyróżnić kilka niewielkich siedlisk Natury 2000, w tym priorytetowe: bory i lasy bagienne (91D0) oraz kwaśne buczyny (9110) i grąd subatlantycki (9160) – jest to obszar predysponowany do utworzenia zespołu przyrodniczo-krajobrazowego „Pławnica”. W 85% obszar znajduje się w granicach Ińskiego Parku Krajobrazowego. W krajobrazie znajduje się fragment obszaru Natura 2000 „Pojezierze Ińskie” PLH320067 jak i fragmenty rezerwatów przyrody „Głowacz” i „Źródłiskowe Zbocza”. W północnej części krajobrazu znajdują się dwa pomniki przyrody i użytki ekologiczne: „Dłuskie Wzgórze”, obejmujący wzgórze morenowe, pełniące rolę ważnego korytarza ekologicznego pomiędzy kompleksami leśnymi nadleśnictw Łobez i Dobrzany oraz „Węgorzyński Derkacz” gdzie znajdują się łągowiska derkacza i wielu innych ptaków wodno-błotnych. Na obszarze krajobrazu stwierdzono występowanie m.in. bielika, błotniaka stawowego, gągoła, zimorodka, puchacza, żurawia, orlika krzykliwego. Krajobraz objęty jest obszarem specjalnej ochrony ptaków „Ostoja Ińska” PLB320008. Obszar pełni funkcję ponadregionalnego płatowego korytarza ekologicznego oraz w północnej i wschodniej części regionalnego korytarza ekologicznego. Obszar wykorzystywany rolniczo z przewagą wielkoobszarowych pól, łąk i pastwisk z miejscowościami Ścienne i Miałka. Jego charakterystyczną cechą jest pagórkowata rzeźba terenu z widoczną od strony wschodniej górą Głowacz. W krajobrazie wyróżniają się również liczne oczka wodne.
- 4) **Krajobraz leśny wraz z jeziorem Okole** - Pagórkowaty krajobraz leśny z przewagą siedlisk lasowych. Zachodnia część krajobrazu położona jest na wysoczyźnie moreny pagórkowatej, wschodnia na akumulacyjnej morenie czołowej, przez środek natomiast przebiega rynna subglacjalna, w której położone jest Jezioro Okole, dodatkowo na północy krajobrazu znajduje się

Jeziro Linówko. Kompleks leśny charakteryzuje się licznymi zagłębieniami terenu, w których wykształciły się obszary podmokłe. Na obszarze występują cenne siedliska przyrodnicze: brzezina bagienna (91D0)*, kwaśne buczyny (9110), grąd subatlantycki (9160), łągi olszowe, olszowo-jesionowe, jesionowe (91E0b), kwaśne dąbrowy (9190), żyzne buczyny (9130) oraz torfowiska przejściowe i trzęsawiska (7140). Występuje tutaj wiele gatunków ptaków m.in. bielik, dzięcioł czarny, gągoł, jastrząb gołębiarz, orlik krzykliwy, krakwa, puchacz, zimorodek i żuraw oraz stanowisk roślin chronionych: bagna zwyczajnego, bobrka trójlistkowego, kruszczyka szerokolistnego, modrzewnicy zwyczajnej, rosiczki okrągłolistnej, sasanki łąkowej, wawrzynka wilczegółyka. Krajobraz znajduje się w granicach Ińskiego Parku Krajobrazowego oraz objęty jest siecią Natura 2000: obszarem specjalnej ochrony ptaków Natury 2000 „Ostoja Ińska” PLB320008 i specjalnym obszarem ochrony siedlisk „Pojezierze Ińskie” PLH320067. Obszar pełni funkcję ponadregionalnego płatowego korytarza ekologicznego, przez środek krajobrazu wzdłuż rynny subglacialnej przebiega regionalny korytarz ekologiczny. Obszar leśny. Północna część jednostki krajobrazowej obejmuje jeziora Linówko i Okole. Od południa wyznaczony obszar graniczy z jeziorem Krzemień, a od wschodu z jeziorem Wisola. W północnej części, przy granicy z jeziorem Linówko do wyznaczonego obszaru przylega wieś Linówko. W tym obszarze leśnym znajdują się aż trzy dobrze zachowane wczesnośredniowieczne grodziska; jedno nad wschodnim brzegiem jeziora Linówko oraz dwa inne w południowo-zachodniej części jednostki. Przez krajobraz przebiega droga o ogromnych walorach krajobrazowych tzw. Ińska wstęga z 56 zakrętami. Duży kompleks leśny położony na morenie pagórkowatej z wyróżniającym się wzniesieniem Sarnia Góra 157,82 m n. p. m. W północnej części krajobrazu znajduje się jezioro Linówko. Od strony południowej krajobraz sąsiaduje z Jeziorami Krzemień i Okole.

- 5) **Jeziro Wisola** - Położone w rymie subglacialnej. Akwen posiada dwa półwyspy, największy znajdujący się przy południowym brzegu jeziora tworzy wzniesienie zwane Uroczyskiem, w północnej części jeziora znajduje się wał o długości 300 m składający się z głazów narzutowych. Krajobraz znajduje się w obszarze Ińskiego Parku Krajobrazowego i w sieci Natura 2000: specjalnym obszarze ochrony siedlisk „Pojezierze Ińskie” PLH320067 i obszarze specjalnej ochrony ptaków „Ostoja Ińska” PLB320008. Na obszarze stwierdzono występowanie takich gatunków ptaków jak: bąk, błotniak stawowy, gągoł, krakwa, łabędź niemy, nurogęś, perkoz rdzawoszyi, zimorodek oraz chronionych gatunków roślin: brzeźnicy jednokwiatowej, grzybienia białego. Obszar pełni funkcję ponadregionalnego płatowego korytarza ekologicznego i regionalnego korytarza ekologicznego. Jezioro Wisola (Stubnica) położone 1,5 km na południe od miasta Ińsko. Widoczne są dwa półwyspy, większy z nich wychodząc z południowego brzegu rozszerza się i tworzy wzniesienie, południowa część półwyspu nie jest zalesiona i znajduje się tam pole namiotowe. W północnej części jeziora znajduje się mała zalesiona wysepka. Od strony zachodniej i południowej jezioro otaczają lasy z przewagą siedlisk lasowych. Od strony wschodniej jezioro otaczają pola uprawne.

Tabela 8 Rekomendacje i wnioski dotyczące kształtowania krajobrazów priorytetowych na terenie gminy Ińsko

Rekomendacje i wnioski dotyczące kształtowania krajobrazu priorytetowego - Krajobraz wiejski Wierzchucice, Płaskowyż nad Samotnikami			
Dziedzictwo przyrodnicze	Dziedzictwo kulturowe i fizjonomia krajobrazu	Walory akustyczne, zapachowe	Wytyczne do gminnych aktów planistycznych

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO USTALEŃ PLANU OGÓLNEGO GMINY IŃSKO

		i sanitarne	
<ul style="list-style-type: none"> - zaleca się ochronę gruntów rolnych przed erozją, utrzymanie przeznaczenia gruntów rolnych z możliwością przekształcania gruntów ornych w trwałe użytki zielone (w szczególności na stokach o nachyleniu powyżej 10°); w przypadku pozostawienia w użytkowaniu ornym stosowanie technik i metod zabiegów agrotechnicznych zapobiegających erozji zgodnie z przepisami i regulacjami dotyczącymi rolnictwa, - nieprzekształcanie użytków zielonych w grunty orne i utrzymania ich ekstensywnego użytkowania rolnego; uwzględnianie zabiegów przeciwoerozyjnych (min. poprzecznostokowego układu pól, zmniejszania powierzchni/szerokości pól, stosowanie płodozmianów przeciwoerozyjnych z udziałem roślin strukturotwórczych, międzyplonów i roślin ozimych), - zakaz wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu. 	<ul style="list-style-type: none"> - dopuszcza się lokalizację rozproszonej zabudowy zagrodowej w miejscach gdzie wcześniej ona istniała, - ochrona punktów widokowych terenów eksponowanych w krajobrazie przed zabudową i zarastaniem drzewami, - zaleca się niewprowadzanie zalesień na otwartych terenach rolniczych, - ograniczenie zabudowy terenów otwartych, - lokalizowanie wielkoobszarowych farm fotowoltaicznych, - ograniczenie lokalizacji masztów telefonii komórkowej, współpraca z innymi podmiotami w zakresie ich lokalizowania i maskowania; zmiany prawa w tym zakresie. 	<ul style="list-style-type: none"> - brak rekomendacji i wniosków. 	<ul style="list-style-type: none"> - utrzymanie ekstensywnego użytkowania rolnego użytków zielonych; nieprzekształcanie w inne formy użytkowania, - zachowanie lub przywracanie zadrzewień śródpolnych, zakrzewień i miedz oraz alei drzew i krzewów wzdłuż dróg, - ochrona warunków wodnych poprzez zachowanie lub odtwarzanie śródpolnych oczek wodnych i mokradeł, - zachowanie i odtwarzanie stref buforowych w formie naturalnych pasów roślinności wokół śródpolnych oczek wodnych i mokradeł, - ograniczenie zabudowy terenów otwartych, - zaleca się niewprowadzanie zalesień na otwartych terenach rolniczych, - ochrona punktów widokowych terenów eksponowanych w krajobrazie przez zabudowę i zarastaniem drzewami, - zakaz eksploatacji surowców mineralnych, - zaleca się nielocalizowanie wielkoobszarowych farm fotowoltaicznych, - dopuszcza się lokalizację rozproszonej zabudowy zagrodowej w miejscach gdzie wcześniej ona istniała i w jej sąsiedztwie, z budynkiem mieszkalnym uwzględniającym lokalne formy architektury zaleca się w formach rekomendowanych w części IV a.

**Rekomendacje i wnioski dotyczące kształtowania krajobrazu priorytetowego -
Jeziro Ińsko**

Dziedzictwo przyrodnicze	Dziedzictwo kulturowe i fizjonomia krajobrazu	Walory akustyczne, zapachowe i sanitarne	Wytyczne do gminnych aktów planistycznych
<ul style="list-style-type: none"> - stosowanie trwale zrównoważonej gospodarki leśnej, szczególnie w lasach ochronnych, odpowiedzialnych za ochronę gleb i zasobów wód w strefie brzegowej jezior, - regularna kontrola i eliminowanie samowolnie wznoszonych obiektów budowlanych, w tym grodzienia brzegów jeziora i budowy pomostów, - zakaz zmian w stanie hydromorfologicznym jeziora, w tym przebudowy, umacniania i zmiany przebiegu linii brzegowej, usuwania 	<ul style="list-style-type: none"> - ograniczenie inwestowania w przestrzeniach otwartych nad brzegiem jeziora, zapewnienie publicznego dostępu do jeziora - zaleca się ograniczenie możliwości wznoszenia nowych obiektów budowlanych do terenów już zainwestowanych (bez możliwości zwiększania ilości miejsc noclegowych w istniejących ośrodkach wypoczynkowych), - ograniczenie lokalizacji masztów telefonii komórkowej; współpraca z innymi podmiotami w zakresie ich lokalizowania i maskowania; zmiany prawa w tym zakresie, 	<ul style="list-style-type: none"> - zakaz używania łodzi z napędem spalinowym, - uprzątnięcie zaśmieceń wzdłuż brzegu jeziora oraz likwidacja „dzikich” składowisk odpadów wraz z prowadzeniem monitoringu miejsc ich powstawania, - egzekwowanie utrzymania czystości w obrębie stanowisk wędkarskich, - prowadzenie akcji edukacyjnych, szczególnie wśród turystów i wędkarzy z zakresu prawidłowego postępowania z odpadami komunalnymi oraz egzekwowanie nakazów i zakazów wynikających z obowiązującego w tym zakresie 	<ul style="list-style-type: none"> - wyłączenie z zabudowy obszarów znajdujących się w odległości 100 m od brzegu jeziora, za wyjątkiem centrum miasta Ińska, - ograniczenie inwestowania w przestrzeniach otwartych nad brzegiem jeziora, zapewnienie publicznego dostępu do jeziora, - zaleca się ograniczenie możliwości wznoszenia nowych obiektów budowlanych do terenów już zainwestowanych (bez możliwości zwiększania ilości miejsc noclegowych w istniejących ośrodkach wypoczynkowych),

<p>roślinności brzegowej, krzewiastej i drzewiastej oraz niszczenia roślinności wodnej,</p> <ul style="list-style-type: none"> - kształtowanie i ochrona stref ekotonowych (na styku wodałąka, woda-pole, woda-las), w tym utrzymanie naturalnej roślinności szuwarowej, - lokalizowanie stanowisk wędkarskich w sposób niepowodujący niszczenia roślinności, kanalizacja ruchu turystycznego w celu zmniejszenia antropopresji poprzez odpowiednie oznakowanie szlaków turystycznych oraz miejsc biwakowania czy postoju i wyposażenie ich w odpowiednią infrastrukturę (ławki, regularnie opróżniane kosze na śmieci, pomosty), - współpraca Nadleśnictwa Łobez, Zespołu Parków, Polskiego Związku Wędkarstwa oraz samorządów gminnych i organizacji pozarządowych w ramach edukacji ekologicznej społeczności lokalnej, turystów i wędkarzy, szczególnie w zakresie prawidłowego korzystania z ekosystemów wodnych oraz zakazów obowiązujących w rezerwachach - w obrębie rezerwatu przyrody „Wyspa Sołtyski”, postępowanie zgodne z zapisami planu ochrony rezerwatu, - zaleca się zwiększenie nadzoru nad przestrzeganiem zakazów w rezerwach Sołtyski i Kamienna Buczyzna i ich skuteczne egzekwowanie, zwłaszcza w okresie letnim (kontrola policji, straży leśnej, służb parku krajobrazowego), - wyłączenie z zabudowy obszarów znajdujących się w odległości 100 m od brzegu jeziora, za wyjątkiem centrum miasta Ińsko. 	<p>w pasie brzegowym jeziora, szczególnie wzdłuż głównych deptaków, szlaków pieszych i na plaży zaleca się wykluczenie możliwości:</p> <ul style="list-style-type: none"> • sytuowania tablic i urządzeń reklamowych na ogrodzeniach oraz w formie wolnostojącej, • lokalizowania tablic i urządzeń reklamowych w postaci banerów reklamowych. 	<p>prawa.</p> <ul style="list-style-type: none"> - podłączenie istniejącej i planowanej zabudowy do systemu kanalizacji zbiorczej; wykluczenie możliwości stosowania przydomowych oczyszczalni ścieków w zlewni jeziora, - wdrożenie systematycznej kontroli szczelności zbiorników bezodpływowych i wywozu ścieków z terenów zabudowanych w zlewni jeziora, - ograniczenie negatywnego oddziaływania spływów powierzchniowych do jeziora oraz ograniczenie budowy szczelnych powierzchni utwardzonych (asfalt, kostka brukowa) na rzecz przepuszczalnych (piasek, żwir, trawnik) na ciągach pieszych i komunikacyjnych w bezpośrednim sąsiedztwie jeziora, - nakaz podczyszczania wód opadowych zbieranych z dróg i parkingów przed odprowadzaniem ich do wód powierzchniowych, - pielęgnowanie istniejących i kształtowanie nowych, porośniętych roślinnością stref buforowych wzdłuż brzegów jeziora, tworzących bariery biogeochemiczne, - wdrażanie Kodeksu Dobrej Praktyki Rolniczej oraz propagowanie wśród rolników programów rolno-środowiskowo-klimatycznych, ograniczanie do niezbędnego minimum ilości stosowanych nawozów mineralnych i środków ochrony roślin, - analiza możliwości i celowości ustanowienia obszaru ochronnego wód śródlądowych dla jeziora Ińsko. 	<p>w pasie brzegowym jeziora, szczególnie wzdłuż głównych deptaków, szlaków pieszych i na plaży zaleca się wykluczenie możliwości: sytuowania tablic i urządzeń reklamowych na ogrodzeniach oraz w formie wolnostojącej, lokalizowania tablic i urządzeń reklamowych w postaci banerów reklamowych,</p> <ul style="list-style-type: none"> - docelowe podłączenie istniejącej i planowanej zabudowy do systemu kanalizacji zbiorczej; wykluczenie możliwości stosowania przydomowych oczyszczalni ścieków w zlewni jeziora, - przestrzeganie ustaleń planów ochrony dla rezerwatów przyrody „Wyspa Sołtyski i „Kamienna Buczyzna”.
<p>Rekomendacje i wnioski dotyczące kształtowania krajobrazu priorytetowego - obszar rolniczy położony na zachód od Jeziora Ińsko</p>			
<p>Dziedzictwo przyrodnicze</p>	<p>Dziedzictwo kulturowe i fizjonomia krajobrazu</p>	<p>Walory akustyczne, zapachowe i sanitarne</p>	<p>Wytyczne do gminnych aktów planistycznych</p>
<ul style="list-style-type: none"> - zakaz eksploatacji torfu i kruszyw naturalnych, - zaleca się ochronę gruntów rolnych przed erozją, utrzymanie przeznaczenia gruntów rolnych z możliwością 	<ul style="list-style-type: none"> - w obrębie wsi Ścienne lokalizacja nowej zabudowy w obrębie istniejących wsi i terenów z nią bezpośrednio sąsiadujących, oraz w obszarze istniejących obowiązujących 	<ul style="list-style-type: none"> - podłączenie istniejącej i planowanej zabudowy do systemu kanalizacji zbiorczej w szczególności w pobliżu jezior, - wykluczenie możliwości stosowania przydomowych 	<ul style="list-style-type: none"> - zakaz eksploatacji torfu i kruszyw naturalnych, - utrzymanie ekstensywnego użytkowania rolnego użytków zielonych; nieprzekształcanie w inne formy użytkowania,

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO USTALEŃ PLANU OGÓLNEGO GMINY IŃSKO

<p>przekształcania gruntów ornych w trwałe użytki zielone (w szczególności na stokach o nachyleniu powyżej 10°). W przypadku pozostawienia w użytkowaniu innym stosowanie technik i metod zabiegów agrotechnicznych zapobiegających erozji zgodnie z przepisami i regulacjami dotyczącymi rolnictwa,</p> <ul style="list-style-type: none"> - nieprzekształcanie użytków zielonych w grunty orne i utrzymania ich ekstensywnego użytkowania rolnego. Utrzymanie ekstensywnego użytkowania rolnego użytków zielonych; nieprzekształcanie w inne formy użytkowania, - maksymalne ograniczenie zmian przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze, - zachowanie lub przywracanie zadrzewień śródpolnych, zakrzewień i miedz oraz alei drzew i krzewów wzdłuż dróg, - ochrona warunków wodnych poprzez zachowanie lub odtwarzanie śródpolnych oczek wodnych i mokradeł, - zachowanie i odtwarzanie stref buforowych w formie naturalnych pasów roślinności wzdłuż brzegów cieków oraz wokół śródpolnych oczek wodnych i mokradeł, - zaleca się ograniczenie wielkopowierzchniowego grodu powierchni rolnych z zastrzeżeniem potrzeb ochrony zwierząt gospodarskich przed drapieżnikami, - wdrażanie Kodeksu Dobrej Praktyki Rolniczej oraz propagowanie wśród rolników programów rolno-środowiskowo-klimatycznych, ograniczanie do niezbędnego minimum ilości stosowanych nawozów mineralnych i środków ochrony roślin, - eliminacja gatunków inwazyjnych ze środowiska, w tym w miarę możliwości nawłoci kanadyjskiej i nawłoci późnej. Wyłączenie z zabudowy obszarów znajdujących się w odległości 100 m od brzegu Jeziora Ińsko. 	<p>miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego,</p> <ul style="list-style-type: none"> - zachowanie historycznych układów ruralistycznych poprzez samorząd gminny 2 niedopuszczanie do lokalizowania zabudowy rozpraszającej układ tradycyjny, utrzymanie tradycyjnej linii zabudowy i sieci dróg; ochrona historycznych gabarytów, kształtów dachów, elewacji i układu okien budynków przed przekształceniami, - przy termomodernizacji budynków, należy stosować ocieplenia wewnątrz budynku lub odtworzyć elewację po ociepleniu zewnętrznym, - opracowanie systemu zachęt ekonomicznych dla właścicieli remontujących obiekty pofolwarczne i adaptujących je dla nowych potrzeb; zakaz lokalizowania tymczasowych obiektów budowlanych; egzekwowanie prawa w zakresie samowolnie wznoszonych obiektów budowlanych, - ograniczenie zabudowy terenów otwartych i pozostawienie niezabudowanych szczytów wzniesień pełniących funkcje punktów widokowych, - nielocalizowanie wielkopowierzchniowych farm fotowoltaicznych o łącznej powierzchni powyżej 10 ha w granicach jednostki krajobrazowej, - wykluczenie lokalizacji masztów telefonii komórkowej, współpraca z innymi podmiotami w zakresie ich lokalizowania i maskowania; zmiany prawa w tym zakresie. Ochrona i pielęgnacja zachowanych pozostałości nagrobków oraz drzewostanów na obszarze nieczynnych cmentarzy, - ochrona i pielęgnacja bądź rekompozycja istniejących założeń parkowych. 	<p>oczyszczalni ścieków w zlewni jeziora Ińsko,</p> <ul style="list-style-type: none"> - wdrożenie systematycznej kontroli szczelności zbiorników bezodpływowych i wywozu ścieków z terenów zabudowanych w zlewni jeziora. 	<ul style="list-style-type: none"> - maksymalne ograniczenie zmian przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze, - wyłączenie z zabudowy obszarów znajdujących się w odległości 100 m od brzegu Jeziora Ińsko. 5. Zachowanie historycznych układów ruralistycznych poprzez niedopuszczanie do lokalizowania zabudowy rozpraszającej układ tradycyjny, utrzymanie tradycyjnej linii zabudowy, - zakaz lokalizowania tymczasowych obiektów budowlanych, - ograniczenie zabudowy terenów otwartych i pozostawienie niezabudowanych szczytów wzniesień pełniących funkcje punktów widokowych, - nielocalizowanie wielkopowierzchniowych farm fotowoltaicznych o łącznej powierzchni powyżej 10 ha w granicach jednostki krajobrazowej, - w obrębie wsi Ścienne lokalizacja nowej zabudowy w obrębie istniejących wsi i terenów z nią bezpośrednio sąsiadujących, oraz w obszarze istniejących obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, - nowa zabudowa mieszkaniowa, jako budynki nawiązujące do tradycyjnej architektury wsi, zaleca się w formach rekomendowanych w części IVa, - przestrzeganie ustaleń planów ochrony dla rezerwatów przyrody „Głowacz” oraz Źródliskowe Zbocza”.
<p>Rekomendacje i wnioski dotyczące kształtowania krajobrazu priorytetowego - krajobraz leśny wraz z jeziorem Okole</p>			
<p>Dziedzictwo przyrodnicze</p>	<p>Dziedzictwo kulturowe i</p>	<p>Walory akustyczne,</p>	<p>Wytyczne do gminnych aktów</p>

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO USTALEŃ PLANU OGÓLNEGO GMINY IŃSKO

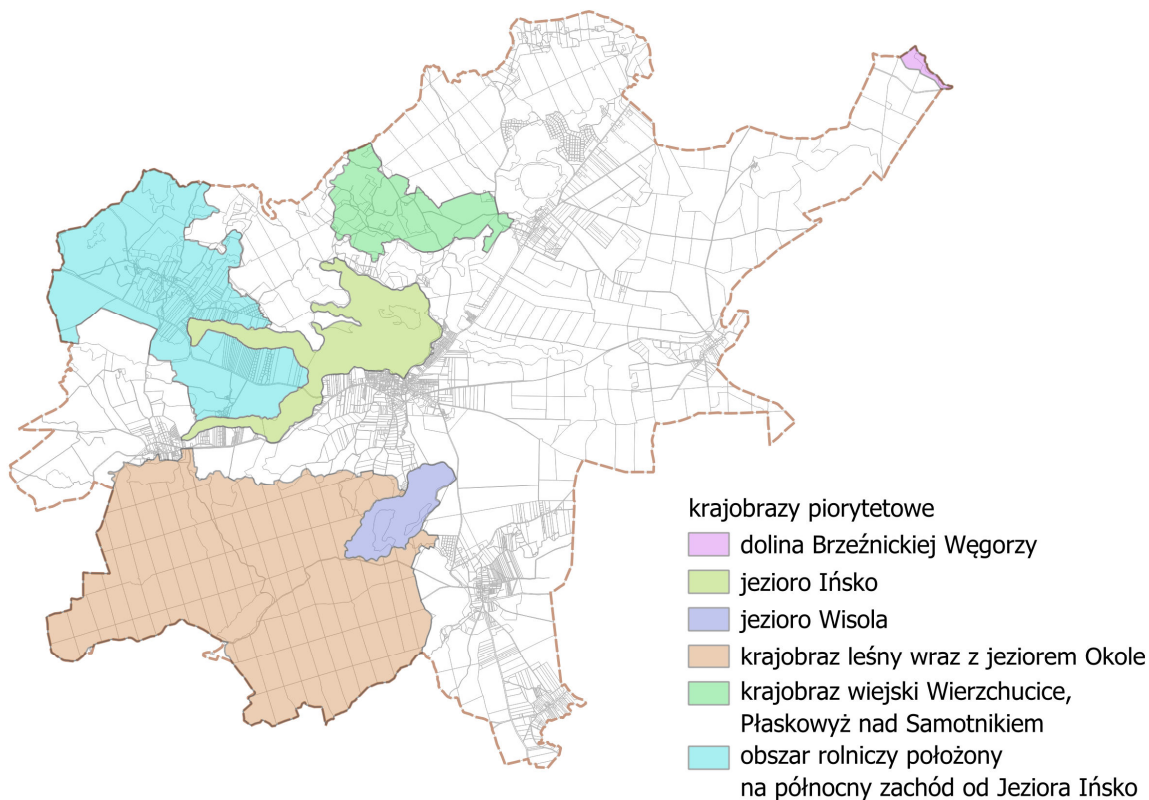
	fizjonomia krajobrazu	zapachowe i sanitarne	planistycznych
<ul style="list-style-type: none"> - modyfikacja gospodarki leśnej na wyjątkiem o nachyleniu powyżej 10° w zakresie wykluczenia stosowania rębni zupełnych i sprzyjających erozji gleb; każdorazowo stosowane rębnie (w tym sposoby odnowień drzewostanu) oraz sposób wykonywania zabiegów hodowlanych powinny być dostosowane do rzeźby terenu oraz rodzaju podłoża, zapobiegając zjawiskom erozyjnym; podczas zabiegów gospodarczych unikanie silnego przerzedzenia drzewostanu, - podjęcie działań mających na celu wzmocnienie funkcji wodochronnych lasu oraz zwiększanie retencji wodnej lasu, - ochrona stref brzegowych jezior Okole i Linówko poprzez monitoring w zakresie ciągłości ich strefy buforowej obejmującej szuwar i zarośla oraz nielegalnego przekształcania strefy brzegowej, usuwania roślinności oraz występowania samowoli budowlanych, - likwidacja nielegalnych elementów przekształcenia brzegów jeziora, szczególnie pomostów, dojsć wędkarskich, ogrodzeń, - wyłączenie z zabudowy obszarów znajdujących się w odległości 100 m od brzegu jeziora Linówko. 	<p>ochrona parku dworskiego w Linówku poprzez regulame wykonywanie niezbędnych prac pielęgnacyjnych, służących zachowaniu jego wartości przyrodniczych i kulturowych.</p>	<p>wykluczenie możliwości stosowania przydomowych oczyszczalni ścieków oraz wdrożenie systematycznej kontroli szczelności zbiorników bezodpływowych i wywozu ścieków w miejscowości Okole i Linówko.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - zachowanie dotychczasowego sposobu użytkowania terenu; dopuszcza się formy zagospodarowania terenu służące celom turystyczno-rekreacyjnym, w szczególności miejsca wypoczynku oraz punkty widokowe wraz niezbędną infrastrukturą techniczną i urządzeniami budowlanymi oraz budowy obiektów i urządzeń służących celom gospodarki leśnej, ochronie przyrody, ochronie przeciwpożarowej oraz ochronie przeciwpowodziowej, - utrzymanie terenów otwartych w strukturze przestrzennej lasu; zakaz zabudowy i zalesiania, - wyłączenie z zabudowy obszarów znajdujących się w odległości 100 m od brzegu jeziora Linówko.
Rekomendacje i wnioski dotyczące kształtowania krajobrazu priorytetowego - Jezioro Wisala			
Dziedzictwo przyrodnicze	Dziedzictwo kulturowe i fizjonomia krajobrazu	Walory akustyczne, zapachowe i sanitarne	Wytyczne do gminnych aktów planistycznych
<ul style="list-style-type: none"> - wyłączenie, lub ograniczenia użytkowania rębego pasa drzewostanu o szerokości ok. 50 m wokół jeziora Wisola, z uwzględnieniem przylegających do brzegu jeziora terenów podmokłych, w celu umożliwienia kształtowania się w tym miejscu strefy buforowej i tworzenia bariery biogeochemicznej i unikania silnego przerzedzenia drzewostanu, z wyjątkiem sytuacji klęskowych oraz przypadków zagrażających 	<p>brak rekomendacji i wniosków.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ochrona stref brzegowych jezior przed zanieczyszczeniem odpadami poprzez egzekwowanie utrzymania czystości w obrębie stanowisk wędkarskich, - na gruntach omych w bezpośrednim sąsiedztwie krajobrazu wdrażanie Kodeksu Dobrej Praktyki Rolniczej oraz propagowanie wśród rolników programów rolno-środowiskowo-klimatycznych, ograniczanie do niezbędnego minimum ilości stosowanych nawozów mineralnych i środków ochrony roślin. 	<ul style="list-style-type: none"> - zachowanie dotychczasowego sposobu użytkowania terenu w granicach jednostki krajobrazowej oraz w bezpośrednim sąsiedztwie krajobrazu, - zakaz przekształcania i zabudowy północnej, zalesionej części półwyspu Ciemnickiego, - rekomenduje się wyłączenie z zabudowy (innej niż związanej z turystyką wodną, gospodarką wodną i rybaką) obszarów znajdujących się w odległości 100 m od brzegu jeziora Wisola, za wyjątkiem obszarów, dla

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO USTALEŃ PLANU OGÓLNEGO GMINY IŃSKO

<p>trwałości lasu i/lub bezpieczeństwa ludzi i mienia,</p> <ul style="list-style-type: none"> - monitoring w zakresie ciągłości strefy buforowej jeziora obejmującej szuwar i zarośla w zakresie nielegalnego przekształcania strefy brzegowej jeziora oraz występowania samowoli budowlanych, - likwidacja nielegalnych elementów przekształcania brzegów jeziora, - ograniczenie lokalizowania nowych pomostów wyłącznie do północnej części jeziora Wisola, przy drodze wojewódzkiej nr 151 oraz zagospodarowanej części półwyspu Ciemnickiego (w granicach ośrodka), - zakaz przekształcania i zabudowy północnej, zalesionej części półwyspu Ciemnickiego, - rekomenduje się wyłączenie z zabudowy (innej niż związanej z turystyką wodną, gospodarką wodną i rybacką) obszarów znajdujących się w odległości 100 m od brzegu jeziora Wisola, za wyjątkiem obszarów, dla których w dniu wejścia w życie audytu krajobrazowego miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego oraz studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego dopuszczały mniejszą odległość. 			<p>których w dniu wejścia w życie audytu krajobrazowego miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego oraz studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego dopuszczały mniejszą odległość.</p>
--	--	--	--

Rysunek 9 Schemat położenia krajobrazów priorytetowych na terenie gminy Ińsko¹⁶

¹⁶ Opracowanie własne na podstawie Audytu krajobrazowego województwa zachodniopomorskiego



3.2 Stan środowiska

Środowisko, w tym jego zasoby i walory przyrodnicze poddawane są różnym szkodliwym oddziaływaniom. Źródła niekorzystnych oddziaływań mogą być zlokalizowane na terenie miasta, jak również mogą pochodzić z zewnątrz (migracja zanieczyszczeń w wodzie, w powietrzu). Formy antropogeniczne, które negatywnie oddziałują na obszar, powodują zakłócenia w funkcjonowaniu środowiska oraz obniżają wartości ekologiczne i estetyczne to budynki i urządzenia infrastruktury technicznej.

3.2.1 Stan powietrza atmosferycznego

Zgodnie z art. 89 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* Główny Inspektor Ochrony Środowiska corocznie dokonuje oceny poziomów substancji w powietrzu w strefach województwa zachodniopomorskiego. Ocena jakości powietrza wykonuje się według obowiązującego układu stref w województwie, zgodnie z załącznikiem do ustawy *Prawo ochrony środowiska*:

- aglomeracja szczecińska (PL3201) – miasto Szczecin,
- miasto Koszalin (PL3202) – miasto o liczbie ludności zbliżonej do 100 tys.,
- strefa zachodniopomorska (PL3203) – stanowiąca pozostały obszar województwa, niewchodzący w skład aglomeracji szczecińskiej i miasta Koszalin.

Gmina Ińsko należy do strefy zachodniopomorskiej. Oceny poziomów substancji w powietrzu na obszarze stref województwa dokonano na podstawie funkcjonującego systemu oceny jakości powietrza, szczegółowo określonego w *Wykonawczym Programie Państwowego Monitoringu*

Środowiska za rok 2023. Monitoring jakości powietrza. Na terenie gminy w roku 2023 nie prowadzono pomiarów stężeń substancji w powietrzu, a oceny dla tego obszaru, wchodzącego w skład strefy zachodniopomorskiej, dokonano w oparciu o obliczenia modelowe rozprzestrzeniania zanieczyszczeń powietrza oraz metody szacowania oparte o wyniki tych obliczeń.

Zgodnie z przepisami, istnieje obowiązek prowadzenia następujących ocen:

- ze względu na ochronę zdrowia ludzi: dwutlenek siarki (SO₂), dwutlenek azotu (NO₂), tlenek węgla (CO), benzen (C₆H₆), ozon (O₃), pył zawieszony PM₁₀, pył zawieszony PM_{2,5} oraz zawartość ołowiu (Pb), arsenu (As), kadmu (Cd), niklu (Ni) i benzo(a)pirenu (BaP) w pyłe zawieszonym PM₁₀,
- ze względu na ochronę roślin: dwutlenek siarki (SO₂), tlenki azotu (NO_x), ozon (O₃).

W przeprowadzonej za 2023 rok klasyfikacji stref dla zanieczyszczeń: dwutlenku siarki (SO₂), dwutlenku azotu (NO₂), tlenku węgla (CO), benzenu (C₆H₆), pyłu zawieszonego PM₁₀, pyłu zawieszonego PM_{2,5}, benzo(a)pirenu, ołowiu (Pb), arsenu (As), kadmu (Cd), niklu (Ni) oraz ozonu (O₃ – poziom docelowy), nie odnotowano przekroczeń poziomów kryterialnych w strefie zachodniopomorskiej, w skład której wchodzi **gmina Ińsko – klasa A ze względu na ochronę zdrowia ludzi** (tabela 1). W przypadku wystąpienia klasy A nie są wymagane działania naprawcze.

Tabela 9 Wynikowe klasy strefy zachodniopomorskiej dla poszczególnych zanieczyszczeń, uzyskane w ocenie rocznej za 2023 r., dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia.¹⁷

Strefa zachodniopomorska	Kod strefy	Symbol klasy wynikowej dla poszczególnych zanieczyszczeń w strefie												
		SO ₂	NO ₂	CO	C ₆ H ₆	PM ₁₀	PM _{2,5}	Pb	As	Cd	Ni	B(a)P	O ₃ (dc)	O ₃ (dt)
	PL 3203	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	D2

dc – poziom docelowy

dt – poziom celu długoterminowego

Nie odnotowano również przekroczenia poziomów kryterialnych określonych ze względu na ochronę roślin dla dwutlenku siarki (SO₂), tlenków azotu (NO_x) i ozonu (O₃) – poziom docelowy (tabela 2). Ocenie ze względu na ochronę roślin podlega tylko strefa zachodniopomorska.

W ocenie za rok 2023 **zdiagnozowano przekroczenie dodatkowego kryterium** ustanowionego dla ozonu, w zakresie dotrzymania poziomu celu długoterminowego, zarówno pod kątem ochrony zdrowia, jak i pod kątem ochrony roślin. Z tego powodu strefa zachodniopomorska **otrzymała klasę D2**. W przypadku przekroczenia tego dodatkowego kryterium opracowanie programu ochrony powietrza nie jest wymagane, a podejmowane działania mają dotyczyć ograniczenia emisji ozonu w zakresie (tlenków azotu, węglowodorów i lotnych związków organicznych). Działania te powinny być ujęte w wojewódzkich programach ochrony środowiska.

Tabela 10 Wynikowe klasy strefy zachodniopomorskiej dla poszczególnych zanieczyszczeń uzyskane w ocenie rocznej za 2023 r. dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony roślin.¹⁸

¹⁷ Roczna ocena jakości powietrza w województwie zachodniopomorskim. Raport 2023. GIOŚ Szczecin.

¹⁸ Roczna ocena jakości powietrza w województwie zachodniopomorskim. Raport 2023. GIOŚ Szczecin.

Strefa zachodnio-pomorska	Kod strefy	Symbol klasy wynikowej dla poszczególnych zanieczyszczeń w strefie			
		SO ₂	NO _x	O ₃ (dc)	O ₃ (dt)
	PL3203	A	A	A	D2

dc – poziom docelowy

dt – poziom celu długoterminowego

3.2.2 Klimat akustyczny i pola elektromagnetyczne

Podstawowym wskaźnikiem klimatu akustycznego jest sumaryczny poziom hałasu, na który składają się oddziaływania:

- hałasu komunikacyjnego od dróg, który rozprzestrzenia się na odległe obszary ze względu na rozległość źródeł,
- hałasu przemysłowego obejmującego swym zasięgiem najbliższe otoczenie,
- hałasu komunalnego towarzyszącego obiektom sportu, rekreacji i rozrywki.

Na terenie gminy Ińsko największe zagrożenie hałasem komunikacyjnym występuje wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 151. Głównymi czynnikami mającymi wpływ na poziom hałasu komunikacyjnego jest: natężenie ruchu, udział transportu ciężkiego w strumieniu wszystkich pojazdów, stan techniczny pojazdów, rodzaj nawierzchni dróg i organizacja ruchu drogowego.

Na terenach przeznaczonych na pobyt ludzi, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r., poz. 112,) obowiązują następujące dopuszczalne długotrwałe średnie poziomy dźwięku w dB, powodowane przez drogi lub linie kolejowe:

- L_{DWN} (przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku) = 64 dB, L_N (przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy) = 59 dB dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, terenów zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, terenów domów opieki społecznej, terenów szpitali w miastach;
- L_{DWN} (przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku) = 68 dB, L_N (przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy) = 59 dB dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego, terenów zabudowy zagrodowej, terenów rekreacyjno-wypoczynkowych oraz terenów mieszkaniowo – usługowych.

Pole elektromagnetyczne (PEM) obejmuje pole elektryczne, magnetyczne oraz elektromagnetyczne w zakresie częstotliwości od 0 Hz do 300 GHz, zaliczane do promieniowania niejonizującego. Zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2019 poz. 1839), w kontekście pól elektromagnetycznych, zalicza się:

- stacje elektroenergetyczne lub napowietrzne linie elektroenergetyczne o napięciu znamionowym wynoszącym nie mniej niż 110 kV;
- instalacje radiokomunikacyjne, radionawigacyjne i radiolokacyjne, z wyłączeniem radiolinii, emitujące pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 0,03 MHz do 300 000 MHz, których

równoważna moc promieniowana izotropowo wyznaczona dla jednej anteny wynosi nie mniej niż 15 W.

Na terenie gminy Ińsko jednym z głównych źródeł emitujących pole elektromagnetyczne są linie elektroenergetyczne. Na terenie gminy znajdują się linie napowietrzne średnich i niskich napięć 15 kV/0,4kV.

Innym źródłem promieniowania elektromagnetycznego na terenie gminy są bazowe stacje telefonii komórkowej. Stacje te nadają i odbierają sygnały radiowe o niskiej mocy, zapewniając komunikację pomiędzy telefonami komórkowymi a główną siecią telekomunikacyjną. Typowa konfiguracja sieci komórkowej opiera się na systemie węzłów komórkowych. Na terenie gminy Ińsko zlokalizowanych jest sześć stacji bazowych telefonii komórkowej, w tym trzy w miejscowości Ińsko dwie w miejscowości Waliszewo i jedna w miejscowości Czertyń.

W roku 2023 przeprowadzono pomiary natężenia pola elektromagnetycznego (PEM) na terenie województwa zachodniopomorskiego, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 15 grudnia 2020 r. w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia okresowych badań poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz.U. 2020, poz. 2311). Zgodnie z wyżej wymienionym rozporządzeniem, zasadą funkcjonowania sieci monitoringu PEM w ramach państwowego monitoringu środowiska jest wyznaczanie punktów pomiarowych w stałej sieci monitoringu oraz w sieci monitoringu badawczego. Na obszarze każdego województwa punkty pomiarowe stałej sieci monitoringu wyznacza się dla dwuletniego cyklu pomiarowego na obszarze miast. Natomiast punkty pomiarowe dla monitoringu badawczego wyznacza się dla czteroletniego cyklu pomiarowego na obszarze wszystkich gmin wiejskich.

Zgodnie z Wykonawczym programem Państwowego Monitoringu Środowiska na rok 2023 Monitoring pól elektromagnetycznych, Centralne Laboratorium Badawcze GIOŚ Oddział w Szczecinie w roku 2023 wykonało pomiary pól elektromagnetycznych na terenie **miasta Ińsko ul. Sienkiewicza** w ramach stałej sieci monitoringu.

Pomiary natężenia składowej elektrycznej pola elektromagnetycznego wykonane w roku 2023, wykazały że wartości dla częstotliwości objętych badaniami w ramach monitoringu PEM **wynosiły 0,51 V/m i były znacznie poniżej wartości dopuszczalnych** wynoszących od 28 V/m do 61 V/m, określonych w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku, a wyliczona wartość wskaźnika poziomu emisji nie przekroczyła 1 V/m biorąc pod uwagę niepewność pomiaru.

3.2.3 Jakość wód podziemnych i powierzchniowych

Badania i ocen stanu chemicznego wód podziemnych wykonywane są w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska i prowadzone są w jednolitych częściach wód podziemnych JCWPd. Badania wykonywane są w ramach monitoringu diagnostycznego i operacyjnego. Wykonawcą badań i oceny stanu wód jest Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy (PIG-PIB). Monitoring diagnostyczny jest prowadzony raz na trzy lata a monitoring operacyjny prowadzony jest co roku z wyłączeniem roku w którym wykonywany był monitoring diagnostyczny i obejmuje wody zagrożone nieosiągnięciem dobrego stanu chemicznego lub/i ilościowego wód.

Gmina Ińsko położona jest w ramach jednolitych części wód podziemnych JCWPd nr 7, 8 i 25. Badania przeprowadzone w 2012 r., 2016 r., 2019 r. i w 2022 r. w ramach monitoringu diagnostycznego wód podziemnych **w zakresie stanu ilościowego i chemicznego** oceniono jako **dobry**.¹⁹

Na jakość wód podziemnych na analizowanym terenie wpływ mają istniejące tu warunki hydrogeologiczne oraz formy prowadzonej działalności. Stan poziomu wód gruntowych uzależniony jest przede wszystkim od ilości opadów, dlatego też jego wzrost odnotowuje się szczególnie w okresie wiosennym podczas roztopów pokrywy śniegowej, oraz wzmożonych opadów atmosferycznych. Skład chemiczny wód gruntowych jest efektem oddziaływania opadów atmosferycznych, litologii, czasu krążenia, sytuacji morfologicznej oraz użytkowania terenu. Coraz częściej wody gruntowe charakteryzuje wzrost zawartości substancji biogennych – związków azotu i fosforu, który spowodowany jest przede wszystkim procesami ługowania nawozów mineralnych do wód gruntowych oraz zanieczyszczeniami ściekami bytowymi nieskanalizowanych wsi. Na pogorszenie jakości wód gruntowych wpływa również depozycja atmosferyczna.

Infiltracja wód opadowych do pokładów zasobów wód podziemnych i gruntowych, wpływająca na pogorszenie jakości tych wód może wynikać z różnorodności izolującej pokrywy w stropie warstw wodonośnych. Ukształtowane warstwy izolujące ujmowanych wód zapobiegają łatwemu przenikaniu do wód zanieczyszczeń z powierzchni, głównie przez infiltrację wód deszczowych wraz z którymi przedostają się do wód gruntowych środki ochrony roślin oraz zanieczyszczenia pochodzące z nieszczelnych zbiorników bezodpływowych (szamb).

Badania jakości wód powierzchniowych realizowano są w ramach monitoringu diagnostycznego, operacyjnego, operacyjnego chemicznego i monitoringu badawczego. Monitoring diagnostyczny obejmuje badania wskaźników biologicznych, fizykochemicznych i hydromorfologicznych oraz substancji szczególnie szkodliwych – specyficznych zanieczyszczeń syntetycznych i niesyntetycznych oraz substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego. Monitoring operacyjny realizowany jest w odniesieniu do wszystkich jednolitych części wód, w przypadku do których uznano ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych. W ramach tego rodzaju monitoringu badane są elementy biologiczne i fizykochemiczne. Monitoring operacyjny chemiczny dotyczy badania substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego, w szczególności substancji priorytetowych, których źródła uwolnienia znajdują się na obszarze danej JCWP. Monitoring badawczy realizowany jest w określonych w rozporządzeniu sytuacjach. Wyniki monitoringu badawczego są wykorzystywane m.in. do określenia skutków przypadkowego zanieczyszczenia.

Zgodnie z §14 rozporządzenia Ministra Infrastruktury *w sprawie klasyfikacji stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego i stanu chemicznego oraz sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych, a także środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych*, klasyfikacji elementów fizykochemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych oraz klasyfikacji wskaźników stanu chemicznego jednolitych części wód powierzchniowych dokonuje się w terminie do dnia 30 czerwca roku, bezpośrednio następującego po roku wykonania badań. Klasyfikacja stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego i stanu chemicznego jednolitych części wód powierzchniowych oraz oceny stanu jednolitych części wód powierzchniowych dokonywana jest nie rzadziej niż co 3 lata, na podstawie najbardziej aktualnych wyników badań z ostatnich 6 lat.

¹⁹ <http://karty.apgw.gov.pl/>

Podstawą do prowadzenia badań wód powierzchniowych w roku 2023 były: *Strategiczny Program Państwowego Monitoringu Środowiska na lata 2020-2025* oraz Pogram wykonawczy monitoringu wód powierzchniowych na rok 2023.

Tabela 11 Ocena stanu JCWP RW jednolitych części wód powierzchniowych rzecznych na podstawie oceny GIOŚ 2014-2019 r.²⁰

Nazwa JCWP RW	JCWPd	Stan/potencjał ekologiczny	Stan chemiczny	Stan ogólny
RW60002519829 Struga Ińsko	PLGW60007	brak danych	dobry	brak danych
RW600009198833 Krąpiel od źródeł do Kanii wraz z Kanią	PLGW60007	słaby	brak danych	zły stan wód
RW600009198399 Ina od źródeł do Stobnicy	PLGW60007	umiarkowany	dobry	zły stan wód
RW600018424699 Brzeźnicka Węgorza	PLGW60008	umiarkowany	poniżej dobrego	zły stan wód
RW6000091988699 Krępa	PLGW60007	słaby	poniżej dobrego	zły stan wód
RW60000918885669 Głęboka	PLGW600025	brak danych	dobry	brak danych
RW60001842653 Ukleja	PLGW60008	umiarkowany	brak danych	zły stan wód

RW60002519829 Kanał Iny - stan chemiczny dobry, potencjał ekologiczny nie został oceniony ponieważ nie wykonano badań biologicznych w JCWP.

RW600016198834 Krąpiel od źródeł do Kani - potencjał ekologiczny słaby (wskaźniki determinujące potencjał ekologiczny: OWO, azot amonowy; fitobentos), ogólny stan wód zły.

RW600009198399 Ina od źródeł do Stobnicy - stan chemiczny dobry (wskaźniki determinujące stan chemiczny to: benzo(a)piren, benzo(b)fluoranten, benzo(g,h,i)perylene, fluoranten; bromowane difenyletery, heptachlor), potencjał ekologiczny umiarkowany (wskaźniki determinujące potencjał ekologiczny: (OWO, azot ogólny, azot azotanowy; makrobezkręgowce), ogólny stan wód zły.

RW600025424699 Brzeźnicka Węgorza - stan chemiczny poniżej dobrego (wskaźniki determinujące stan chemiczny to: benzo(a)piren; bromowane difenyletery, rtęć, heptachlor), potencjał ekologiczny umiarkowany, ogólny stan wód zły.

RW6000091988699 Krępa - stan chemiczny poniżej dobrego (wskaźniki determinujące stan chemiczny to: benzo(a)piren, benzo(g,h,i)perylene, fluoranten; bromowane difenyletery, rtęć), potencjał ekologiczny słaby (wskaźniki determinujące potencjał ekologiczny: (OWO, azot ogólny, azot azotanowy; ichtiofauna), ogólny stan wód zły.

²⁰ <http://karty.apgw.gov.pl/>

Tabela 12 Ocena stanu JCWP LW jednolitych części wód powierzchniowych jeziornych na podstawie oceny GIOŚ 2014-2019 r.²¹

Nazwa JCWP LW	JCWPD	Stan/potencjał ekologiczny	Stan chemiczny	Stan ogólny
LW11051 Ińsko	PLGW60007	dobry	poniżej dobrego	zły stan wód
LW11053 Stubnica (Wisola)	PLGW60007	umiarkowany	poniżej dobrego	zły stan wód
LW11052 Krzemień	PLGW60007	brak danych	dobry	brak danych
LW20853 Dłusko	PLGW60008	brak danych	dobry	brak danych
LW20839 Długie	PLGW60008	brak danych	dobry	brak danych

LW11051 Ińsko - silnie zmieniona część wód, brak możliwości skutecznego odwrócenia zmian hydromorfologicznych, stan chemiczny poniżej dobrego (wskaźniki determinujące stan chemiczny to: benzo(a)piren, benzo(a)piren i heptachlor), potencjał ekologiczny dobry, ogólny stan wód zły.

LW11053 Stubnica (Wisola) - stan chemiczny poniżej dobrego (wskaźniki determinujące stan chemiczny to: benzo(a)piren, atrazyna, bromowane difenyletery, rtęć, HBCDD, heptachlor), potencjał ekologiczny dobry (wskaźniki determinujące potencjał ekologiczny: przezroczystość, fosfor, PMPL, LMI), ogólny stan wód zły.

Cała zlewnia JCWP stanowi obszar wrażliwy na eutrofizację wywołaną zanieczyszczeniami pochodzącymi ze źródeł komunalnych rozumianą jako wzbogacanie wód biogenami, w szczególności związkami azotu lub fosforu, powodującymi przyspieszony wzrost glonów oraz wyższych form życia roślinnego, w wyniku którego następują niepożądane zakłócenia biologicznych stosunków w środowisku wodnym oraz pogorszenie jakości tych wód.

Do czynników wpływających na jakość wód powierzchniowych należą uwarunkowania naturalne, takie jak warunki klimatyczne i hydrologiczne, czy zdolność samooczyszczania oraz zanieczyszczenia antropogeniczne.

Znaczną część zanieczyszczeń trafiających do wód powierzchniowych stanowią zanieczyszczenia obszarowe. Źródłem tych zanieczyszczeń są przede wszystkim:

- rolnictwo, co wynika głównie z faktu stosowania nawozów sztucznych i naturalnych, a także środków ochrony roślin (obecnie w ilościach malejących) w zlewniach rzek i jezior,
- hodowla zwierząt poprzez niewłaściwe składowanie obornika i gnojowicy oraz ich niewłaściwe, zbyt duże lub zbyt częste stosowanie na polach,
- niedostateczna infrastruktura odprowadzająca ścieki bytowo – gospodarcze, zwłaszcza w miejscowościach korzystających z wodociągów oraz na obszarach rekreacji, zarówno zbiorowej jak i indywidualnej, usytuowanych w sąsiedztwie jezior.

²¹ <http://karty.apgw.gov.pl/>

Do zanieczyszczeń punktowych, stwarzających bardzo poważne zagrożenie dla czystości wód powierzchniowych należą przede wszystkim:

- bezpośrednie zrzuty surowych ścieków bytowo – gospodarczych do cieków wodnych i jezior (na nieskanalizowanych obszarach);
- zrzuty niedostatecznie oczyszczonych ścieków (nieodpowiadających warunkom pozwolenia wodnoprawnego).

Do najważniejszych zadań w zakresie ochrony wód należy:

- prowadzenie odpowiedniej gospodarki wodno-ściekowej (kanalizacja wsi, budowa oczyszczalni ścieków, prowadzenie monitoringu),
- doskonalenie gospodarki odpadami (likwidacja dzikich wysypisk, modernizacja i monitorowanie legalnych),
- zmniejszenie emisji (zmiana technologii, paliwa, stosowanie urządzeń odpylających),
- budowa sieci kanalizacji sanitarnej co poprawi funkcjonowanie obiektów mieszkalnych i turystycznych położonych nad jeziorami,
- prowadzenie niezbędnych działań proekologicznych dla poprawy bilansu wodnego,
- chronić naturalne zbiorniki retencyjne (jeziora, oczka wodne, bagna, torfowiska),
- wyeliminować odwodnienia torfowisk i źródeł, przeprowadzić renaturalizację dolin rzek i odwodnionych torfowisk,
- chronić lasy w sposób ukierunkowany,
- zachować struktury krajobrazu w postaci charakterystycznych form rzeźby polodowcowej.

3.2.4 Przekształcenia rzeźby terenu

Największe przekształcenia rzeźby terenu na terenie objętym opracowaniem nastąpiły na terenach kopalni kruszyw naturalnych zlokalizowanych w okolicach miejscowości Storkowo. Jak również na terenie głównych ciągów komunikacyjnych - drogi wojewódzkiej nr 151, drogi Ińsko - Brzeźniak, drogi Ińsko - Kamienny Most, drogi Ińsko - Długie, drogi Ciemnik - Dobrzany oraz dawnej kolei wąskotorowej.

Na analizowany obszarze występują zagrożenia pokrywy glebowej procesami erozji wodnej i wiatrowej. Erozja wywołana wiatrem nastąpi na równinnych terenach rolniczych i występuje głównie w okresie, gdy powierzchnia pól nie jest porośnięta roślinnością.

Erozja wodna ma potencjalnie większy udział w degradacji gleb na obszarze opracowania. Do obszarów o potencjalnie silnej erozji wodnej należy zaliczyć stoki rynien jeziornych, dolin rzecznych i zagłębień wytopiskowych. Dla ograniczenia erozji gleb wskazane jest zachowanie przydrożnych szpalerów drzew, miedz, niewielkich zadrzewień i terenów leśnych, występujących w obrębie rolniczej przestrzeni. Utrzymanie korzystnych warunków gruntowo-wodnych oraz zachowaniu oczek wodnych w obrębie bezodpływowych obniżzeń.

3.2.5 Odpady

Gospodarka odpadami na terenie Gminy odbywa się zgodnie z Planem Gospodarki Odpadami dla Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2016 – 2022 z uwzględnieniem perspektywy na lata

2023-28, system gospodarowania odpadami jest oparty o regionalne instalacje przetwarzania odpadów komunalnych.

Gmina Ińsko w zakresie gospodarki odpadami komunalnymi należy do Regionalnego Zakładu Gospodarowania Odpadami Komunalnymi (RZGO) w Słajsinie gm. Nowogard. Na terenie gminy znajduje się Punkt Selektywnej Zbiórki Odpadów Komunalnych (PSZOK) przy ul. Bohaterów Warszawy 22.

Zgodnie z ustawą z dnia 13 września 1996 r. o *utrzymaniu czystości i porządku w gminach* (Dz.U. z 2024 r. poz.399) gminy mają obowiązek sporządzenia regulaminu utrzymania czystości i porządku, który jest aktem prawa miejscowego. Dokumentem prawnym regulującym gospodarkę odpadami w gminie, jest uchwała Nr XIV/100/2020 Rady Miejskiej w Ińsku z dnia 30 stycznia 2020 r. w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Ińsko. (Dz. Urz. Woj. Zach. Z 2020 r. poz. 1108 ze zm.).

Koordinacją zadań związanych z gospodarką odpadami zajmuje się Urząd Gminy i Miasta w Ińsku. Prowadzi on ewidencję podmiotów realizujących zadania z zakresu usuwania, odzysku i unieszkodliwiania odpadów, wydaje pozwolenia podmiotom ubiegającym się o prawo wywozu odpadów, prowadzi ewidencję ilości odpadów powstających na terenie gminy.

3.3 Zasoby przyrodnicze i ich ochrona prawna

3.3.1 Obiekty i obszary objęte ochroną zasobów przyrodniczych

3.3.1.1 Rezerwat przyrody

Rezerwat „Głowacz”

Został powołany zarządzeniem Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 11 kwietnia 1985 r. (M. P. z 1985 r. Nr 7, poz. 60) i obejmuje działki nr ewid. 127 i 128 w obrębie Ścienne. Na terenie rezerwatu obowiązuje rozporządzenie Nr 24/2002 Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 30 sierpnia 2002 r. w sprawie określenia zakazów obowiązujących na terenie rezerwatów przyrody położonych na obszarze województwa zachodniopomorskiego (Dz. Urz. z 2002 r. Nr 62, poz. 1373) i zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 29 listopada 2017 r. w sprawie rezerwatu przyrody "Głowacz" (Dz. Urz. z 2017 r. poz. 5142). Rezerwat posiada plan ochrony wprowadzony zarządzeniem Nr 25/2009 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 22 maja 2009 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody "Głowacz" (Dz. Urz. z 2009 r. Nr 48, poz. 1184 ze zm.). Teren rezerwatu objęty jest ochroną czynną.

Celem ochrony przyrody rezerwatu jest:

- zachowanie występujących na obszarze rezerwatu siedlisk przyrodniczych: naturalnych, dystroficznych zbiorników wodnych (3160), torfowisk przejściowych i trzęsawisk (7140), obniżeń na podłożu torfowym z roślinnością ze związku *Rhynchosporion* (7150), kwaśnych buczyn *Luzulo-Fagenion* (9110), żyznych buczyn *Galio odorati-Fagenion* (9130), grądu subatlantyckiego *Stellario-Carpinetum* (9160) oraz łągów olszowych *Alnenion glutinoso-incanae* (91E0),
- występowanie rzadkich, chronionych i zagrożonych wyginięciem gatunków roślin (w szczególności: turzycy bagiennej, rosiczki okrągłolistnej, kruszczyka szerokolistnego, bagna zwyczajnego, podkołana białego, bagnicy torfowej oraz pływacza zwyczajnego), zwierząt (w szczególności: orlika krzykliwego, żurawia i trzmiełojada) i grzybów (w szczególności: podgrzybka pasożytniczego, łąkownicy lśniacej i włóknouszka ukośnego),
- zachowanie występujących w rezerwacie licznych gładów narzutowych, w tym 7 o obwodzie ponad 4 m, charakterystycznych dla czołowo-morenowego krajobrazu rezerwatu,
- zachowanie siedlisk kluczowych dla bioróżnorodności, w szczególności starodrzewia, pokładów martwego drewna i mokradeł oraz utrzymanie stosunków wodnych warunkujących zachowanie walorów siedlisk hydrogeniczych: lasów bagiennych, torfowisk mszarnych i innych mokradeł śródleśnych.

W celu eliminacji lub ograniczenia zagrożeń wewnętrznych lub zewnętrznych na terenie rezerwatu wprowadza się następujące ustalenia do aktów planowania przestrzennego:

- uwzględnić lokalizację rezerwatu w dokumentach prawa miejscowego,
- w odległości minimum 200 m od granic rezerwatu nie należy projektować inwestycji mogących znacząco oddziaływać na środowisko (w rozumieniu zapisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko), a w szczególności tych, które mogłyby spowodować nasilenie odwodnienia rezerwatu (z wyjątkiem lokalizowania odwadniających urządzeń wodnych w sytuacjach zagrażających bezpieczeństwu i mieniu). Lokalizację pozostałych przedsięwzięć mogących wpływać na bilans wodny obszaru rezerwatu, należy rozpatrywać uwzględniając uwarunkowania przyrodnicze chronionego obiektu,
- należy zachować zadrzewienia i zakrzaczenia powstałe na gruntach rolnych w pasie o szerokości 20 m od granic rezerwatu, z zaleceniem ich wyłączenia ewidencyjnego,

- w bezpośrednim sąsiedztwie torfowiska zlokalizowanego na działce ewidencyjnej nr 127 obręb Ścienne (w oddz. 127 k Nadleśnictwa Dobrzany) w odległości minimum 100 m od granic rezerwatu należy ograniczyć wszelkie zamiany użytków zielonych na grunty orne (na działkach ewidencyjnych nr 256/1 i 256/2 obręb Ścienne).

Rezerwat „Kamienna Buczyna”

Rezerwat Kamienna Buczyna został powołany zarządzeniem Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 11 kwietnia 1985 r. (MP nr 7, poz. 60) na powierzchni 11,67 ha. Rezerwat posiada plan ochrony wprowadzony rozporządzeniem Nr 64/2007 Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 29 października 2007 w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Kamienna Buczyna” (Dz. Urz. Woj. Zach. Nr 108, poz. 1865 ze zm.).

Celem ochrony jest zachowanie krajobrazu moreny czołowej z licznymi głazami narzutowymi (osiem z nich przekracza 4 m obwodu), fragmentami lasów buczyny kwaśnej *Luzulo-Fagenion* i żyznej *Galio Odorati-Fagenion* oraz grądu subatlantyckiego *Stellario-Carpinetum* z wieloma stanowiskami roślin chronionych i zagrożonych wyginięciem, rzadkich grzybów i zwierząt.

Rezerwat usytuowany jest w obrębie moreny czołowej. Charakteryzuje ukształtowaniem powierzchni typowym dla krajobrazu młodo glacialnego – występowaniem nieregularnych zagłębień i wzgórz o stromych zboczach. Na terenie rezerwatu znajdują się liczne i różnej wielkości głązy narzutowe. Rezerwat obejmuje głównie zbiorowiska lasu bukowego i lasu mieszanego. Na stromych brzegach jeziora Ińsko rosną stare buki i dęby. Dominującym zbiorowiskiem leśnym rezerwatu jest zespół żyznej buczyny niżowej, a gatunkiem panującym buk zwyczajny z domieszką dębu bezszypułkowego w wieku 80-100 lat. Warstwa krzewów jest słabo rozwinięta. W runie rozwijają się gatunki charakterystyczne zespołu: marzanka wonna, perłówka jednokwiatowa i kostrzewa leśna. Na terenie rezerwatu stwierdzono dotychczas ponad 160 gatunków grzybów wielkoowocnikowych.

Rezerwat „Wyspa Sołtyski”

Rezerwat leśny „Wyspa Sołtyski” został powołany zarządzeniem Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 12 września 1994 r. (MP nr 51, poz. 436). Stan prawny został uregulowany i zaktualizowany Zarządzeniem Nr 12/2011 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 7 czerwca 2011 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Wyspa Sołtyski” (Dz. Urz. Woj. Zach. z 2011 r., Nr 128 z poz. 2333) na powierzchni 22,89 ha wraz ze strefą ochronną, którą stanowi 50 m pas litoralu oraz wewnątrz czterech zatok - 24,50 ha w leśnictwie Ińsko, nadleśnictwo Łobez. Rezerwat posiada plan ochrony wprowadzony rozporządzeniem Nr 16/2008 Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 26 marca 2008 r., w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Wyspa Sołtyski” (Dz. Urz. Woj. Zach. Nr 39, poz. 799). Celem ochrony jest zachowanie siedlisk kluczowych dla bioróżnorodności, zwłaszcza starodrzewia i martwego drewna kwaśnej buczyny, grądu środkowoeuropejskiego oraz kwaśnej dąbrowy, wykazujących wysoki stopień naturalności. Istotne jest zabezpieczenie populacji rzadkich, chronionych i zagrożonych gatunków grzybów, zwłaszcza soplówki jeżowatej (*Hericium erinaceum*), soplówki bukowej (*Hericium coralloides*), ozorka dębowego (*Fistulina hepatica*), żagwicy listkowatej (*Grifola frondosa*), szyszkowca łuskowatego (*Stobilomyces strobilaceus*), roślin, takich jak: kruszczyka szerokolistnego (*Epipactis helleborine*), bielistki siwej (*Leucobryum glaucum*), torfowca kończystego (*Sphagnum fallax*), grzybienia białego

(*Nymphaea alba*), oraz zwierząt, w szczególności: trzciniaka (*Acrocephalus arundinaceus*), krakwy (*Anas strepera*), żaby trawnej (*Rana arvalis*), żaby jeziorkowej (*Rana lessonae*) i ropuchy szarej (*Bufo bufo*). W rezerwacie liczne głazy narzutowe, natomiast wzdłuż linii brzegowej jeziora (już poza wyspą) cenne siedliska przyrodnicze z podwodnymi łąkami ramienic (*Charales*) oraz ze zbiorowiskami *Nympheion*, *Potamion*. Linia brzegowa wyspy jest urozmaicona i podzielona wąskimi półwyspami na płytkie zatoki. O rzeźbie terenu stanowią pasma niewysokich wzgórz morenowych, między którymi występują bezodpływowe zagłębienia. Zarówno na wyspie, jak i u jej brzegów występują liczne duże głazy narzutowe. W szacie roślinnej rezerwatu „Wyspa Sołtyski” dominują fitocenozy leśne - przede wszystkim typowo wykształcona kwaśna buczyna niżowa, ze słabo wykształconym runem. W zachodniej części występuje zespół kwaśnej dąbrowy, która charakteryzuje się lepiej wykształconą warstwą zielną. Na południowych zboczach półwyspów wykształciły się płaty grądu środkowo-europejskiego. W bezodpływowych zagłębieniach, przebiegających równolegle do północnego brzegu wyspy rozwinęły się niewielkie płaty zbiorowisk zbliżonych do olsu. Drzewostan buduje olsza czarna, a w runie występują gatunki charakterystyczne olsów. W strefie ochronnej, którą stanowi wąski pas litoralu i wewnątrz czterech zatok, rozwijają się zbiorowiska roślin wodnych, przeważnie zakorzenionych oraz zbiorowiska szuwarów. Podwodne łąki ramienicowe występują na dnie zatok i płytkich fragmentów litoralu. Gatunkiem panującym jest ramienica krucha. Roślinność wodna rozwija się w postaci podwodnych łąków roślin zakorzenionych na dnie tworzących zespoły: rdestnicy połyskującej i rdestnicy przeszytej. Płaty zespołu „liliów wodnych” występują w zatokach w południowej i zachodniej części wyspy, na przedpolu szuwarów trzcinowych. Pas roślinności wynurzony tworzą rozwijające się wokół wyspy zespoły szuwarów właściwych: szuwar trzcinowy, szuwar wąskopałkowy i szuwar oczeretowy. W płatach tych zespołów rośnie rzadka roślina wskaźnikowa czystych wód - brzeżyca jednokwiatowa. Niewielkie płaty tworzą szuwar ponikła błotnego i szuwar turzycy sztywnej, występujące między płatami szuwarów właściwych. Na terenie rezerwatu stwierdzono dotychczas ponad 200 grzybów wielkoowocnikowych.

W celu eliminacji lub ograniczenia zagrożeń wewnętrznych lub zewnętrznych na terenie rezerwatu wprowadza się następujące ustalenia do aktów planowania przestrzennego:

- należy uwzględnić lokalizację rezerwatu we wszelkich procedurach lokalizacji przedsięwzięć i zamiarów inwestycyjnych i ich oddziaływanie na środowisko,
- w odległości minimum 200 m od granic rezerwatu nie należy projektować inwestycji mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu zapisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko.

Rezerwat „Bórbagno Miałka”

Jest to rezerwat florystyczny powołany rozporządzeniem Nr 74/2007 Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 29 października 2007 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Bórbagno Miałka” (Dz. Urz. Woj. Zach. Nr 108, poz. 1875) na powierzchni 34,20 ha położony w obrębie ewidencyjnym Linówko w gminie Ińsko, na gruntach będących w zarządzie Nadleśnictwa Dobrzany. Znajduje się 500 m na północ od Linówka. Celem ochrony przyrody w rezerwacie jest zachowanie boru bagiennego z rzadkimi gatunkami roślin naczyniowych i torfowców.

Rozmaitość siedlisk oraz niejednorodne stosunki wodne są przyczyną dużej różnorodności florystycznej tego terenu. W miejscach wyżej położonych obszar projektowanego rezerwatu otacza las bukowy, miejscami z domieszką wprowadzonego sztucznie świerka. Wzdłuż dróg i ścieżek leśnych masowo występuje niecierpek pospolity. Na wschód od krawędzi lasu znajdują się rozległe łąki z zagłębieniami otoczonymi zaroślami wierzbowymi wypełnionymi wodą lub porośniętymi szuwarem turzycowym. Bór bagienny - *Vaccinio uliginosi-Pinetum* wykształcił się głównie w części zachodniej i północnej kompleksu leśnego. W runie rosną m.in.: bagno zwyczajne borówka bagienna, żurawina błotna, wełnianka pochwowata, modrzewnica zwyczajna, rosiczka okrągłolistna, turzyca nibyciborowata, turzyca pospolita, turzyca długokłosa, turzyca pęcherzykowata, oraz w miejscach bardziej suchych -wrzos zwyczajny. Warstwę mszystą tworzą torfowce - głównie *Sphagnum palustre*, *Sph. magellanicum*, *Sph. squarosum*, *Sph. fimbriatum*, *Sph. russoni*. Niedostępny i podmokły las rezerwatu jest lokalną ostoją zwierzyny w polnym krajobrazie terenów pomiędzy wsiami Ścienne i Linówko. Przyrodniczą wartość terenu podnosi sąsiedztwo jeziora Ińskiego.

Rezerwat „Źródłiskowe Zbocza”

Rezerwat został powołany zarządzeniem Nr 56/2009 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 15 września 2009 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody "Źródłiskowe Zbocza" (Dz. Urz. Woj. Zach. z 2009 r. Nr 68, poz. 1859) i obejmuje powierzchnię 51,8269 ha. Rezerwat posiada plan ochrony wprowadzony zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska W Szczecinie z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Źródłiskowe Zbocza” (Dz. Urz. Woj. Zach. z 2019 r. poz. 6734). Celem ochrony przyrody w rezerwacie jest zachowanie krajobrazu o dużych deniwelacjach na Pojezierzu Ińskim wraz z licznymi źródłiskami i wysiękami oraz występujących na tym terenie olsów, zwłaszcza w odmianie źródłiskowej oraz zespołów żyznej i kwaśnej buczyny niżowej.

Głównym celem ochrony jest:

- zachowanie cennych zbiorowisk roślinnych: 91E0 łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe *Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnion glutinoso - incanae*, olsy źródłiskowe, 9130 żyzne buczyny *Dentario glandulosae-Fagetum*, *Galio odorati-Fagetum*, 9110 kwaśne buczyny *Luzulo-Fagetum* wraz z charakterystycznymi gatunkami roślin i zwierząt,
- ochrona unikatowych walorów przyrody nieożywionej: źródeł i wysięków, naturalnych dolinek i koryt potoków przecinających rezerwat oraz gładzowiska nad strumieniem,
- zabezpieczenie populacji rzadkich, chronionych i zagrożonych wyginięciem gatunków roślin, tj.: czerniec gronkowy *Actaea spicata*, wawrzynek wilczelyko *Daphne mezereum*, grzybów tj.: błyskoporek podkorowy *Inonotus obliquus* oraz zwierząt tj.: zimorodek *Acedo atthis*, gagoł *Bucephala clangula*, pelzacz leśny *Certhia familiaris*, dzięcioł duży *Dendrocopos major*, dzięcioł czarny *Dendrocopos martius*, ruzdzik *Erithacus rubecula*, muchołówka żałobna *Ficedula hypoleuca*, bielik *Haliaeetus albicilla*, samotnik *Tringa ochropus*, wydra *Lutra lutra*, mopek *Barbastella barbastellus*, nocek rudy *Myotis daubentonii*, nocek *Natterera Myotis nattereri*, borowiaczek *Nyctalus leisleri*, borowiec wielki *Nyctalus noctula*, karlik większy *Pipistrellus nathusii*, karlik malutki *Pipistrellus pipistrellus*, karlik drobny *Pipistrellus pygmaeus*, kumak nizinny *Bombina bombina*, rzekotka drzewna *Hyla arborea*, traszka grzebieniasta *Triturus cristatus*.

W celu eliminacji lub ograniczenia zagrożeń wewnętrznych lub zewnętrznych na terenie rezerwatu wprowadza się następujące ustalenia do aktów planowania przestrzennego:

- należy utrzymać dotychczasowy sposób przeznaczenia i użytkowania gruntów,
- należy utrzymać cały obszar jako wyłączony z możliwości lokalizacji wszelkiej nowej infrastruktury technicznej niezwiązanej z udostępnieniem i funkcjonowaniem rezerwatu,
- należy utrzymać cały obszar jako wyłączony z możliwości prowadzenia działań mogących przyczynić się do zmiany stosunków wodnych w sposób mogący negatywnie wpłynąć na rezerwat oraz stan siedlisk przyrodniczych będących przedmiotem ochrony w obszarze Natura 2000,
- należy wprowadzić zapis: „Na terenie rezerwatu „Źródłiskowe Zbocza” obowiązują przepisy szczegółowe wynikające z zakazów sformułowanych w zarządzeniu powołującym rezerwat oraz ustanawiającym plan ochrony”.

Rezerwat „Krzemieńskie Źródłiska”

Został powołany zarządzeniem Nr 62/2007 Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 29 października 2007 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody "Krzemieńskie Źródłiska" (Dz. Urz. Woj. Zach. z 2008 r. Nr 96, poz. 2078). Obszar rezerwatu objęty jest ochroną czynną i ścisłą obejmującą ekosystemy źródłiskowe rezerwatu wraz z jeziorem Chotom o łącznej powierzchni 37,29 ha.

Rezerwat posiada plan ochrony wprowadzony zarządzeniem Nr 14/2013 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 28 maja 2013 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody "Krzemieńskie Źródłiska" (Dz. Urz. Woj. Zach. z 2013 r. poz. 2209 ze zm.). Celem ochrony przyrody w rezerwacie jest zachowanie źródeł z rzadkimi zespołami roślinnymi i ostoi fauny. Głównym celem ochrony jest zachowanie w stanie niepogorszonym ich przedmiotów ochrony:

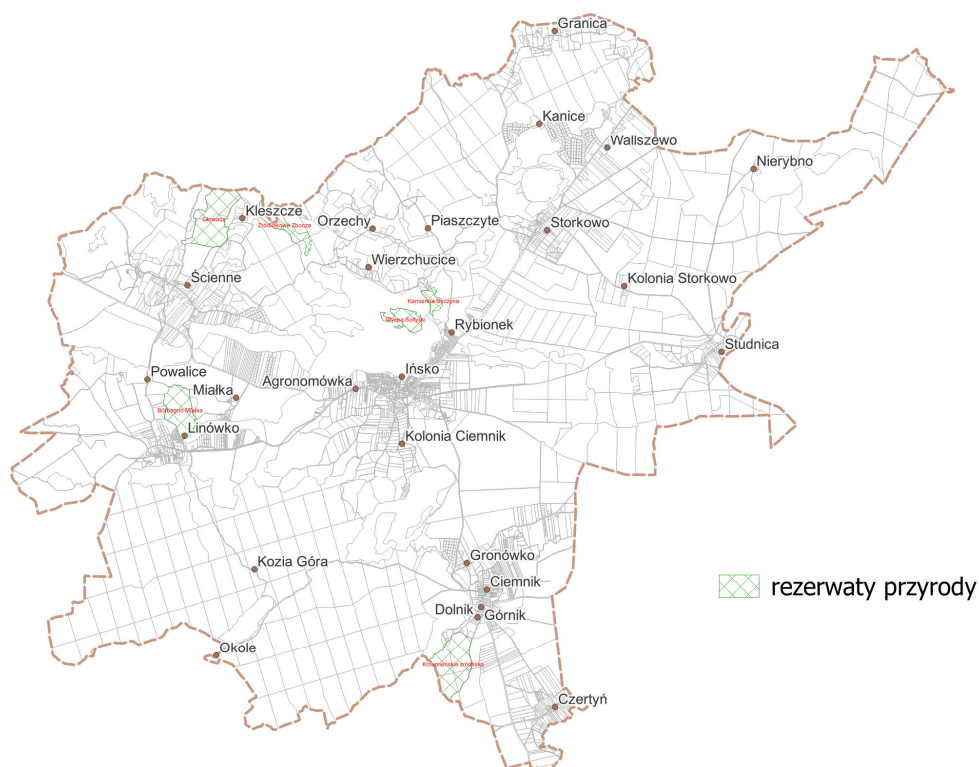
- siedlisk przyrodniczych w formie starorzeczy i naturalnych eutroficznych zbiorników wodnych (3150), torfowisk przejściowych i trzęsawisk (7140), źródeł wapiennych ze zbiorowiskami *Cratoneurion commutati* (7220), lasów łęgowych i olsów źródłiskowych (91E0), żyznych buczyn niżowych (9130), łąk subatlantyckich (9160),
- żurawia *Grus grus* i bąka *Botaurus stellaris*,
- siedlisk gatunków, w tym miejsc żerowania orlika krzykliwego *Aquila pomarina*, bociana białego *Ciconia ciconia*, bociana czarnego *Ciconia nigra*, bielika *Haliaeetus albicilla*, błotniaka stawowego *Circus aeruginosus* i łabędzia krzykliwego *Cygnus Cygnus*,
- występowanie oraz zachowanie chronionych i rzadkich gatunków roślin naczyniowych (m.in.: podkolana białego *Platanthera biforia*, gnieźnika leśnego *Neottia nidus-avis*, wawrzynka wilczyko *Daphne mezereum*, turzycy bagiennej *Carex limosa*, fiołka torfowego *Viola epipsila*, wrońca widlastego *Huperzia selago*), mszaków (m.in.: widłozębu błotnego *Dicranum bonjeanii*, torfowca pierzastego *Sphagnum subnitens*, biczycy trójwrębnej *Bazzania trilobata*, źródłiskowca zmiennego *Palustriella commutata*) oraz grzybów (m.in.: mądziaka psiego *Mutinus caninus*, flagowca olbrzymiego *Meripilis giganteus*).

W celu eliminacji lub ograniczenia zagrożeń wewnętrznych lub zewnętrznych na terenie rezerwatu wprowadza się następujące ustalenia do aktów planowania przestrzennego:

- należy utrzymać dotychczasowe formy użytkowania gruntu na działkach ewidencyjnych nr 401, 402/1, 402/2, 402/3, 509/1 obręb Ciemnik, nr 513/1, 514/2 obręb ewidencyjny Czertyń w gminie Ińsko,

- przy wprowadzaniu nowej zabudowy oraz infrastruktury technicznej na działkach nr 401, 402/1, 402/2, 402/3 obręb Ciemnik, do czasu skanalizowania całego obszaru za pomocą rozdzielczego systemu kanalizacji sanitarnej, stosować szczelne i atestowane zbiorniki bezodpływowe,
- prowadzenie działalności oraz lokalizację przedsięwzięć mogących spowodować pogorszenie stanu siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków stanowiących przedmiot ochrony (w tym zmiany stosunków wodnych) w granicach rezerwatu przyrody pokrywającego się z obszarem mającym znaczenie dla Wspólnoty „Pojezierze Ińskie” PLH 320039 oraz obszarem specjalnej ochrony ptaków „Ostoja Ińska” PLB320008, należy rozpatrywać uwzględniając uwarunkowania przyrodnicze ww. form ochrony przyrody.

Rysunek 10 Schemat położenia rezerwatów przyrody w gminie Ińsko²²



²² opracowanie własne na podstawie <https://www.gov.pl/web/gdos/dostep-do-danych-geoprzestrzennych>

3.3.1.2 *Iński Park Krajobrazowy*

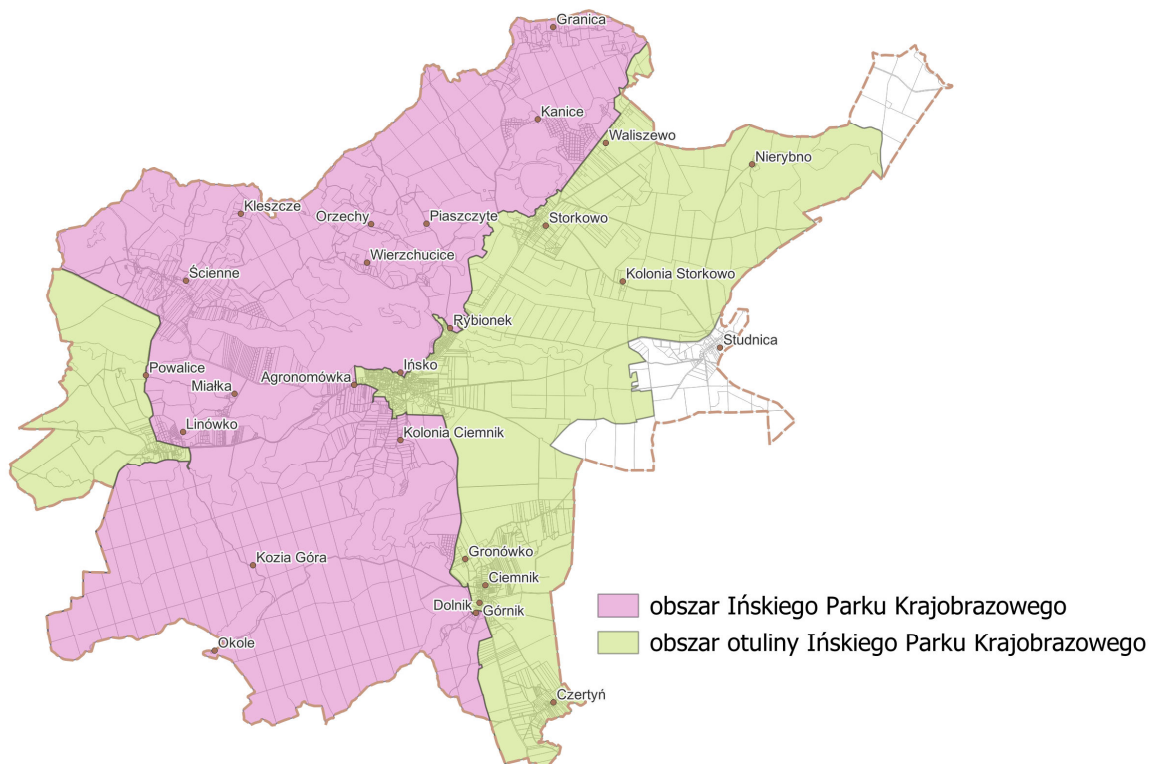
Iński Park Krajobrazowy został utworzony uchwałą Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie z dnia 4 listopada 1981 r. w sprawie utworzenia Zespołu Parków Krajobrazowych Ińskiego i Szczecińskiego (Dz. Urz. WRN w Szczecinie Nr 9, poz. 13). Iński Park Krajobrazowy obejmuje obszar o powierzchni 17763 ha, położony w gminach: Ińsko (8951 ha), Dobrzany (3490 ha), Chociwel (2584 ha) w powiecie stargardzkim i gminie Węgorzyno (2738 ha) w powiecie łobeskim. Wyznaczona wokół parku otulina rozciąga się na obszarze, którego całkowita powierzchnia wynosi 26 240 ha, w gminie Ińsko stanowi powierzchnię 5333 ha.

Celem ochrony parku jest zachowanie najcenniejszych wartości przyrodniczych, historycznych i kulturowych oraz walorów krajobrazowych Pojezierza Ińskiego. Zwłaszcza strefę wzgórz moreny czołowej na Pojezierzu Ińskim, która tworzy charakterystyczny łuk o szerokości 6 – 12 km. Zlokalizowane pomiędzy jeziorami Ińsko i Dłusko. najwyższe wzniesienia, w tym Głowacz (180 m n.p.m.), stanowiący najwyższy punkt w regionie. Istotnym elementem obszaru parku są bagna i torfowiska mszarne, źródłiska, ciek i rzeki.

Na tym terenie parku obowiązują następujące zakazy zawarte w § 3 rozporządzenie Nr 14/2005 Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 27 lipca 2005 r. w sprawie Ińskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. z 2005 r. Nr 64, poz. 1377) oraz plan zadań ochronnych zawarty w rozporządzeniu Nr 36/2005 Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 10 listopada 2005 r. w sprawie planu ochrony Ińskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. z 2005 r. Nr 92, poz. 1874).

Rysunek 11 Obszar Ińskiego Parku Krajobrazowego i jego otuliny na tle gminy Ińsko²³

²³ opracowanie własne na podstawie <https://www.gov.pl/web/gdos/dostep-do-danych-geoprzestrzennych>



3.3.1.3 Obszar specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 Ostoja Ińska PLH320008

Obszar specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 Ostoja Ińska obejmuje znaczny fragment Pojezierza Ińskiego i położony jest na terenie czterech powiatów. Łączna powierzchnia obszaru wynosi 87 710,9 ha. Stanowi obszar typowy dla krajobrazu postglacjalnego Pojezierza Ińskiego. Rzeźba terenu została ukształtowana podczas stadiału pomorskiego ostatniego zlodowacenia i charakteryzuje się dużym zróżnicowaniem form i wysokości względnych – można tu wyróżnić trzy zasadnicze jednostki geomorfologiczne i związane z nimi typy krajobrazu: wyniesienia moreny czołowej, sandry i wysoczyznę moreny dennej. Teren odwadniany jest przez rzekę Inę i jej dopływy, jedynie jego północna część odwadniana jest przez Regę. Cechy charakterystyczne ostoi to pofalowany teren, silnie rozczłonkowane lasy, liczne bagna i małe zbiorniki wodne. Bogatej morfologii odpowiada mozaikowe użytkowanie terenu. Lasy zajmują blisko 60 % powierzchni. Są to przeważnie świeże lasy liściaste z bukiem i dębem oraz bory mieszane. Znaczący udział mają również lasy siedlisk wilgotnych i bagiennych z olchą i jesionem oraz sosną i brzozą. Stosunkowo niewielką część ostoi pokrywają zbiorowiska łąkowe oraz siedliska wilgotne: trzcinowiska, turzycowiska, roślinność szuwarowa, roślinność torfowisk niskich i przejściowych. Pozostała część stanowi użytki rolne.

Występuje tu co najmniej 27 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Rady 79/409/EWG, 6 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi. W ostoi gniazduje ponad 140 gatunków ptaków. Bardzo ważna ostoja bielika i kilku innych gatunków drapieżnych, kilku gatunków kaczek i żurawia (>1% populacji krajowej). W okresie lęgowym obszar zasiedla około 10% populacji krajowej cyraneczki, gągoła i krakwy, co najmniej 1% populacji krajowej następujących gatunków ptaków: cyranka, gęgawa, nurogęs,

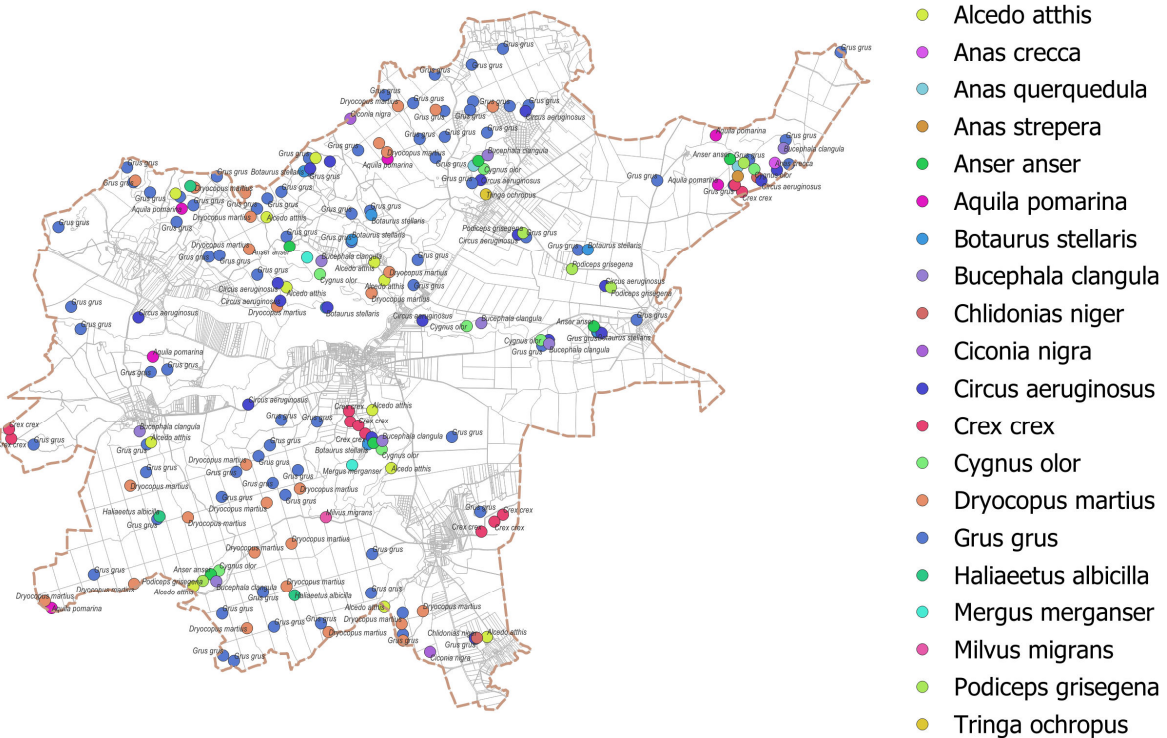
perkoz rdzawoszyi, samotnik, bąk, bielik, błotniak stawowy, bocian czarny, kania czarna, kania ruda, orlik krzykliwy, puchacz, rybitwa czarna, przepiórka, strumieniówka i zimorodek; w stosunkowo wysokim zagęszczeniu występują: bocian biały, derkacz, gąsiorek, lerka, muchołówka mała, trzmielojad, dzięcioł czarny, perkozek, zausznik, łabędź niemy, płaskonos i srokosz. W okresie wędrówek występuje co najmniej 1% populacji szlaku wędrówkowego następujących gatunków: bielik (40 osobników) i żuraw (1800-2000 osobników); w stosunkowo wysokim zagęszczeniu występują: łabędź krzykliwy (do 480 osobników), cyraneczka (1000 osobników), siewka złota (450-1100 osobników), łączak (do 800 osobników) i batalion (do 1200 osobników). Dobrze zachowane są zbiorowiska roślinne, zwłaszcza leśne, oprócz nich, duże znaczenie przyrodnicze ma roślinność wodna i terenów podmokłych. Występują tu też cenne zespoły roślinności łąkowej. Na terenie ostoi znajdują się stanowiska licznych storczykowatych. Jeziora: Ińsko, Wisola i Krzemień są jeziorami ramienicowymi, o bardzo dobrze wykształconych siedliskach, występują w nich rzadkie i zagrożone gatunki glonów. Obszar ma duże znaczenie dla fauny, w szczególności dla ptaków oraz płazów (12 gatunków) i gadów (4 gatunki) ze względu na duży udział dobrze zachowanych siedlisk podmokłych. Występują tu 3 gatunki ryb z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Poza tym, w jeziorze Krzemień stwierdzono występowanie skójki gruboskorupowej *Unio crassus* a w jeziorze Ińsko pływaka szerokobrzeżka *Dytiscus latissimus*. Na tym terenie występują także silne populacje zalotki większej *Leucorrhinia pectoralis*. Na obszarze Ostoi introdukowano żubra *Bison bonasus*. Zachodni skraj swojego areалу w Polsce osiąga tu wilk.

Zgodnie ze standardowym formularzem danych – Natura 2000, do zagrożeń o istotnym poziomie negatywnego oddziaływania dla obszaru Natura 2000 Ostoja Ińska należą:

- zabudowa rozproszona,
- intensyfikacja rolnictwa,
- produkcja energii wiatrowej,
- zasypywanie terenu, melioracje i osuszanie.

Na obszarze obowiązuje Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 30 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Ostoja Ińska PLH320008 (Dz. Urz. Woj. Zach. z 2014 r., poz. 1931 ze zm.). Ustalony dla obszaru OSO Natura 2000 Ostoja Ińska plan zadań ochronnych, wprowadza szereg działań ochronnych, wraz ze wskazaniem podmiotów odpowiedzialnych za ich wykonanie oraz obszarów ich wdrażania. Wskazane działania ochronne, dotyczą ochrony czynnej siedlisk przyrodniczych, gatunków roślin i zwierząt oraz ich siedlisk, a także utrzymania lub modyfikacji metod gospodarowania, jak również monitorowania stanu przedmiotów ochrony oraz realizacji celów działań ochronnych.

Rysunek 12 Schemat rozmieszczenia ptaków będących przedmiotem ochrony na obszarze specjalnej ochrony ptaków Ostoja Ińska PLH320008 na terenie gminy Ińsko²⁴



3.3.1.4 Specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 Pojezierze Ińskie PLH320067

Specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 Pojezierze Ińskie obejmuje środkową część Pojezierza Ińskiego – obszar najbardziej urozmaicony pod względem ukształtowania i pokrycia terenu. Rzeźba terenu została ukształtowana podczas stadiału pomorskiego ostatniego zlodowacenia i charakteryzuje się dużym zróżnicowaniem form i wysokości względnych. Całkowita powierzchnia obszaru wynosi 10229,9 ha.

Ważną rolę w krajobrazie obszaru Natura 2000 Pojezierze Ińskie stanowią jeziora, wypełniające system krzyżujących się rynien glacialnych. Bogatej morfologii ostoi odpowiada mozaikowe użytkowanie terenu. Lasy zajmują około 60% powierzchni obszaru, a są to głównie lasy liściaste z bukiem i dębem oraz bory mieszane. Poza tym, znaczący udział mają także lasy siedlisk wilgotnych i bagiennych z olchą i jesionem oraz sosną i brzozą. Obszar bogaty jest także w występowanie roślinności charakterystycznej dla terenów podmokłych – trzciniowiska, turzycowiska, roślinność szuwarowa, czy roślinność torfowisk niskich i przejściowych. Sieć hydrologiczna obszaru składa się z dwóch głównych cieków: Iny (w najbardziej górnym biegu) oraz Pężinki. Cechę charakterystyczną ostoi stanowią duże

²⁴ opracowanie własne na podstawie <https://www.gov.pl/web/gdos/dostep-do-danych-geoprzestrzennych>

jeziora mezotroficzne (Ińsko, Wisola i Długie) z rozległymi łąkami ramienicowymi, rzadkimi i zagrożonymi gatunkami glonów oraz zbiorowiskami z klasy Littorelletea (zespół wywłócznika skrętoległego i brzeżycy jednokwiatowej). Rozległe przestrzenie zajmują lasy z dominacją dobrze zachowanych buczyn żyznych (płaty z perlówką jednokwiatową i żywcem cebulkowym) i kwaśnych, tworzących mozaikę z grądami, łągami oraz bagiennymi brzezunami, borami i olsami. W buczynach został odnaleziony grzyb *Botryobasidium pruinaum*, uznawany już od wieku za wymarły, ponadto w obszarze tym stwierdzono dwa nowe dla Polski gatunki grzybów: czarnobrzuszek i *Tomentella subtestacea*. Wśród lasów rozproszone są dobrze zachowane torfowiska mszarne, a na torfowiskach niskich stwierdzono wiele gatunków storczyków.

Obszar Natura 2000 Pojezierze Ińskie ma także duże znaczenie dla fauny, w szczególności dla ptaków (148 gatunków lęgowych) oraz płazów (12 gatunków) i gadów (4 gatunki) ze względu na duży udział dobrze zachowanych siedlisk podmokłych. Duża liczba drobnych zbiorników i mokradel sprzyja licznemu występowaniu bezkręgowców wodnych, w tym zalotki większej.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 14 października 2021 r. w sprawie specjalnego obszaru ochrony siedlisk Pojezierze Ińskie PLH320067 (Dz. U. z 2021 poz. 2126):

- celem wyznaczenia obszaru, jest trwała ochrona siedlisk przyrodniczych oraz populacji zagrożonych wyginięciem gatunków zwierząt innych niż ptaki lub odtworzenie właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych lub właściwego stanu ochrony tychże gatunków;
- przedmiotem ochrony na obszarze są siedliska przyrodnicze określone w załączniku nr 3 do rozporządzenia, a także gatunki zwierząt inne niż ptaki, określone w załączniku nr 4 do rozporządzenia oraz ich siedliska.

W tabeli poniżej przedstawiono wykaz siedlisk przyrodniczych stanowiących przedmiot ochrony na obszarze SOO Natura 2000 Pojezierze Ińskie (zgodnie z załącznikiem nr 3 do wyżej wymienionego rozporządzenia), wraz ze wskazaniem liczby poszczególnych siedlisk zlokalizowanych w granicach gminy. Na terenie gminy znajdują się łącznie 416 siedlisk przyrodniczych chronionych w ramach obszaru SOO Natura 2000.

Tabela 13 Siedliska przyrodnicze będące przedmiotem ochrony w granicach specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 Pojezierze Ińskie PLH320067²⁵

Kod	Nazwa siedliska	Liczba
3150	Starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z <i>Nympheion, Potamion</i>	7
6510	Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	1
7140	Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z <i>Scheuchzerio-Caricetea</i>)	12
9110-1	Kwaśne buczyny (<i>Luzulo-Fagenion</i>)	101

²⁵ <https://crfop.gdos.gov.pl/CRFOP/widok/viewnatura2000.jsf?fop=PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH320023.H>

*Dotyczy siedlisk zlokalizowanych na SOO Natura 2000 Pojezierze Ińskie.

9130-1	Żyzne buczyny (<i>Dentario glandulosae-Fagenion</i> , <i>Galio odorati-Fagenion</i>)	148
9160	Grąd subatlantycki (<i>Stellario-Carpinetum</i>)	16
9190-2	Kwaśne dąbrowy (<i>Quercion robori-petraeae</i>)	16
91D0-1	Bory i lasy bagienne (<i>Vaccinio uliginosi-Betuletum pubescentis</i> , <i>Vaccinio uliginosi-Pinetum</i> , <i>Pino mugo-Sphagnetum</i> , <i>Sphagno girgensohnii-Piceetum</i>) i brzoźowo-sosnowe bagienne lasy borealne	18
91E0b	Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (<i>Salicetum albo-fragilis</i> , <i>Populetum albae</i> , <i>Alnenion glutinoso-incanae</i>) i olsy źródliskowe	97

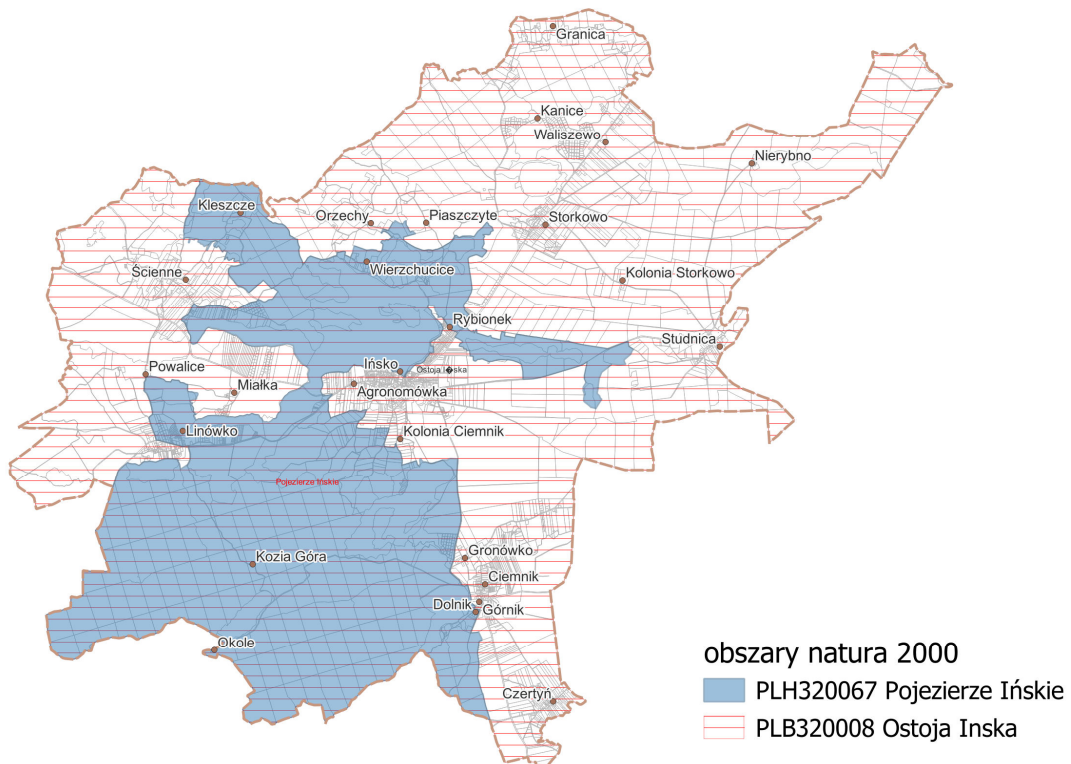
Gatunki zwierząt inne niż ptaki, będące przedmiotem ochrony na specjalnym obszarze ochrony siedlisk Natura 2000 Pojezierze Ińskie PLH320067: bóbr europejski *Castor fiber*, czerwończyk fioletek *Lycaena helle*, czerwończyk fioletek *Lycaena helle*, głowacz białopłetwy *Cottus gobio*, koza *Cobitis taenia*, kumak nizinny *Bombina bombina*, minóg strumieniowy *Lampetra planeri*, traszka grzebieniasta *Triturus cristatus* (*Triturus cristatus cristatus*), wydra *Lutra lutra*, zalotka większa *Leucorrhinia pectoralis*.

W „Waloryzacji przyrodniczej województwa zachodniopomorskiego” wskazano, że na terenie gminy Ińsko, w granicach specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 Pojezierze Ińskie, występują następujące gatunki zwierząt inne niż ptaki, stanowiące przedmiot ochrony tego obszaru:

- bóbr europejski (3 stanowiska);
- kumak nizinny (1 stanowisko);
- traszka grzebieniasta (2 stanowiska);
- wydra (12 stanowisk).

Rysunek 13 Obszary Natura 2000 na terenie gminy Ińsko²⁶

²⁶ https://mapy.geoportal.gov.pl/imap/lmgp_2.html?gmap=gp0



3.3.1.5 Chronione siedliska przyrodnicze położone poza obszarami chronionymi

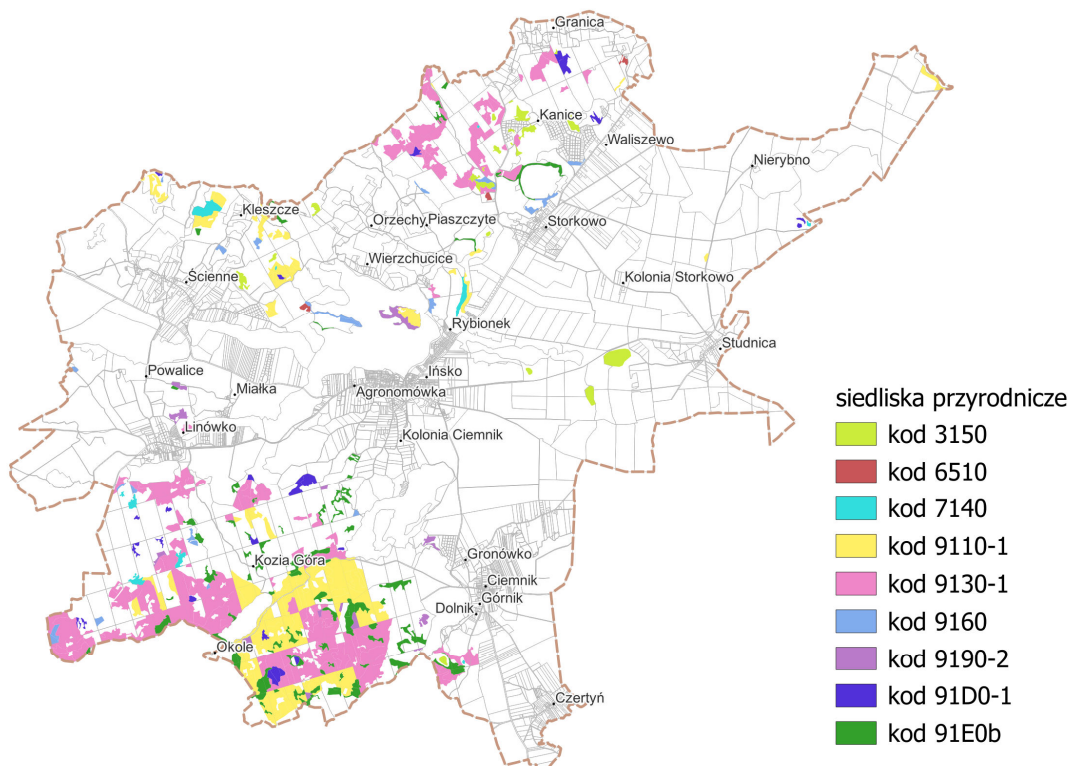
Tabela 14 Siedliska przyrodnicze wskazane na podstawie Waloryzacji Przyrodniczej Województwa Zachodniopomorskiego na terenie gminy Ińsko²⁷

Kod	Nazwa siedliska	Liczba
3150	Starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z <i>Nympheion</i> , <i>Potamion</i>	13
6510	Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	4
7140	Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z <i>Scheuchzerio-Caricetea</i>)	2
9110-1	Kwaśne buczyny niżowe (<i>Luzulo-Fagenion</i>)	11
	Siedlisko żyzne buczyny niżowe (<i>Dentario glandulosae-Fagenion</i> , <i>Galio odorati-Fagenion</i>)	68
9160	Grąd subatlantycki (<i>Stellario-Carpinetum</i>)	9
91D0-1	Brzezina bagienna (<i>Betuletum pubescentis</i> , <i>Vaccinio uliginosi-Betuletum pubescentis</i>)	7

²⁷ https://mapy.geoportal.gov.pl/imap/lmgp_2.html?gmap=gp0

91E0b	Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (<i>Salicetum albo-fragilis</i> , <i>Populetum albae</i> , <i>Alnenion glutinoso-incanae</i> , olsy źródliskowe)	7
-------	---	---

Rysunek 14 Schemat rozmieszczenia siedlisk przyrodniczych na terenie gminy Ińsko²⁸



3.3.1.6 Pomniki przyrody

Na terenie gminy Ińsko znajduje się 10 pomników przyrody.

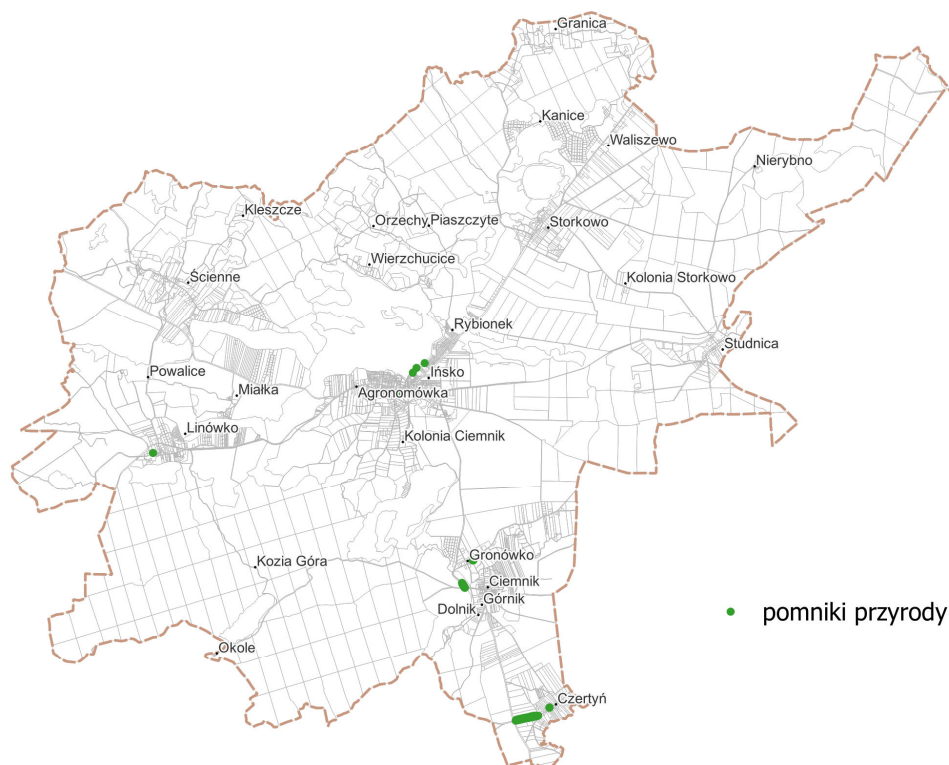
Tabela 15 Pomniki przyrody na terenie gminy Ińsko

Lp.	Opis pomnika przyrody	Lokalizacja
1.	Wiąz szypułkowy <i>Ulmus laevis</i> (<i>Ulmus pedunculata</i> ; <i>Ulmus effusa</i>) o obwodzie: 342 cm	Ińsko, ul. Ogrodowa za budynkiem nr 4
2.	Dąb szypułkowy <i>Quercus robur</i> o obwodzie 509 cm	Linówko w centrum miejscowości obok dawnego sklepu
3.	Trzy lipy drobnolistne <i>Tilia cordata</i> o obwodach: 528, 562 i 619 cm	Na obrzeżach wsi, przy drodze
4.	Dwie lipy drobnolistne <i>Tilia cordata</i> o obwodach: 459 i 701 cm	Czertyń na terenie posesji nr 3
5.	Aleja 31 drzew, głównie lip drobnolistnych	Ciemnik skrzyżowanie dróg Ińsko-Recz-

²⁸ opracowanie własne na podstawie <https://www.gov.pl/web/gdos/dostep-do-danych-geoprzestrzennych>

	(11 drzew nie odnaleziono) o obwodach: od 166 do 302 cm	Dobrzany
6.	Aleja 81 lip drobnolistnych (w terenie 71) a także: dąb szypułkowy 7 jesionów wyniosłych	Od drogi Ciemnik - Recz do wsi Czertyń
7.	Klon cukrowy <i>Acer saccharum</i> , obwód: 399cm	ul. Poprzeczna, Ińsko
8.	Klon cukrowy <i>Acer saccharum</i> , obwód: 402cm	przy deptaku w niewielkim parku nad jeziorem
9.	Klon cukrowy <i>Acer saccharum</i> , obwód: 371cm	w Parku przy deptaku
10.	Aleja jaworowo - osikowa o długości około 1,5 km	nad brzegiem jeziora Ińsko pomiędzy szkołą a plażą w Ińsku

Rysunek 15 Schemat rozmieszczenia pomników przyrody na terenie gminy Ińsko²⁹



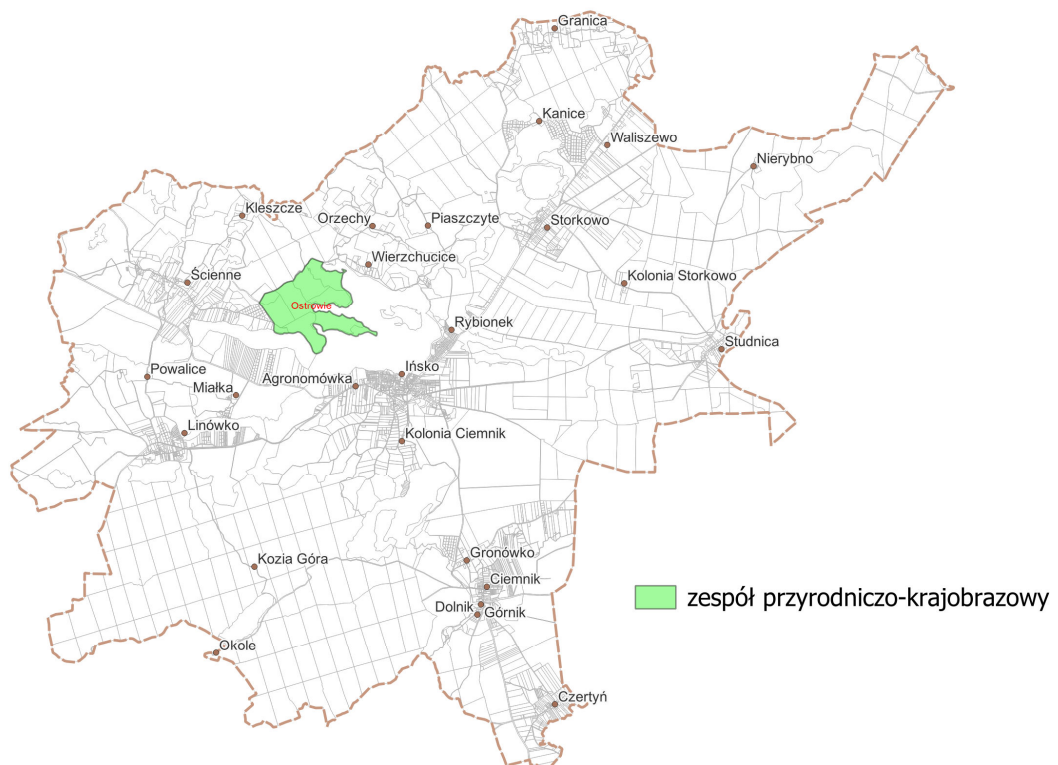
3.3.1.7 Zespół przyrodniczo - krajobrazowy Ostrowie

Zespół został powołany rozporządzeniem nr 10/93 Wojewody Szczecińskiego z dnia 14 września 1993 r. (Dz. Urz Woj. Szczecińskiego z 1993 r. Nr 11, poz. 118) i obejmuje powierzchnię 191,36 ha. Celem powołania zespołu przyrodniczo - krajobrazowego Ostrowie jest ochrona ostoi

²⁹ opracowanie własne na podstawie <https://www.gov.pl/web/gdos/dostep-do-danych-geoprzestrzennych>

teriofauny, awifauny i herpetofauny oraz zachowanie w stanie naturalnym linii brzegowej jeziora Ińskiego. W jego granicach znalazły się półwyspy nad Jeziorem Ińsko o leśno-polnym charakterze i bardzo urozmaiconej rzeźbie z wieloma mokradłami i oczkami wodnymi. Trzcinowiska, torfowiska i zarośla kruszyny nad brzegami jeziora dają doskonałe schronienie licznym gatunkom fauny. Zwierzęta łowne zwłaszcza jelenie i dziki wykorzystują „Ostrowie” jako ostoję. W skład tego zespołu wchodzi 19-hektarowa enklawa gruntów rolnych, ograniczona z jednej strony lasem, z drugiej brzegiem jeziora. Z florystycznego punktu widzenia największą wartość w omawianym obiekcie mają olsy wykształcone nad brzegami jeziora Ińsko i w głębokich obniżeniach terenu. Są to płaty zespołu *Carici elongatae-Alnelum* z typową dla nich florą: olsza czarna, trzcina pospolita, turzyca długokłosa, turzyca prosowa, chmiel zwyczajny, zachyłnik błotny, liczydło wodne, kosaciec żółty, czermień błotna. Pomiedzy płatami olesów występują większe zagłębienia wypełnione wodą z rzęsa większa i spirodela wielokorzeniowa. Na terenie ZPK „Ostrowie” obowiązują zakazy zawarte w Rozporządzeniu Nr 1/2005 Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 26 stycznia 2005 r. w sprawie określenia zakazów dla pomników przyrody, użytków ekologicznych i zespołów przyrodniczo-krajobrazowych na terenie województwa zachodniopomorskiego (Dz. Urz. Woj. Zach. z 2005 r., Nr 12 poz. 204).

Rysunek 16 Położenie zespołu przyrodniczo- krajobrazowe Ostrowie na terenie gminy Ińsko³⁰



³⁰ opracowanie własne na podstawie <https://www.gov.pl/web/gdos/dostep-do-danych-geoprzestrzennych>

3.3.1.8 Użytki ekologiczne

1) Użytek ekologiczny Wierzchucice

Powołany na podstawie rozporządzenia Nr 13/97 Wojewody Szczecińskiego z dnia 27 listopada 1997 r. w sprawie uznania za użytek ekologiczny obszaru w gminie Ińsko (Dz. Urz. Woj. Szczecińskiego nr 14 poz. 134 z 1997 r.) o powierzchni 60,17 ha. Obejmuje siedlisko przyrodnicze i stanowisko rzadkich lub chronionych gatunków. Celem jest ochrona ekosystemów mających znaczenia dla zachowania różnorodnych typów siedlisk ginących gatunków roślin naczyniowych, płazów, gadów, ptaków i ssaków.

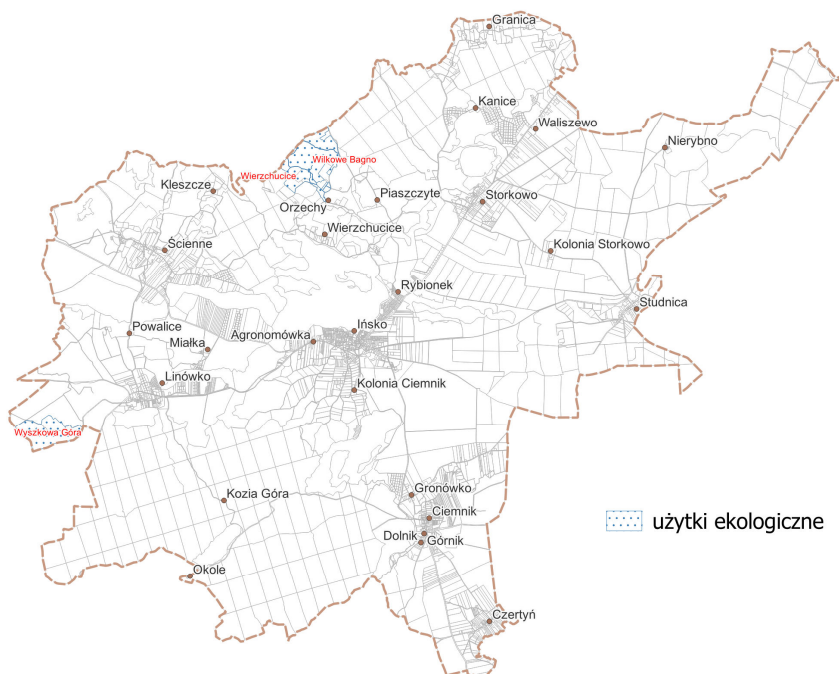
2) Użytek ekologiczny Wilkove Bagno

Powołany na podstawie rozporządzenia Nr 19/92 Wojewody Szczecińskiego z dnia 7 grudnia 1992 r. w sprawie uznania za użytki ekologiczne niektórych obszarów na terenie Ińskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Szczecińskiego nr 13 poz. 144 z 1992 r.) o powierzchni 58,19 ha i obejmuje zbiorowiska szuwarowe i bagienne. Celem powstania jest ochrona terenu wodno-błotnego będącego siedliskiem wielu rzadkich gatunków płazów, gadów i ptaków.

3) Użytek ekologiczny Wyszkowa Góra

Powołany na podstawie rozporządzenia Nr 11/93 Wojewody Szczecińskiego z dnia 14 września 1993 r. w sprawie uznania za użytki ekologiczne niektórych obszarów na terenie Ińskiego Parku Krajobrazowego i otuliny. (Dz. Urz. Woj. Szczecińskiego nr 11 poz. 119 z 1993 r.) o powierzchni 35,00 ha i obejmuje morenowe wzgórza i rozległą dolinę pomiędzy nimi o stromych stokach. Celem powstania jest ochrona krajobrazu Pojezierza Ińskiego.

Rysunek 17 Schemat rozmieszczenia użytków ekologicznych na terenie gminy Ińsko³¹



³¹ opracowanie własne na podstawie <https://www.gov.pl/web/gdos/dostep-do-danych-geoprzestrzennych>

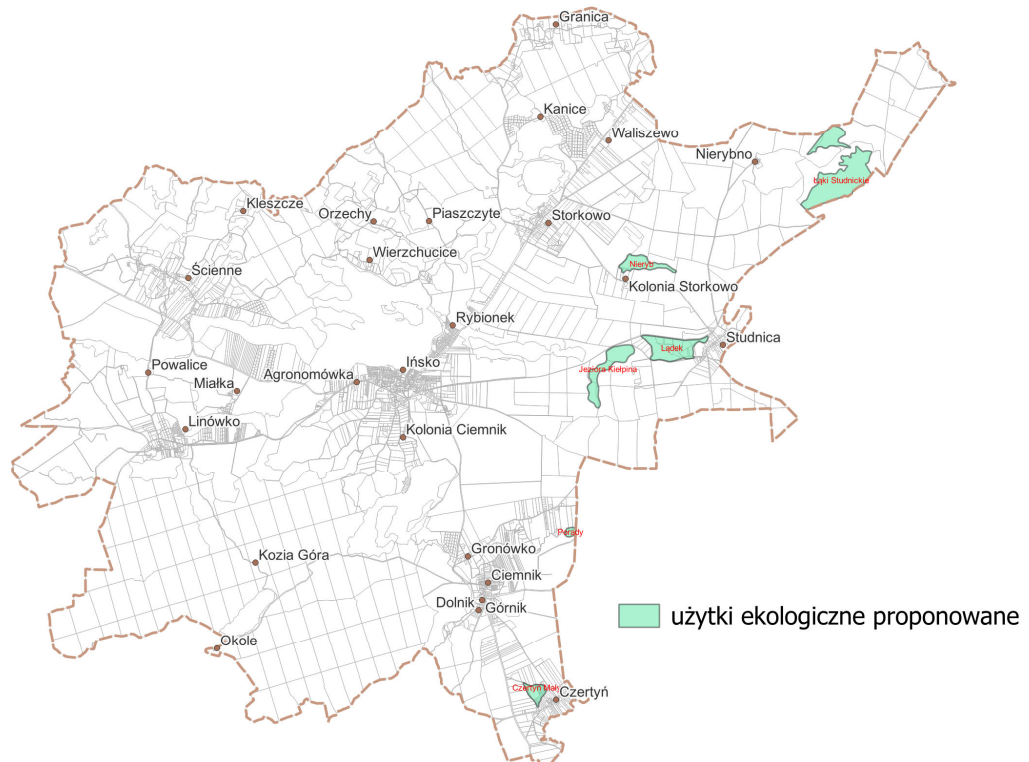
3.3.2 Obszary proponowane do ochrony

Proponowane użytki ekologiczne:

- **proponowany użytek ekologiczny Łąki Studnickie** - położony w północno-wschodniej części gminy Ińsko przy granicy z gminą Drawsko Pomorskie; celem ochrony jest zachowanie walorów biocenotycznych łąk,
- **proponowany użytek ekologiczny Nieryb** - położony we wschodniej części gminy, około 0,5 km na północ od kolonii Storkowo o powierzchni około 21 ha; celem jest ochrona śródpolnych trzcinowisk z niewielkim zbiornikiem wodnym; głównym zagrożeniem dla tego obszaru jest wycinanie drzew, wprowadzanie gatunków niezgodnych z siedliskiem, zmiana stosunków wodnych,
- **proponowany użytek ekologiczny Porady** - położony na wschód od miejscowości Ciemnik; celem ochrony jest zachowanie walorów przyrodniczych łąki nad rzeką Iną z licznie występującym pełnikiem europejskim; głównym zagrożeniem dla tego obszaru jest gospodarka leśna i zmiana stosunków wodnych,
- **proponowany użytek ekologiczny Jezioro Kiełpina** - położony na zachód od wsi Studnica o powierzchni około 45 ha; obejmuje jezioro Łądek i Trawiaste oraz zalewiska i podmokłe łąki storczykowe; głównym zagrożeniem dla tego obszaru jest gospodarka leśna, wycinanie drzew, zmiana stosunków wodnych i gospodarka rybna,
- **proponowany użytek ekologiczny Łądek** - położony około 1,5 km na południowy - zachód od wsi Studnica o powierzchni około 45 ha; obejmuje jezioro Kiełpino Duże i Kiełpino Małe wraz z obszarem trzcinowisk i łożowisk; głównym zagrożeniem dla tego obszaru jest gospodarka leśna, wycinanie drzew, zmiana stosunków wodnych i gospodarka rybna,
- **proponowany użytek ekologiczny Czertyń Mały** - położony około 1,5 km na południowy - wschód od wsi Czertyń o powierzchni około 15 ha; celem ochrony jest zachowanie torfowiska niskiego z cennymi gatunkami roślin; głównym zagrożeniem dla tego obszaru jest zmiana stosunków wodnych, spływy powierzchniowe z pól i pozyskiwanie kopalin.

Rysunek 18 Schemat rozmieszczenia proponowanych użytków ekologicznych na terenie gminy Ińsko³²

³² opracowanie własne na podstawie <https://www.gov.pl/web/gdos/dostep-do-danych-geoprzestrzennych>



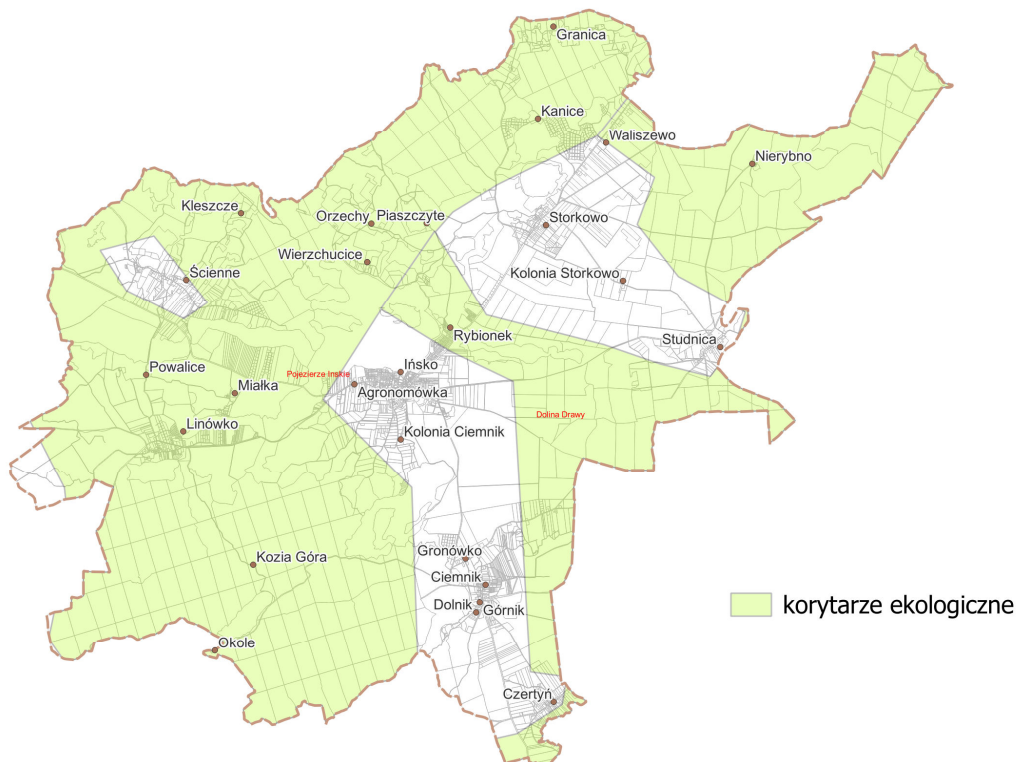
3.3.2.1 Korytarze ekologiczne

Korytarz ekologiczny ma charakter pasa terenu lub ciągu oddzielonych od siebie niewielkimi odległościami obszarów różniących się przyrodniczo od otaczającego ich tła. W skali lokalnej są to pasy zadrzewień i zakrzewień oraz małe niezagospodarowane potoki łączące ze sobą oddalone od siebie cenne ekosystemy. W skali regionalnej i ponadregionalnej są to doliny rzek, ciągi łąk i lasów. W miejscach gdzie korytarze ekologiczne łączą się lub krzyżują powstają tak zwane „węzły”.

Obszar gminy leży on w obrębie dwóch międzynarodowych obszarów węzłowych: Pojezierze Ińskie i Dolina Drawy.

Rysunek 19 Korytarze ekologiczne na terenie gminy Ińsko³³

³³ opracowanie własne na podstawie <https://crfop.gdos.gov.pl/CRFOP/index.jsf>



Na terenie gminy występuje również sieć luźniejszych powiązań ekologicznych związana z obecnością ekstensywnie użytkowanych lub odłogowanych obszarów rolniczych, wysp leśnych, śródpolnych i śródleśnych zagłębi, różnego rodzaju zbiorników i torfowisk oraz zboczy i zadrzewień wzdłuż linii komunikacyjnych. Obszary te stanowią ostoję dla bogatego świata ptaków, owadów i innych zwierząt a także roślin. Łąki i pastwiska ze swą roślinnością i specyfiką gospodarowania są korytarzami dla niektórych grup zwierząt.

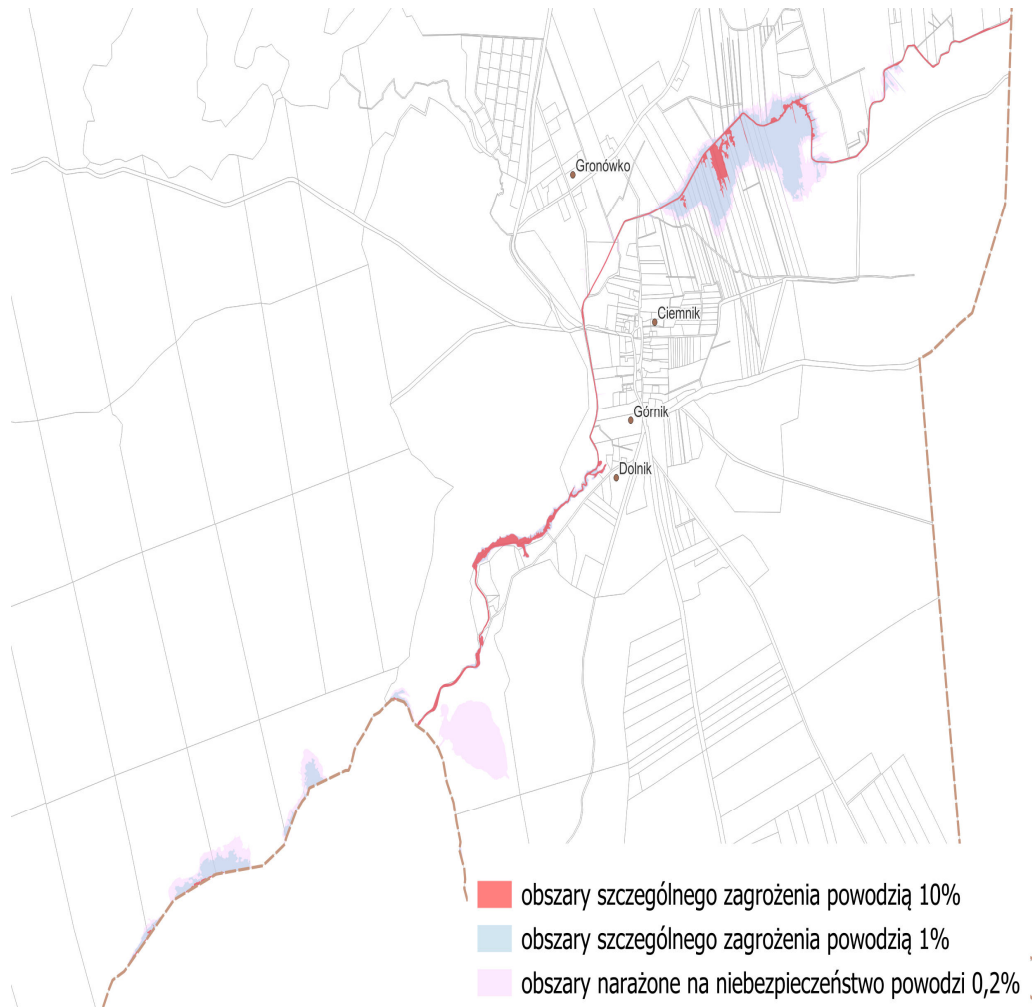
Korytarze ekologiczne w celu prawidłowego pełnienia przez nie funkcji tranzytowych wymagają często ukształtowania. Należy więc je doleścić lub zakrzewić w miejscach, gdzie brak takiej roślinności, by stanowiły one spokojne i bezpieczne szlaki dla zwierząt, zwłaszcza leśnych. Zauważyć należy także, że nawet niewiele znaczące korytarze w skali regionu, dla zróżnicowania przyrodniczego gminy mogą mieć decydujące znaczenie. Dlatego tak ważne jest, zachowanie, a w niektórych przypadkach tworzenie, pasowych terenów zielonych.

3.3.2.2 Tereny zagrożone powodzią

Na terenie gminy znajdują się obszary szczególnego zagrożenia powodzią na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi 1% (raz na 100 lat) i obszary na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi 10% (raz na 10 lat). Zostały wyznaczone zgodnie z aktualnymi mapami zagrożenia powodziowego (Hydroportal KZGW ISOK). Według art. 171 ust. 8 ustawy *Prawo wodne* mapy zagrożenia powodziowego podlegają przeglądowi

co 6 lat oraz w razie potrzeby ich aktualizacji. Dla tych obszarów obowiązują szczególne warunki zagospodarowania, regulowane przepisami ustawy *Prawo wodne*.

Rysunek 20 Obszary szczególnego zagrożenia powodzią na terenie gminy Ińsko³⁴



³⁴ opracowanie własne na podstawie https://wody.isok.gov.pl/imap_kzgw/?gmap=gpPDF

4 Analiza istniejących problemów ochrony środowiska istotnych z punktu widzenia realizacji projektu planu ogólnego, w szczególności dotyczących obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy o ochronie przyrody

Zgodnie z art. 13d ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, wyznaczając strefy planistyczne, w pierwszej kolejności uwzględniono obszary, dla których w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego określono przeznaczenie umożliwiające realizację funkcji mieszkaniowej oraz obszary uzupełnienia zabudowy w ramach istniejącej zabudowy.

Z punktu widzenia realizacji projektu planu ogólnego, problemy ochrony środowiska mogą wynikać głównie z faktu położenia na tym terenie następujących obszarów:

- rezerwatu przyrody „Głowacz”,
- rezerwatu przyrody „Kamienna Buczyna”,
- rezerwatu przyrody „Wyspa Sołtyski”,
- rezerwatu przyrody Rezerwat „Bórbagno Miałka”,
- rezerwatu przyrody Rezerwat „Źródłiskowe Zbocza”,
- rezerwatu „Krzemieńskie Źródlika”,
- Ińskiego Parku Krajobrazowego wraz z otuliną,
- obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 Ostoja Ińska PLH320008,
- specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 Pojezierze Ińskie PLH320067,
- zespołu przyrodniczo - krajobrazowego Ostrowie,
- 3 użytków ekologicznych (UE Wierzchucice , UE Wilkowe Bagno, UE Wyszkowa Góra),
- 10 pomników przyrody,
- chronionych siedlisk przyrodniczych,
- chronionych gatunków roślin i zwierząt,
- 6 obszarów proponowanych do objęcia ochroną w formie użytków ekologicznych.

Zgodnie z art. 13d ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, wyznaczając strefy planistyczne, w pierwszej kolejności uwzględnia się obszary, dla których w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego określono przeznaczenie umożliwiające realizację funkcji mieszkaniowej oraz obszary uzupełnienia zabudowy w ramach istniejącej zabudowy.

Projekt planu ogólnego nie może naruszać wytycznych do opracowań planistycznych gminy Ińsko dla rezerwatów przyrody.

Projekt planu ogólnego nie może naruszać zakazów zawartych w § 3 rozporządzenia Nr 14/2005 Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 27 lipca 2005 r. w sprawie Ińskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. z 2005 r. Nr 64, poz. 1377) oraz wytycznych zawartych w planie zadań ochronnych zawartych w rozporządzeniu Nr 36/2005 Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 10

listopada 2005 r. w sprawie planu ochrony Ińskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. z 2005 r. Nr 92, poz. 1874).

Projekt planu ogólnego nie może naruszać wytycznych zawartych w zarządzeniu Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 30 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Ostoja Ińska PLH320008 (Dz. Urz. Woj. Zach. z 2014 r., poz. 1931 ze zm.). W ramach opracowania występują siedliska i potencjalne miejsca żerowania ptaków, które stanowią przedmiot ochrony w obszarze Natura 2000 Ostoja Drawska PLB320019. Głównym zagrożeniem dla najcenniejszych gatunków ptaków na tych terenach jest antropopresja w strefie przybrzeżnej jezior (niszczenie i wydeptywanie roślinności szuwarowej, płoszenie ptaków, zabudowa rozproszona obrzeży zbiorników wodnych itp.) skutkująca utratą miejsc bytowania.

W celu ochrony gatunków ptaków i potencjalnych miejsc ich żerowania, należy wyznaczyć strefy otwarte SO – teren rolnictwa z zakazem zabudowy, teren lasu, teren zieleni naturalnej, teren wód, teren komunikacji, teren ogrodów działkowych, teren infrastruktury technicznej.

W granicach obszaru **Natura 2000 Pojezierze Ińskie PLH320067** obowiązuje rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 14 października 2021 r. w sprawie specjalnego obszaru ochrony siedlisk Pojezierze Ińskie PLH320067 (Dz. U. z 2021 poz. 2126). Głównym problemem jest kolizja pomiędzy istniejącym i planowanym zagospodarowaniem przewidzianym w planie ogólnym a siedliskami przyrodniczymi będącymi przedmiotem ochrony w tym obszarze.

W celu ochrony siedlisk przyrodniczych, populacji zagrożonych wyginięciem gatunków zwierząt innych niż ptaki lub odtworzenia właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych lub właściwego stanu ochrony gatunków będących przedmiotem ochrony obszaru Natura 2000 Pojezierze Ińskie PLH320067, **należy na tych terenach wyznaczyć strefy otwarte SO** – teren rolnictwa z zakazem zabudowy, teren lasu, teren zieleni naturalnej, teren wód, teren komunikacji, teren ogrodów działkowych, teren infrastruktury technicznej.

W celu ochrony **użytków ekologicznych Wierzchucice, Wilkowe Bagno i Wyszkowa Góra oraz zespołu przyrodniczo - krajobrazowego Ostrowie**, projekt planu ogólnego nie może naruszać zakazów, zawartych w Rozporządzeniu Nr 1/2005 Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 26 stycznia 2005 r. w sprawie określenia zakazów dla pomników przyrody, użytków ekologicznych i zespołów przyrodniczo-krajobrazowych na terenie województwa zachodniopomorskiego (Dz. Urz. Woj. Zach. z 2005 r., Nr 12 poz. 204).

Zgodnie z *Waloryzacją przyrodniczą województwa zachodniopomorskiego* na obszarze objętym opracowaniem, stwierdzono stanowiska chronionych gatunków zwierząt i roślin (opisanych w rozdziałach 3.1.6. Szata roślinna i 3.1.7 Fauna). Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r., poz. 1409) oraz rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (t. j. Dz. U. z 2022 r., poz. 2380), **mogące występować na terenie objętym projektem planu**

ogólnego gatunki roślin i zwierząt, powinno się chronić na zasadach określonych w ustawie o ochronie przyrody.

5 Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektu planu ogólnego oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu

Podstawowym celem ochrony środowiska, ustanowionym na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, które zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu jest ochrona zasobów środowiska (wód, powietrza, powierzchni ziemi, zwierząt i roślin). Na szczeblu krajowym jest ona realizowana na podstawie ustawy Prawo ochrony środowiska (art. 81) oraz przepisów szczegółowych:

- ochrona wód – Prawo wodne;
- ochrona obszarów i obiektów o wartościach przyrodniczych i krajobrazu, zwierząt i roślin zagrożonych wyginięciem oraz drzew, krzewów i zieleni – ustawa o ochronie przyrody.

Aby ochrona zasobów środowiska mogła być prawidłowo realizowana, w projekcie planu, określono sposoby działań, służące nieprzekraczaniu standardów jakości środowiska lub ich przywracaniu.

Prawo krajowe, w wyniku przystąpienia Polski do Unii Europejskiej, zobligowane zostało do stosowania zasad i celów w realizacji zrównoważonego rozwoju i ochrony środowiska określonych przez Unię. W odniesieniu do realizacji celów i zasad z zakresu ochrony środowiska, przy pracach nad projektem planu ogólnego uwzględniono w szczególności zapisy następujących dyrektyw:

- Dyrektywa 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (tzw. dyrektywa siedliskowa);
- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (tzw. dyrektywa ptasia).
- Aktami prawnymi międzynarodowymi, określającym niektóre z celów ochrony środowiska, uwzględnionych przy sporządzaniu projektu planu ogólnego są:
- Konwencja Berneńska o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk, podpisana w Bernie dnia 19 września 1979 r.;
- Konwencja Bońska o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt sporządzona w Bonn dnia 23 czerwca 1979 r.;
- Konwencja o różnorodności biologicznej podpisana w Rio de Janeiro w 1992 roku. Zobowiązuje ona do ochrony różnorodności biologicznej na trzech poziomach organizacji: gatunku, biocenozy i krajobrazu.

Przy sporządzaniu analizowanego dokumentu, wzięto pod uwagę cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, a odnoszące się do utrzymania określonych w przepisach szczegółowych norm jakości powietrza, dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, norm jakości wód powierzchniowych i podziemnych oraz zachowania gatunków roślin i zwierząt oraz siedlisk przyrodniczych.

6 Analiza przewidywanych znaczących oddziaływań różnego rodzaju na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego i kulturowego

Potencjalne oddziaływania ustaleń planu ogólnego na środowisko są zróżnicowane i zależne od lokalnych uwarunkowań, takich jak: typ krajobrazu, budowa geologiczna, ukształtowanie terenu, stosunki wodne, walory przyrodnicze, stan czystości powietrza oraz zainwestowanie terenu.

Generalnie zmiany, które występują w wyniku wyznaczenia stref planistycznych, można oceniać jako:

- korzystne dla środowiska – służące poprawie standardów jakości środowiska przyrodniczego oraz warunków życia mieszkańców i ich bezpieczeństwa, obejmujące działania ochronne na obszarach cennych przyrodniczo lub poprawiające walory przyrodnicze na obszarach o niskiej wartości (przede wszystkim obszary zdegradowane);
- neutralne – zachowujące istniejący stan środowiska, niekorzystne dla środowiska, ale korzystne z punktu widzenia warunków życia człowieka, za takie można uznać każde zagospodarowanie terenów naturalnych lub półnaturalnych, które generuje przekształcenie antropogeniczne istniejącej szaty roślinnej i świata zwierzęcego, ale prowadzi do poprawy warunków życia społeczności lokalnej; ocena wpływu zagospodarowania zależy od wartości przyrodniczej przekształcanego obszaru, a niekorzystne oddziaływanie można ograniczyć dzięki zastosowaniu właściwych zasad zagospodarowania poszczególnych terenów;
- negatywne – prowadzące do degradacji środowiska.

Każda realizacja zagospodarowania przestrzennego wywołuje i wywoływać będzie skutki w środowisku i krajobrazie. Analizując projektowany dokument, oceniono możliwość wystąpienia niekorzystnych oddziaływań na środowisko m.in. z tytułu:

- wykorzystywania zasobów środowiska,
- wprowadzania gazów lub pyłów do powietrza,
- emitowania hałasu.

Za szczególnie istotne należy uznać, oddziaływania na środowisko prowadzące do przeobrażeń struktur przyrodniczych:

- zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej i związane z tym zagrożenie obniżenia walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz naruszenia harmonii otoczenia,
- fragmentacja systemów przyrodniczych i zaburzenia w funkcjonowaniu ekosystemów,
- zmiany w strukturze gatunkowej fauny i flory,
- zmiana krajobrazu,
- degradację gleb,
- powstawanie nowych źródeł hałasu.

6.1 Skutki dla środowiska wynikające z projektowanego dokumentu

W analizie ustaleń projektu planu ogólnego należy brać pod uwagę wystąpienie niekorzystnych oddziaływań na środowisko m.in. z tytułu:

przeobrażeń struktur przyrodniczych, które będzie zależne od profilu funkcjonalnego stref planistycznych i gminnych standardów urbanistycznych w zakresie wartości maksymalnej nadziemnej intensywności zabudowy, maksymalnej wysokości zabudowy oraz maksymalnego udziału powierzchni zabudowy – w strefach planistycznych oraz wartości minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej – w strefach planistycznych;

oddziaływania na wody powierzchniowe i podziemne - realizacja ustaleń projektu planu ogólnego może potencjalnie wpłynąć na zmianę stanu czystości powietrza atmosferycznego na obszarze przewidzianym do zagospodarowania;

oddziaływanie na glebę - nastąpią zaburzenia struktury gruntu i gleby w miejscach budowy obiektów kubaturowych, infrastruktury technicznej i budowy dróg;

oddziaływania na krajobraz - znaczące przekształcenie krajobrazu nastąpi w strefach górnictwa -SG i strefach gospodarczych - SP;

zanieczyszczenie powietrza i hałasu - realizacja ustaleń projektu planu ogólnego może potencjalnie wpłynąć na zmianę stanu czystości powietrza atmosferycznego na obszarze przewidzianym do zagospodarowania;

ryzyka wystąpienia poważnych awarii - zaliczenie do zakładów zagrożonych poważną awarią następuje na podstawie Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym lub o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 138).

Rozpatrując te potencjalne zmiany na poziomie gminy i jej otoczenia należy zauważyć, że w obrębie roślinności nie spowodują one zakłóceń w przebiegu szlaków migracyjnych ani nie będą skutkowały zniszczeniem wartościowych z przyrodniczego punktu widzenia ekosystemów. Szata roślinna ulegnie przebudowie i podlegać będzie stopniowej antropizacji, jednak należy zauważyć, że wpływ człowieka na środowisko będzie się w nim zaznaczał stopniowo także w przypadku zaniechania realizacji ustaleń projektu planu ogólnego. Gatunki zwierząt w różnicowany sposób zareagują na przekształcenia w środowisku. Całkowicie przekształcone zostaną warunki siedliskowe na terenach użytkowanych rolniczo, łąkach i pastwiskach. Na skutek likwidacji znacznych powierzchni biologicznych część fauny utraci przestrzeń życiową (zarówno bytową jak i żerowiskową). Powstaną także bariery uniemożliwiające lub utrudniające przemieszczanie się zwierząt, co będzie szczególnie dotyczyć teriofauny. W związku z tym większa część gatunków zwierząt związanych z terenami rolnymi i

łąkowymi wyemigruje. Część gatunków przystosuje się do nowych warunków. Ulegnie natomiast ograniczeniu zaplecze żywnościowe dla części gatunków żerujących na polach uprawnych i łąkach w wyniku ich urbanizacji.

Zakres powyższych negatywnych oddziaływań uzależniony jest w dużym stopniu od zasad zagospodarowania zastosowanych na następnych etapach prac planistycznych w ustaleniach projektów planów miejscowych i w decyzjach o warunkach zabudowy a dalej od sposobu realizacji inwestycji i ich eksploatacji.

6.2 Wpływ ustaleń planu ogólnego na poszczególne komponenty środowiska

6.2.1 Przewidywane oddziaływania na ludzi

Na terenach przeznaczonych na pobyt ludzi, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r., poz. 112,) obowiązują następujące dopuszczalne długotrwałe średnie poziomy dźwięku w dB, powodowane przez drogi lub linie kolejowe:

- L_{DWN} (przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku) = 64 dB, L_N (przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy) = 59 dB dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, terenów zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, terenów domów opieki społecznej, terenów szpitali w miastach;
- L_{DWN} (przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku) = 68 dB, L_N (przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy) = 59 dB dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego, terenów zabudowy zagrodowej, terenów rekreacyjno-wypoczynkowych oraz terenów mieszkaniowo – usługowych.

Na etapie wykonywania robót budowlanych podczas realizacji zagospodarowania poszczególnych terenów nastąpią negatywne oddziaływania związane z pracą maszyn (emisja spalin, pyłów, hałasu). Przy zagospodarowaniu muszą być spełnione normy zawarte w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 845).

W strefie górnictwa - SG nastąpią negatywne oddziaływania związane z pracą maszyn (emisja spalin, pyłów, hałasu). Będą to oddziaływania krótkotrwałe i chwilowe. Eksploatacja kruszywa odbywać się będzie wyłącznie w porze dnia, co oznacza, że emisja hałasu z terenu złoża, nie może przekroczyć dopuszczalnego poziomu, określonego w przepisach odrębnych, na terenach najbliższej położonej zabudowy mieszkaniowej.

Na terenie gminy głównym źródłem emitującym pole elektromagnetyczne są linie elektroenergetyczne. **Nie przewiduje się przekroczenia dopuszczalnych poziomów natężenia pola elektromagnetycznego na terenach przeznaczonych na pobyt ludzi**, pod warunkiem zachowania korytarzy ochronny funkcyjnej od linii elektroenergetycznych, zgodnie z normami branżowymi.

6.2.2 Przewidywane oddziaływania na różnorodność biologiczną, zwierzęta i rośliny

Realizacja ustaleń projektu planu ogólnego będzie miała zróżnicowane skutki dla środowiska. Na terenach obejmujących lasy, wody oraz tereny rolnicze warunki siedliskowe pozostaną niezmienione. Na terenach lasów obowiązuje ustawa z dnia 28 września 1991 r. *o lasach* i ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. *o ochronie gruntów rolnych i leśnych*. Tereny rolnicze chronione są przepisami ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. *o ochronie gruntów rolnych i leśnych*. Tereny wód powierzchniowych śródlądowych są chronione przepisami ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. *Prawo wodne*.

Najbardziej odczuwalne skutki dla środowiska nastąpią na terenach użytkowanych rolniczo i na terenach zadrzewionych, na których projekt planu ogólnego wprowadza nowe strefy. W efekcie realizacji ustaleń planu na obszarach, na których obecnie prowadzona jest gospodarka rolna i tereny zadrzewione, **całkowitemu przekształceniu ulegnie szata roślinna a na części ulegnie zmianie jej skład gatunkowy.** Likwidacji ulegnie roślinność na terenach zadrzewionych, na których nastąpiła sukcesja naturalna w wyniku braku użytkowania oraz roślinność segetalna. Do całkowitej likwidacji roślinności może dojść w obrębie terenów przeznaczonych pod zabudowę kubaturową, a także pod infrastrukturę drogową, usługi oraz uzbrojenie terenu.

Realizacja ustaleń projektu planu na terenach rolnych, na których wprowadza nowe funkcje, spowoduje **przekształcenie znacznych powierzchni biologicznie czynnych w powierzchnie nieprzepuszczalne.** Obecnie istniejące **grunty orne zostaną zlikwidowane i zastąpione roślinnością urządzoną** towarzyszącą obiektom mieszkaniowym, usługowym i produkcyjnym.

W projekcie planu ogólnego wyznaczono także następujące strefy otwarte: **8SO, 9SO, 12SO, 15SO, 17SO, 19SO, 20SO, 23SO, 25SO, 27SO i 29SO oraz strefy produkcji rolniczej: 1SR, 8SR, 11SR, 13SR i 30SR** w których w dodatkowym profilu funkcjonalnym wskazano przeznaczenie - **tereny lokalizacji elektrowni słonecznych.** **Na większości działek położonych w tych strefach zostały wydane decyzje o warunkach zabudowy na realizację instalacji fotowoltaicznych.** **Na pozostałych terenach, w celu ochrony cennych przyrodniczo obszarów w następnym etapie prac planistycznych (planach miejscowych) zostaną wyznaczone tereny elementarne z uwzględnieniem uwarunkowań przyrodniczych (w szczególności tereny lasów, wód i tereny zieleni nieurządzonej) lub lokalizowane będą na podstawie decyzji o warunkach zabudowy. W obu przypadkach realizacja przedsięwzięć poprzedzona będzie oceną oddziaływania na środowisko. Na skutek realizacji inwestycji przekształcone zostaną warunki siedliskowe i część fauny utraci przestrzeń życiową (zarówno bytową jak i żerowiskową).** Elektrownie słoneczne, po wykonaniu inwestycji, będą pracować bezobsługowo. W czasie eksploatacji elektrowni, teren biologicznie czynny zostanie zachowany w dobrej kulturze rolnej tzn. będzie koszony przynajmniej dwa razy w roku. **Panele fotowoltaiczne nie będą trwale związane z gruntem, po zakończeniu eksploatacji teren inwestycji zostanie przywrócony do użytkowania rolniczego.**

Gatunki zwierząt zareagują w zróżnicowany sposób na przekształcenia środowiska wynikające z realizacji ustaleń projektu planu ogólnego. Całkowicie **przekształcone zostaną warunki siedliskowe na terenach użytkowanych rolniczo, łąkach i pastwiskach.** Na skutek likwidacji znacznych powierzchni biologicznych **część fauny utraci przestrzeń życiową (zarówno bytową jak i żerowiskową).** Powstaną także bariery uniemożliwiające lub utrudniające przemieszczanie się zwierząt, co będzie szczególnie dotyczyć teriofauny. W wyniku zmiany warunków siedliskowych wyciemni część fauny obecnie bytującej na terenach przeznaczonych do zagospodarowania.

Część gatunków przystosuje się do nowych warunków. Ulegnie natomiast ograniczeniu zaplecze żywnościowe dla części gatunków żerujących na polach uprawnych w wyniku ich urbanizacji.

Strefa górnictwa - SG obejmuje głównie grunty rolne, które nie sprzyjają dłuższemu przebywaniu zwierząt. Siedliska na obszarze objętym inwestycją nie wykazują obecnie cech wyróżniających je spośród otaczających terenów rolniczych ani gatunków roślin i zwierząt, ze względu na które, należałoby ten teren chronić. **W czasie eksploatacji złoża kruszywa naturalnego, jego teren trwale utraci swoje walory przyrodnicze oraz żerowisko dla fauny bytującej w sąsiedztwie.** Jednakże nie wpłynie to znacząco na populacje najcenniejszych gatunków zwierząt. W wyniku zdjęcia nadkładu zniszczona zostanie jedynie drobna fauna glebowa (nicienie, roztocza, dżdżownice, larwy owadów). Zrealizowanie inwestycji spowoduje **zmniejszenie przestrzeni życiowej niektórych ptaków** bytujących na otwartych przestrzeniach (m.in. skowronka polnego), z tego względu należałoby zaplanować rozpoczęcie prac (zdejmowanie nadkładu) w okresie jesiennym, co pozwoli ptakom na znalezienie nowych terenów na wiosnę. Bezpośredni wpływ inwestycji na najbliższe środowisko ogranicza się **głównie do lokalnej emisji hałasu i spalin, generowanych przez pojazdy i maszyny obecne w wyrobisku.** Z powodu eksploatacji złoża **powstanie lokalna bariera ekologiczna** stwarzająca trudności dla migracji fauny naziemnej, w związku z tym zwierzęta migrujące po powierzchni ziemi, w celu przemieszczania się na inne tereny będą zmuszone omijać wyrobisko. **Szczegółowe oddziaływanie przedsięwzięcia zostanie przeprowadzone, na etapie sporządzania raportu oddziaływania na środowisko**

Podsumowując, nie prognozuje się negatywnego wpływu planowanego zagospodarowania na najcenniejsze gatunki zwierząt zwłaszcza ptaków, ani na zmniejszenie liczebności ich populacji, znajdujących się w granicach obszaru opracowania ani w jego bezpośrednim sąsiedztwie, ponieważ na terenach ich bytowania wyznaczono strefy najbardziej adekwatne dla istniejącego stanu zagospodarowania - strefy otwarte SO. Jednak **z uwagi na dużą ogólność sporządzanego dokumentu, nie jest możliwe szczegółowe odniesienie się do zagrożeń wynikających z istniejącego i planowanego zagospodarowania dla poszczególnych gatunków zwierząt. Dopiero w następnym etapie prac planistycznych (planach miejscowych), zostaną wyznaczone tereny elementarne z uwzględnieniem uwarunkowań przyrodniczych, w szczególności tereny wód, lasu, zieleni naturalnej lub tereny rolnictwa z zakazem zabudowy.**

6.2.3 Przewidywane oddziaływania na wody powierzchniowe i podziemne

Obszar objęty opracowaniem położony jest poza granicami Głównych Zbiorników Wód Podziemnych.

Na większości terenów objętych opracowaniem zaopatrzenie w wodę odbywa się poprzez istniejącą gminną sieć wodociagową. Jednak tylko 63% mieszkańców jest przyłączonych do sieci kanalizacyjnej. Dlatego należy dążyć do uporządkowania gospodarki ściekowej i podłączenia istniejącej i planowanej zabudowy do systemu kanalizacji zbiorczej. Brak systemów odprowadzanie ścieków komunalnych powoduje odprowadzanie nieoczyszczonych ścieków bezpośrednio do wód i do ziemi. Taki sposób odprowadzania nieczyszczonych ścieków w rezultacie prowadzi w szczególności do eutrofizacji cieków powierzchniowych oraz pogorszenia jakości wód

podziemnych w postaci podwyższenia się wskaźników azotu azotanowego. Zastosowanie takich rozwiązań spowoduje racjonalną eksploatację i ochronę wód.

W strefie gospodarczej - SP nastąpi wzrost ilości powierzchni utwardzonych (place, parkingi) co wpłynie na zmiany w sposobie obiegu wody. Do głównych efektów należy zaliczyć zmniejszenie ewapotranspiracji, infiltracji i retencji, oraz zwiększenie spływu powierzchniowego wód opadowych. Aby temu przeciwdziałać należy zastosować nowoczesne materiały i urządzenia, które zminimalizują potencjalne zagrożenia.

W strefie górnictwa - SG istnieje prawdopodobieństwo odsłonięcia poziomu górnej warstwy wodonośnej. **Na etapie sporządzania niniejszego opracowania z uwagi na brak przeprowadzonych badań hydrogeologicznych, nie jest możliwe wykazanie oddziaływania na wody powierzchniowe i podziemne. Szczegółowe badania zostaną przeprowadzone na etapie sporządzania raportu oddziaływania na środowisko.**

W celu zapewnienia ochrony wód, należy dążyć do:

- zapewnienia odprowadzenia ścieków do kanalizacji, z tymczasowym dopuszczeniem gromadzenia w szczelnych zbiornikach bezodpływowych, a następnie ich efektywnego oczyszczania oraz kontroli ich szczelności,
- pełnej kanalizacji miejscowości z odprowadzeniem ścieków do oczyszczalni gwarantującej eliminację związków azotu i fosforu,
- nie lokalizowania budynków w miejscach podmokłych i potencjalnie podtapianych, ani na glebach torfowych,
- utrzymania dostępu do jezior tylko w miejscach zorganizowanych, przy pełnej ochronie roślinności strefy brzegowej jezior na pozostałych odcinkach,
- ochrony jezior poprzez utrzymanie powiązań ekologicznych z siedliskami.

6.2.4 Przewidywane oddziaływania na powietrze i klimat

Realizacja ustaleń projektu planu ogólnego może potencjalnie wpłynąć na zmianę stanu czystości powietrza atmosferycznego na obszarze przewidzianym do zagospodarowania. Będą to jednak zmiany okresowe, krótkotrwałe i bezpośrednie (emisja występować będzie wyłącznie w czasie budowy) zgodne z obowiązującymi normami, wystąpią tylko na etapie budowlanym i będą wiązały się z lokalnym wzrostem emisji zanieczyszczeń powietrza – zwłaszcza pyłu – na skutek prac ziemnych (wykopów, itp.), wzrostem substancji spalinowych, których źródłem będą maszyny budowlane i sprzęt ciężki obsługujący poszczególne budowy.

Głównym źródłem emisji powierzchniowej (tzw. niskiej emisji) są indywidualne źródła ciepła. Z uwagi na zasilanie kotłowni węglem słabej jakości, wyeksploatowanym piecom i spalaniu odpadów stanowią one najważniejsze przyczyny wysokiej emisji pyłów i benzo(a)pirenu. Należy dążyć do większego wykorzystania alternatywnych źródeł energii w zakresie gospodarstw indywidualnych.

Głównymi źródłami emisji zanieczyszczeń komunikacyjnych drogowych jest droga krajowa DK 20. Na stopień zanieczyszczeń ma wpływ przede wszystkim stan techniczny pojazdów oraz stan techniczny dróg.

W strefie gospodarczej - SP potencjalnie powstaną nowe zakłady produkcyjne i usługowe, które będą stanowiły potencjalnie źródło emisji szkodliwych substancji do atmosfery. Jednak na tym etapie, nie możemy stwierdzić jakiego typu będzie to oddziaływanie. Przy zagospodarowaniu tych terenów muszą być spełnione normy zawarte w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 845).

Strefa górnictwa - SG będzie źródłem emisji gazów i pyłów jednak będzie to emisja nieznaczna i krótkotrwała związana głównie z ruchem pojazdów i pracą maszyn służących wydobywaniu. Aby zminimalizować oddziaływanie w tym zakresie, należy dążyć do właściwego eksploataowania maszyn i urządzeń wykorzystywanych w procesie produkcji.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz.U. z 2019 r. poz. 2448), nie przewiduje się przekroczenia dopuszczalnych poziomów natężenia pola elektromagnetycznego, które

6.2.5 Przewidywane oddziaływania na klimat akustyczny i pola elektromagnetyczne

Podstawowym wskaźnikiem klimatu akustycznego jest sumaryczny poziom hałasu, na który składają się oddziaływania:

- hałasu komunikacyjnego od dróg, który rozprzestrzenia się na odległe obszary ze względu na rozległość źródeł,
- hałasu przemysłowego obejmującego swym zasięgiem najbliższe otoczenie.

Na terenie gminy Ińsko największe zagrożenie hałasem komunikacyjnym występuje wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 151. Głównymi czynnikami mającymi wpływ na poziom hałasu komunikacyjnego jest: natężenie ruchu, udział transportu ciężkiego w strumieniu wszystkich pojazdów, stan techniczny pojazdów, rodzaj nawierzchni dróg i organizacja ruchu drogowego.

Strefa górnictwa - SG będzie generowała hałas związany z pracą maszyn służących wydobywaniu oraz samochodów transportowych. Jednak tereny te znajdują się poza terenami zabudowy mieszkaniowej, związanej z pobytem ludzi, dlatego nie przewiduje się negatywnego oddziaływania w tym zakresie.

Na terenach przeznaczonych na pobyt ludzi, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r., poz. 112,) obowiązują następujące dopuszczalne długotrwałe średnie poziomy dźwięku w dB, powodowane przez drogi lub linie kolejowe:

- L_{DWN} (przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku) = 64 dB, L_N (przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy) = 59 dB dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, terenów zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, terenów domów opieki społecznej, terenów szpitali w miastach;
- L_{DWN} (przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku) = 68 dB, L_N (przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy) = 59 dB dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego, terenów zabudowy zagrodowej, terenów rekreacyjno-wypoczynkowych oraz terenów mieszkaniowo – usługowych.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie *dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku* (Dz.U. z 2019 r. poz. 2448), **nie przewiduje się przekroczenia dopuszczalnych poziomów natężenia pola elektromagnetycznego w strefach, gdzie dopuszczono możliwość lokalizacji elektrowni fotowoltaicznych.**

6.2.6 Przewidywane oddziaływania na powierzchnię ziemi

Oddziaływanie na glebę i powierzchnię terenu będzie wynikiem różnych form użytkowania terenu. **Zaburzenia struktury gruntu i gleby nastąpią w miejscach budowy obiektów kubaturowych, infrastruktury technicznej i budowy dróg.** Będą one miały charakter trwały. Znaczące przekształcenia wystąpią na skutek zainwestowania terenów rolnych. Na terenach tych w związku z realizacją zainwestowania, nastąpi zabudowanie powierzchni materiałami nieprzepuszczalnymi. **Grunt zostanie częściowo zniwelowany, a powierzchniowa warstwa gleby zniszczona i zastąpiona gruntem antropogenicznym.** Wystąpią zatem oddziaływania bezpośrednie, długoterminowe i stałe poprzez zajmowanie gruntów pod obiekty produkcyjne, magazyny oraz zabudowę usługową. Wystąpią również krótkoterminowe i chwilowe oddziaływania, związane z etapem prowadzenia prac budowlanych (czasowe deformacje terenu, wykopy itp.).

W strefie górnictwa - SG znaczącemu przekształceniu ulegnie rzeźba terenu oraz naturalna pokrywa glebowa. Zmieni się ukształtowanie terenu wykorzystywanego obecnie jako grunty rolnicze. Mając na uwadze powyższe zmiany, należy przeprowadzić prawidłową rekultywację wyrobiska, w trakcie i po zakończeniu procesu wydobywania, zgodnie z przepisami odrębnymi. **Szczegółowe oddziaływanie przedsięwzięcia na powierzchnię ziemi, zostanie przeprowadzone, na etapie sporządzania raportu oddziaływania na środowisko**

Nie przewiduje się oddziaływania planowanego zagospodarowania na powierzchnię ziemi w strefach w których dopuszczono możliwość lokalizacji elektrowni fotowoltaicznych wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną. Elektrownie fotowoltaiczne, to elementy nietrwale związane z gruntem, które po okresie eksploatacji będą mogły być usunięte i na tych terenach może zostać przywrócone użytkowanie rolnicze.

6.2.7 Zagrożenia poważną awarią

Poważna awaria, zgodnie z definicją ustawową, to zdarzenie, w szczególności emisja, pożar lub eksplozja powstałe w trakcie procesu przemysłowego, magazynowania lub transportu, w którym występuje jedna lub więcej substancji niebezpiecznych prowadzących do natychmiastowego powstania zagrożenia życia lub zdrowia ludzi lub środowiska lub powstania takiego zagrożenia z opóźnieniem. Ochrona środowiska przed poważną awarią, zwaną dalej „awarią”, oznacza zapobieganie zdarzeniom mogącym powodować awarię oraz ograniczanie jej skutków dla ludzi i środowiska.

Zaliczenie do zakładów zagrożonych poważną awarią następuje na podstawie Rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 138). Tego typu inwestycje mogą powstać w strefie gospodarczej -SP.

6.2.8 Przewidywane oddziaływania na krajobraz

Znaczące przekształcenie krajobrazu w wyniku realizacji projektu planu ogólnego nastąpi na terenach, na których wybudowane zostaną nowe obiekty produkcyjne i usługowe, w otoczeniu których pojawi się zupełnie inna szata roślinna. Krajobraz terenów otwartych zastąpi krajobraz zurbanizowany zamknięty, charakterystyczny dla terenów związanych z produkcją i składowaniem. W strefach w których dopuszczono możliwość lokalizacji elektrowni fotowoltaicznych, zostaną wprowadzone nowe elementy dominujące w krajobrazie, dotychczas rolniczym otwartym, pozbawionym dominant.

W strefie górnictwa - SG, w trakcie eksploatacji nastąpi całkowita zmiana krajobrazu. Jednak po zakończeniu eksploatacji, tereny zostaną zrehabilitowane zgodnie z przepisami odrębnymi. Po zakończeniu eksploatacji powodującej degradację walorów krajobrazowych, nastąpi bardzo wyraźne urozmaicenie rzeźby terenu i wzbogacenie walorów siedliskowych czyli elementów decydujących o percepcji krajobrazu.

6.2.9 Przewidywane oddziaływania na zabytki i dobra materialne

Nie przewiduje się wpływu planowanego zagospodarowania na zabytki i dobra materialne.

6.2.10 Przewidywane oddziaływania na obszary chronione

Z punktu widzenia realizacji projektu planu ogólnego, mogą wystąpić oddziaływania na położone na tym terenie następujące obszary chronione:

- rezerwat przyrody „Głowacz”,
- rezerwat przyrody „Kamienna Buczyna”,
- rezerwat przyrody „Wyspa Sołtyki”,
- rezerwat przyrody Rezerwat „Bórbagno Miałka”,
- rezerwat przyrody Rezerwat „Źródłiskowe Zbocza”,
- rezerwat „Krzemieńskie Źródła”,
- Iński Park Krajobrazowy wraz z otuliną,
- obszar specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 Ostoja Ińska PLH320008,
- specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 Pojezierze Ińskie PLH320067,
- zespół przyrodniczo - krajobrazowy „Ostrowie”,
- 3 użytki ekologiczne (UE Wierzchucice , UE Wilkowe Bagno, UE Wyszkowa Góra),
- 10 pomników przyrody,
- chronione siedliska przyrodnicze,
- chronione gatunki roślin i zwierząt,
- 6 obszarów proponowanych do objęcia ochroną w formie użytków ekologicznych.

PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIA NA REZERWATY PRZYRODY

Rezerwat „Głowacz” posiada plan ochrony wprowadzony zarządzeniem Nr 25/2009 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 22 maja 2009 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody "Głowacz" (Dz. Urz. z 2009 r. Nr 48, poz. 1184 ze zm.). Teren rezerwatu objęty jest ochroną czynną.

W celu eliminacji lub ograniczenia zagrożeń wewnętrznych lub zewnętrznych na terenie rezerwatu wprowadza się następujące ustalenia do aktów planowania przestrzennego:

- uwzględnić lokalizację rezerwatu w dokumentach prawa miejscowego,
- w odległości minimum 200 m od granic rezerwatu nie należy projektować inwestycji mogących znacząco oddziaływać na środowisko (w rozumieniu zapisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko), a w szczególności tych, które mogłyby spowodować nasilenie odwodnienia rezerwatu (z wyjątkiem lokalizowania odwadniających urządzeń wodnych w sytuacjach zagrażających bezpieczeństwu i mieniu). Lokalizację pozostałych przedsięwzięć mogących wpływać na bilans wodny obszaru rezerwatu, należy rozpatrywać uwzględniając uwarunkowania przyrodnicze chronionego obiektu,
- należy zachować zadrzewienia i zakrzaczenia powstałe na gruntach rolnych w pasie o szerokości 20 m od granic rezerwatu, z zaleceniem ich wyłączenia ewidencyjnego,
- w bezpośrednim sąsiedztwie torfowiska zlokalizowanego na działce ewidencyjnej nr 127 obręb Ścienne (w oddz. 127 k Nadleśnictwa Dobrzany) w odległości minimum 100 m od granic rezerwatu należy ograniczyć wszelkie zamiany użytków zielonych na grunty orne (na działkach ewidencyjnych nr 256/1 i 256/2 obręb Ścienne).

W ramach rezerwatu „Głowacz” w planie ogólnym wyznaczono strefę najbardziej adekwatną dla istniejącego stanu zagospodarowania - strefę otwartą SO o profilu podstawowym – teren rolnictwa z zakazem zabudowy, teren lasu, teren zieleni naturalnej, teren wód, teren komunikacji, teren ogrodów działkowych, teren infrastruktury technicznej. W następnym etapie prac planistycznych (planach miejscowych), zostaną wyznaczone tereny elementarne z uwzględnieniem uwarunkowań przyrodniczych i zakazu lokalizacji inwestycji mogących znacząco oddziaływać na środowisko w odległości minimum 200 m od granic rezerwatu. W związku z powyższym nie przewiduje się, aby planowane przeznaczenie terenów wynikające z planu ogólnego przyczyniło się do pogorszenie stanu siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków stanowiących przedmiot ochrony (w tym zmiany stosunków wodnych).

Rezerwat „Kamienna Buczyna” posiada plan ochrony wprowadzony rozporządzeniem Nr 64/2007 Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 29 października 2007 w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Kamienna Buczyna” (Dz. Urz. Woj. Zach. Nr 108, poz. 1865 ze zm.).

W ramach rezerwatu „Kamienna Buczyna” w planie ogólnym wyznaczono strefę najbardziej adekwatną dla istniejącego stanu zagospodarowania - strefę otwartą SO o profilu podstawowym – teren rolnictwa z zakazem zabudowy, teren lasu, teren zieleni naturalnej, teren wód, teren komunikacji, teren ogrodów działkowych, teren infrastruktury technicznej. W następnym etapie prac planistycznych (planach miejscowych), zostaną wyznaczone tereny elementarne z uwzględnieniem uwarunkowań przyrodniczych. W związku z powyższym nie przewiduje się, aby planowane przeznaczenie terenów wynikające z planu ogólnego przyczyniło się do pogorszenie stanu siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków stanowiących przedmiot ochrony.

Rezerwat „Wyspa Sołtyski” posiada plan ochrony wprowadzony rozporządzeniem Nr 16/2008 Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 26 marca 2008 r., w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Wyspa Sołtyski” (Dz. Urz. Woj. Zach. Nr 39, poz. 799).

W celu eliminacji lub ograniczenia zagrożeń wewnętrznych lub zewnętrznych na terenie rezerwatu wprowadza się następujące ustalenia do aktów planowania przestrzennego:

- należy uwzględnić lokalizację rezerwatu we wszelkich procedurach lokalizacji przedsięwzięć i zamiarów inwestycyjnych i ich oddziaływania na środowisko,
- w odległości minimum 200 m od granic rezerwatu nie należy projektować inwestycji mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu zapisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko.

W ramach rezerwatu „Wyspa Sołtyski” w planie ogólnym wyznaczono strefę najbardziej adekwatną dla istniejącego stanu zagospodarowania - strefę otwartą SO o profilu podstawowym – teren rolnictwa z zakazem zabudowy, teren lasu, teren zieleni naturalnej, teren wód, teren komunikacji, teren ogrodów działkowych, teren infrastruktury technicznej. W następnym etapie prac planistycznych (planach miejscowych), zostaną wyznaczone tereny elementarne z uwzględnieniem uwarunkowań przyrodniczych i zakazu lokalizacji inwestycji mogących znacząco oddziaływać na środowisko w odległości minimum 200 m od granic rezerwatu. W związku z powyższym nie przewiduje się, aby planowane przeznaczenie terenów wynikające z planu ogólnego przyczyniło się do pogorszenie stanu siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków stanowiących przedmiot ochrony.

Rezerwat „Bórbagno Miałka” powołany rozporządzeniem Nr 74/2007 Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 29 października 2007 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Bórbagno Miałka” (Dz. Urz. Woj. Zach. Nr 108, poz. 1875). Celem ochrony przyrody w rezerwacie jest zachowanie boru bagiennego z rzadkimi gatunkami roślin naczyniowych i torfowców.

W ramach rezerwatu „Bórbagno Miałka” w planie ogólnym wyznaczono strefę najbardziej adekwatną dla istniejącego stanu zagospodarowania - strefę otwartą SO o profilu podstawowym – teren rolnictwa z zakazem zabudowy, teren lasu, teren zieleni naturalnej, teren wód, teren komunikacji, teren ogrodów działkowych, teren infrastruktury technicznej. W następnym etapie prac planistycznych (planach miejscowych), zostaną wyznaczone tereny elementarne z uwzględnieniem uwarunkowań przyrodniczych. W związku z powyższym nie przewiduje się, aby planowane przeznaczenie terenów wynikające z planu ogólnego przyczyniło się do pogorszenie stanu siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków stanowiących przedmiot ochrony (w tym zmiany stosunków wodnych).

Rezerwat „Źródłiskowe Zbocza” posiada plan ochrony wprowadzony zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska W Szczecinie z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Źródłiskowe Zbocza” (Dz. Urz. Woj. Zach. z 2019 r. poz. 6734).

W celu eliminacji lub ograniczenia zagrożeń wewnętrznych lub zewnętrznych na terenie rezerwatu wprowadza się następujące ustalenia do aktów planowania przestrzennego:

- należy utrzymać dotychczasowy sposób przeznaczenia i użytkowania gruntów,

- należy utrzymać cały obszar jako wyłączony z możliwości lokalizacji wszelkiej nowej infrastruktury technicznej niezwiązanej z udostępnieniem i funkcjonowaniem rezerwatu,
- należy utrzymać cały obszar jako wyłączony z możliwości prowadzenia działań mogących przyczynić się do zmiany stosunków wodnych w sposób mogący negatywnie wpłynąć na rezerwat oraz stan siedlisk przyrodniczych będących przedmiotem ochrony w obszarze Natura 2000,
- należy wprowadzić zapis: „Na terenie rezerwatu „Źródłiskowe Zbocza” obowiązują przepisy szczegółowe wynikające z zakazów sformułowanych w zarządzeniu powołującym rezerwat oraz ustanawiającym plan ochrony”.

W ramach rezerwatu „Źródłiskowe Zbocza” w planie ogólnym wyznaczono strefę najbardziej adekwatną dla istniejącego stanu zagospodarowania - strefę otwartą SO o profilu podstawowym – teren rolnictwa z zakazem zabudowy, teren lasu, teren zieleni naturalnej, teren wód, teren komunikacji, teren ogrodów działkowych, teren infrastruktury technicznej. W następnym etapie prac planistycznych (planach miejscowych), zostaną wyznaczone tereny elementarne z uwzględnieniem uwarunkowań przyrodniczych w tym zakazujące lokalizację wszelkiej infrastruktury technicznej. W związku z powyższym nie przewiduje się, aby planowane przeznaczenie terenów wynikające z planu ogólnego przyczyniło się do pogorszenie stanu siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków stanowiących przedmiot ochrony (w tym zmiany stosunków wodnych).

Rezerwat „Krzemieńskie Źródlika” posiada plan ochrony wprowadzony zarządzeniem Nr 14/2013 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 28 maja 2013 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody "Krzemieńskie Źródlika" (Dz. Urz. Woj. Zach. z 2013 r. poz. 2209 ze zm.).

W celu eliminacji lub ograniczenia zagrożeń wewnętrznych lub zewnętrznych na terenie rezerwatu wprowadza się następujące ustalenia do aktów planowania przestrzennego:

- należy utrzymać dotychczasowe formy użytkowania gruntu na działkach ewidencyjnych nr 401, 402/1, 402/2, 402/3, 509/1 obręb Ciemnik, nr 513/1, 514/2 obręb ewidencyjny Czertyń w gminie Ińsko,
- przy wprowadzaniu nowej zabudowy oraz infrastruktury technicznej na działkach nr 401, 402/1, 402/2, 402/3 obręb Ciemnik, do czasu skanalizowania całego obszaru za pomocą rozdzielczego systemu kanalizacji sanitarnej, stosować szczelne i atestowane zbiorniki bezodpływowe,
- prowadzenie działalności oraz lokalizację przedsięwzięć mogących spowodować pogorszenie stanu siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków stanowiących przedmiot ochrony (w tym zmiany stosunków wodnych).

W ramach wskazanych działek w planie ogólnym wyznaczono strefę najbardziej adekwatną dla istniejącego stanu zagospodarowania - strefę otwartą SO o profilu podstawowym – teren rolnictwa z zakazem zabudowy, teren lasu, teren zieleni naturalnej, teren wód, teren komunikacji, teren ogrodów działkowych, teren infrastruktury technicznej. W następnym etapie prac planistycznych (planach miejscowych), zostaną wyznaczone tereny elementarne z uwzględnieniem uwarunkowań przyrodniczych. W związku z powyższym nie przewiduje się, aby planowane przeznaczenie terenów wynikające z planu ogólnego przyczyniło się do pogorszenie

stanu siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków stanowiących przedmiot ochrony (w tym zmiany stosunków wodnych).

PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIA NA IŃSKI PARK KRAJOBRAZOWY

Projekt planu ogólnego nie narusza zakazów zawartych w § 3 rozporządzenia Nr 14/2005 Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 27 lipca 2005 r. w sprawie Ińskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. z 2005 r. Nr 64, poz. 1377):

- 1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska; zakaz nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko nie jest obowiązkowe i przeprowadzona procedura oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak niekorzystnego wpływu na przyrodę parku krajobrazowego; **projekt planu wskazuje potencjalne przeznaczenia terenów (do ustalenia w mpzp), na których mogłyby zostać zlokalizowane przedsięwzięcia wskazane w rozporządzeniu z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, jednak to ich skala decydować będzie o tym, czy zostaną one zakwalifikowane jako przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko oraz czy sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko będzie obowiązkowe i przeprowadzona procedura oceny oddziaływania na środowisko wykaże brak niekorzystnego wpływu na przyrodę parku; na terenie 23SO została wydana decyzja o warunkach zabudowy na realizację instalacji fotowoltaicznych.**
- 2) umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i łowieckiej; **nie dotyczy ustaleń planu ogólnego;**
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych; zakaz nie dotyczy gruntów rolnych pokrytych samosiewami drzew i krzewów do wieku 15 lat oraz miejsc wyznaczonych do prowadzenia czynnej ochrony przyrody; **w ramach stref planistycznych znajdują się takie tereny, dlatego w następnym etapie prac planistycznych (planach miejscowych) należy w taki sposób wyznaczyć tereny elementarne, aby uwzględnić te ograniczenia;**
- 4) pozyskiwania do celów gospodarczych skał, w tym torfu oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu; **projekt planu nie wyznacza stref umożliwiających realizację takich przedsięwzięć;**
- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych; **projekt planu nie wyznacza stref umożliwiających realizację przedsięwzięć trwale zniekształcających rzeźbę terenu;**

- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej; **projekt planu nie wyznacza stref umożliwiających realizację przedsięwzięć przyczyniających się do zmiany stosunków wodnych;**
- 7) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej; zakaz nie dotyczy brzegów rzek w ramach zwartych kompleksów istniejącej zabudowy oraz miejsc wskazanych w planie ochrony; **na terenach położonych w granicach obrębu Ciemnik nad jeziorem Wisola wyznaczono strefę zieleni i rekreacji – 12SN oraz w miejscowości Wierzchucice wyznaczono strefę zieleni i rekreacji – 18SN w odległości mniejszej niż 100 m od linii brzegów jezior, dlatego w następnym etapie prac planistycznych (planach miejscowych), należy w taki sposób wyznaczyć tereny elementarne, aby uwzględnić odstępstwo od zakazu dla możliwości realizacji turystyki wodnej;**
- 8) likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych oraz obszarów wodno-błotnych; **w ramach stref planistycznych znajdują się takie tereny, dlatego w następnym etapie prac planistycznych (planach miejscowych) należy w taki sposób wyznaczyć tereny elementarne, aby uwzględnić te ograniczenia;**
- 9) wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych; **nie dotyczy ustaleń planu ogólnego;**
- 10) prowadzenia chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową; **nie dotyczy ustaleń planu ogólnego;**
- 11) utrzymywania otwartych rowów ściekowych i zbiorników ściekowych; **nie dotyczy ustaleń planu ogólnego;**
- 12) organizowania rajdów motorowych i samochodowych; **nie dotyczy ustaleń planu ogólnego;**
- 13) używania łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego na otwartych zbiornikach wodnych; nie dotyczy statków jednostek ratowniczych, jednostek organizacyjnych właściciela wód lub urzędzeń wodnych zlokalizowanych na wodach, inspektorów żeglugi śródlądowej, Państwowej i Społecznej Straży Rybackiej, promów w ciągu dróg publicznych, prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej oraz wykonywania zadań z zakresu ochrony przyrody przez Służbę Parku Krajobrazowego **nie dotyczy ustaleń planu ogólnego.**

Zakazy, o których mowa powyżej, nie dotyczą:

- 1) wykonywania zadań wynikających z planu ochrony;
- 2) wykonywania zadań na rzecz obronności kraju i bezpieczeństwa państwa;
- 3) prowadzenia akcji ratowniczej oraz działań związanych z bezpieczeństwem powszechnym;
- 4) realizacji inwestycji celu publicznego w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym .

Na terenie Ińskiego Parku Krajobrazowego oraz jego otuliny obowiązuje plan zadań ochronnych zawarty w rozporządzeniu Nr 36/2005 Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 10 listopada 2005 r. w sprawie planu ochrony Ińskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. z 2005 r. Nr 92, poz. 1874). W tabeli

poniżej wskazano zagrożenia dla przedmiotu ochrony w Ińskim Parku Krajobrazowym (wynikające z § 4 uchwały) oraz przewidywane oddziaływanie planowanego zagospodarowania ustaleń planu ogólnego.

Tabela 16 Zagrożenia oraz przewidywane oddziaływanie planowanego zagospodarowania na przedmiot ochrony Ińskiego Parku Krajobrazowego

Lp.	Zagrożenie	Przewidywane oddziaływanie planowanego zagospodarowania
1.	Zabudowa krajobrazu otwartego, powodująca degradację walorów przyrodniczych i krajobrazowych.	Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania w tym zakresie, ponieważ <u>w planie ogólnym wyznaczono strefy wielofunkcyjne, zgodnie z maksymalnym zasięgiem jednostek osadniczych.</u>
2.	Zabudowa (głównie rekreacyjna) w sąsiedztwie jezior powodująca: – tworzenie barier ekologicznych, – zmiany warunków siedliskowych wskutek zabudowy, zanieczyszczania wód, strefy brzegowej i okolicznych lasów, wycinania roślinności szuwarowej, w efekcie ustępowanie gatunków wrażliwych, – obniżenie wartości jezior jako bazy żerowej dla gatunków zwierząt nietolerujących obecności człowieka, ograniczenie dostępności do wód i swobodnego przejścia wzdłuż brzegów, – degradację krajobrazu.	Na terenach położonych w granicach obrębu Ciemnik nad jeziorem Wisola wyznaczono strefę zieleni i rekreacji – 12SN oraz w miejscowości Wierzchucice wyznaczono strefę zieleni i rekreacji – 18SN w odległości mniejszej niż 100 m od linii brzegów jezior, dlatego w następnym etapie prac planistycznych (planach miejscowych), <u>należy w taki sposób wyznaczyć tereny elementarne, aby uwzględnić odstępstwo od zakazu dla możliwości realizacji turystyki wodnej.</u>
3.	Istniejąca i potencjalna eksploatacja kruszyw naturalnych oraz potencjalna torfu i kredy jeziornej, powodująca znaczne zmiany stosunków wodnych, zmiany warunków siedliskowych wiążące się z ustępowaniem gatunków wrażliwych oraz degradację krajobrazu poprzez niszczenie form geomorfologicznych.	Strefy górnictwa – SG znajduje się w otulinie Parku, na etapie sporządzania niniejszego opracowania z uwagi na brak przeprowadzonych badań hydrogeologicznych, nie jest możliwe wykazanie oddziaływania na zmiany stosunków wodnych. <u>Szczegółowe badania zostaną przeprowadzone na etapie sporządzania raportu oddziaływania na środowisko.</u>
4.	Budowa przemysłowych ferm zwierząt (zwłaszcza trzody chlewnej) lub wykorzystanie do tego celu istniejących obiektów inwentarskich (wysoka emisja zanieczyszczeń, produkcja nawozów przekraczająca możliwości ich racjonalnego stosowania) powodujące zmiany warunków siedliskowych, a w efekcie ustępowanie gatunków wrażliwych oraz znaczne obniżenie lokalnych walorów krajobrazowych i turystycznych.	W ramach stref produkcji rolniczej – SR istnieje możliwość lokalizacji takich przedsięwzięć, dlatego w następnym etapie prac planistycznych (planach miejscowych) <u>należy w taki sposób wyznaczyć tereny elementarne, aby uwzględnić te ograniczenia.</u>
5.	Zalesienia planowe i samosiewne terenów porolnych, co w efekcie pociąga za sobą: – likwidację jednego z koronnych walorów przyrodniczych Parku – mozaikowość siedlisk i krajobrazu, – likwidację bardzo atrakcyjnych widoków panoramicznych na Park,	Plan ogólny nie reguluje kwestii zalesień.

	– likwidację czytelności fizjonomicznych granic Parku.	
6.	Rosnące natężenie ruchu drogowego, powodujące: – tworzenie barier ekologicznych w najcenniejszych fragmentach Parku i otuliny, śmierć zwierząt na drogach, – hałas i zanieczyszczenie powietrza, – zmiany warunków siedliskowych w wyniku zanieczyszczeń motoryzacyjnych, w efekcie przekształcanie ekosystemów i ustępowanie gatunków wrażliwych, – rozprzestrzenianie obcych gatunków zwierząt i roślin.	Plan ogólny nie reguluje tych kwestii.
7.	Zaniechanie wykorzystania rolniczego gruntów ornych, łąk i pastwisk powodujące: – zmniejszanie się powierzchni ekosystemów otwartych (w wyniku sukcesji roślinności zaroślowej i leśnej), w tym zwłaszcza łąk i pastwisk, – ustępowanie gatunków typowych dla agrocenoz oraz ustępowanie gatunków i degradacja siedlisk, których występowanie warunkowane jest ekstensywnym użytkowaniem łąkarskim lub pastwiskowym.	Plan ogólny nie reguluje tych kwestii.
8.	Rozwój przemysłu w mieście Ińsko i jego najbliższej okolicy, który z uwagi na specyficzną lokalizację w centrum Pojezierza Ińskiego obniża walory przyrodnicze i krajobrazowe poprzez: – hałas, – wzmożony transport i ruch drogowy przez tereny Parku, – wprowadzanie elementów dysharmonijnych w krajobrazie, znaczące obniżenie walorów turystycznych i rekreacyjnych Ińska oraz okolic.	<u>Projekt planu nie wyznacza nowych stref gospodarczych</u> - SP, jedynie rozszerzył zasięg istniejącej.
9.	Lokalizacja masztów telefonii komórkowej negatywnie oddziałujących na krajobraz.	Plan ogólny nie reguluje tych kwestii.
10.	Potencjalna lokalizacja pojedynczych elektrowni i farm wiatrowych, stanowiących duże zagrożenie dla ptaków oraz powodujących degradację krajobrazu.	Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania w tym zakresie, ponieważ <u>projekt planu ogólnego nie wyznacza stref umożliwiających lokalizację elektrowni wiatrowych.</u>

W ustaleniach planu ogólnego dla gminy Ińsko w następujący sposób odniesiono się do wytycznych zawartych w planie zadań ochrony dla Ińskiego Parku Krajobrazowego:

- wykluczenie zalesień w obrębie Parku z wyjątkiem działań związanych z ochroną przyrody (wzmacnianie powiązań ekologicznych między kompleksami leśnymi) i ochroną przed erozją (nie dotyczy lasów Państwowych) – **plan ogólny nie reguluje kwestii zalesień,**
- redukcji proponowanych terenów pod zabudowę rekreacyjną – **do planu ogólnego gminy Ińsko złożono wnioski, które wskazywały 246 działek na zabudowę mieszkaniową i zagrodową w tym**

rekreacji indywidualnej, z czego uwzględniono 32 działki z możliwością zabudowy, wynikająca z miejscowego planu lub z położenia w obszarze uzupełnienia zabudowy,

- przeciwdziałanie podziałom nieruchomości i w następstwie zabudowie otwartego krajobrazu rolniczego oraz stref nadbrzeżnych jezior - wyznaczenie obszarów z zakazem zabudowy, obejmujących atrakcyjne krajobrazowe tereny i wnętrza, w oparciu o ustalenia planu ochrony – **plan ogólny nie wyznaczył nowych terenów na atrakcyjnych krajobrazowo obszarach, jedynie tereny uzupełnienia zabudowy w zgrupowaniu pięciu i więcej wyselekcjonowanych budynków,**
- przeciwdziałanie podziałom nieruchomości w obrębie wsi prowadzących do rozlewania się struktur ruralistycznych w sposób chaotyczny i niekontrolowany - wyznaczenie maksymalnego zasięgu rozwoju jednostek osadniczych oraz w oparciu o ustalenia planu ochrony – **plan ogólny wyznaczył obszary uzupełnienia zabudowy tylko w zgrupowaniu pięciu i więcej odpowiednio wyselekcjonowanych budynków.**

Strefa górnictwa **2SG** położona w otulinie Ińskiego Parku Krajobrazowego wyznaczona została na podstawie aktualnych uwarunkowań. Zgodnie z danymi Państwowego Instytutu Geologicznego, w obrębie strefy oznaczony jest teren i obszar górniczy wpisany do rejestru pod Nr 10-16/4/277 objęty decyzją koncesyjną Marszałka Województwa Zachodniopomorskiego nr WOŚ.III.7422.7.2020.MU z dnia 25 maja 2021 r. Wydanie decyzji koncesyjnej poprzedzone było ustaleniem środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia polegającego na „Wydobywaniu kruszywa naturalnego ze złoża Ińsko zlokalizowanego na części działki nr 725 obręb Ciemnik gmina Ińsko”, w decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Szczecinie znak: SKO.SJ.450.524.2017 z dnia 30 marca 2017 r. W toku prowadzonego postępowania, realizację przedsięwzięcia uzgodnił także Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska postanowieniem Nr WONŚ-OŚ.4242.17.2015 z dnia 19 sierpnia 2015 r. Zgodnie z § 2 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia nr 36/2005 Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 10 listopada 2005 r. w sprawie planu ochrony Ińskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego z 2005 r. nr 92 poz. 1874) cele ochrony realizowane są na terenie otuliny Parku poprzez:

- a) zachowanie korytarzy ekologicznych i innych elementów środowiska przyrodniczego i kulturowego, zapewniających skuteczną ochronę walorów Parku;
- b) rozwój infrastruktury związanej z obsługą ruchu turystycznego na terenie Parku;
- c) rozwój obszarów zabudowanych i prowadzenie działalności gospodarczej w sposób nie zagrażający ochronie walorów Parku;
- d) rozwój infrastruktury poprawiającej stan środowiska naturalnego i warunki życia ludności na terenie Parku.

Z uzasadnienia obu dokumentów wynika, że analiza danych ogólnodostępnych, będących w posiadaniu organów oraz danych zawartych w raporcie o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko, prowadzi do następujących wniosków:

- inwestycja nie leży w obszarach korytarzy ekologicznych, usytuowana jest w sąsiedztwie obiektów przemysłowych stanowiących dominującą formę architektoniczną zaburzającą harmonię krajobrazu z osi widokowych Parku;
- inwestycja nie leży na szlakach turystycznych;

- inwestycja nie będzie widoczna od strony Parku ze względu na istniejące pasy roślinności wysokiej od strony jeziora Wisola i z kierunków widokowych atrakcyjnych krajobrazowo;
- po okresie eksploatacji złoża i rekultywacji terenu powstaną zbiorniki wodne, które zwiększą bioróżnorodność obszaru.

Ponadto w decyzji SKO oraz postanowieniu RDOŚ wskazano, iż eksploatacja nie wpłynie znacząco negatywnie na cele ochrony Parku. Nie przewiduje się pogorszenia warunków życia mieszkańców wywołanych emisją hałasu oraz prowadzeniem transportu przez obszar zabudowany Ińska, a przedsięwzięcie nie wpłynie znacząco na zmianę panujących stosunków wodnych. W związku z tym wyklucza się możliwość pośredniego wpływu na ekosystemy występujące w sąsiedztwie – na terenie Parku. Powstanie kolejnego zakładu produkcyjnego sprzyja założeniom rozwoju gospodarczego, a przeprowadzona rekultywacja w kierunkach zaproponowanych przez inwestora może przyczynić się do zwiększenia bioróżnorodności oraz urozmaicenia krajobrazu w tym rejonie.

PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIA NA OBSZAR SPECJALNEJ OCHRONY PTAKÓW NATURA 2000 OSTOJA IŃSKA PLB320008

Na terenie obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 Ostoja Ińska PLB320008 obowiązuje zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 30 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Ostoja Ińska PLH320008 (Dz. Urz. Woj. Zach. z 2014 r., poz. 1931 ze zm.).

Na terenach objętych opracowaniem występują siedliska i potencjalne miejsca żerowania ptaków, które stanowią przedmiot ochrony w obszarze Natura 2000 Ostoja Ińska PLB320008. W tabeli poniżej zamieszono gatunki ptaków będące przedmiotem ochrony na terenie gminy Ińsko **wraz z zagrożeniami dla każdego gatunku. Podkreślono te zagrożenia, które mogą być następstwem wprowadzenia ustaleń planu ogólnego do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego i decyzji o warunkach zabudowy.**

Tabela 17 Zagrożenia dla poszczególnych gatunków ptaków będących przedmiotem ochrony na obszarze specjalnej ochrony ptaków Ostoja Ińska (PLH320008) na terenie gminy Ińsko³⁵

³⁵ Natura 2000 – Standardowy Formularz Danych

Przedmiot ochrony	Zagrożenia
<p>Bąk (zwyczajny) <i>Botaurus stellaris</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> • koszenie lub usuwanie szuwarów, niekontrolowane i niewłaściwe pozyskiwanie trzciny skutkujące zanikiem miejsc lęgowych; • presja naziemnych drapieżników w okresie gniazdowym; • wypalanie trzcinowisk skutkujące utratą miejsc lęgowych; • zasypywanie i osuszanie terenu w pobliżu miejsc występowania; • <u>zanieczyszczenie wody substancjami toksycznymi powodującymi zmniejszenie bazy pokarmowej oraz śmiertelność ptaków;</u> • <u>obniżenie poziomu wód powierzchniowych prowadzące do zaniku miejsc lęgowych i bazy żerowej;</u>
<p>Bielik (zwyczajny) <i>Haliaeetus albicilla</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> • możliwość kolizji z napowietrznymi liniami elektrycznymi, zlokalizowanymi w sąsiedztwie stanowisk; • <u>zabudowa obrzeży zbiorników wodnych skutkująca degradacją i utratą terenów żerowiskowych;</u> • <u>niepokojenie ptaków w wyniku działalności człowieka np. penetracji turystycznej skutkujące płoszeniem ptaków lub niszczeniem gniazd;</u> • budowa farm wiatrowych na terenie obszaru chronionego skutkująca możliwością kolizji z tymi obiektami; • <u>zanieczyszczenie wody substancjami toksycznymi powodującymi zmniejszenie bazy pokarmowej oraz śmiertelność ptaków;</u> • całkowita wycinka starodrzewu skutkująca utratą miejsca gniazdowania;
<p>Błotniak stawowy <i>Circus aeruginosus</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> • presja naziemnych drapieżników w okresie gniazdowym; • <u>koszenie lub usuwanie szuwarów, niekontrolowane i niewłaściwe pozyskiwanie trzciny skutkujące zanikiem miejsc lęgowych;</u> • <u>osuszanie podmokłych i zabagnionych terenów śródleśnych, zasypywanie i osuszanie oczek wodnych skutkujące utratą żerowisk i lęgowisk;</u> • <u>obniżenie poziomu wód powierzchniowych prowadzące do zaniku miejsc lęgowych i bazy żerowej;</u>
<p>Bocian czarny <i>Ciconia nigra</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> • możliwość kolizji z napowietrznymi liniami elektrycznymi, zlokalizowanymi w sąsiedztwie stanowisk; • budowa farm wiatrowych na terenie obszaru chronionego skutkująca możliwością kolizji z tymi obiektami; • <u>zanieczyszczenie wody substancjami toksycznymi powodującymi zmniejszenie bazy pokarmowej oraz śmiertelność ptaków;</u>
<p>Cyraneczka (zwyczajna) <i>Anas crecca</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> • presja naziemnych drapieżników w okresie gniazdowym; • <u>osuszanie podmokłych i zabagnionych terenów śródleśnych, zasypywanie i osuszanie oczek wodnych skutkujące utratą żerowisk i lęgowisk;</u> • <u>obniżenie poziomu wód powierzchniowych prowadzące do zaniku miejsc lęgowych i bazy żerowej;</u>
<p>Cyranka (zwyczajna) <i>Anas querquedula</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> • <u>presja turystyczna i niekontrolowany rozwój infrastruktury w sąsiedztwie lęgowisk gatunku;</u> • presja naziemnych drapieżników w okresie gniazdowym; • zarastanie łąk, pastwisk i pól uprawnych w wyniku zaniechania użytkowania kośnego i pastwiskowego lub uprawy skutkujące utratą lęgowisk; • <u>osuszanie podmokłych i zabagnionych terenów śródleśnych, zasypywanie i osuszanie oczek wodnych skutkujące utratą żerowisk i lęgowisk;</u> • zmniejszenie się powierzchni ekstensywnie użytkowanych łąk i pastwisk na rzecz pól uprawnych skutkujące utratą siedlisk; • <u>obniżenie poziomu wód powierzchniowych prowadzące do zaniku miejsc lęgowych i bazy żerowej;</u>
<p>Derkacz (zwyczajny) <i>Crex</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> • zarastanie łąk i pól uprawnych w wyniku zaniechania użytkowania kośnego lub uprawy skutkujące utratą lęgowisk oraz utratą bazy żerowiskowej;

<p><i>crex</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> • presja naziemnych drapieżników w okresie gniazdowym; • mechanizacja rolnictwa (szybkotnące kosiarki rotacyjne, przyspieszenie terminów koszenia, metody koszenia) skutkuje utratą łągowisk i śmiertelnością ptaków dorosłych; • zakładanie wielkoobszarowych plantacji monokulturowych np. orzechów włoskich, czy jabłoni skutkujące utratą żerowisk; • zalesienia łąk i nieużytków skutkujące utratą terenów żerowiskowych; • scalanie mniejszych upraw w uprawy wielkoobszarowe prowadzące do zaniku miedz i zakrzaczeń śródpolnych/śródlądowych z udziałem niewielkich obszarowo nieużytków, które stanowią dogodny siedlisko dla gatunku;
<p>Dzięcioł czarny <i>Dryocopus martius</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> • ograniczona ilość dogodnych miejsc łągowych i żerowiskowych; • całkowite usuwanie z lasu martwych i obumierających drzew skutkujące utratą bazy pokarmowej dla gatunku; • brak kęp starodrzewów na zrębach skutkujące utratą łągowisk; • całkowite usuwanie starego drzewostanu i ograniczanie jego powierzchni skutkujące utratą siedlisk;
<p>Gągoł <i>Bucephala clangula</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> • <u>presja turystyczna i niekontrolowany rozwój infrastruktury w sąsiedztwie łągowisk gatunku;</u> • presja naziemnych drapieżników w okresie gniazdowym; • osuszania śródpolnych oczek wodnych i torfowisk skutkująca utratą żerowisk i łągowisk; • intensywna eutrofizacja jezior, stawów, oczek wodnych wskutek działania biogenów spływających z otaczających je pól i użytków zielonych, skutkująca utratą siedlisk; • <u>obniżenie poziomu wód powierzchniowych prowadzące do zaniku miejsc łągowych i bazy żerowej;</u> • całkowita wycinka starodrzewu i pojedynczych drzew dziuplastych w pobliżu jezior skutkująca utratą miejsc łągowych gatunku;
<p>Gęgawa (Gęś) <i>Anser anser</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> • <u>niepokojenie ptaków w wyniku działalności gospodarczej prowadzonej w pobliżu stanowisk łągowych i turystyki skutkujące płoszeniem ptaków lub niszczeniem gniazd;</u> • presja naziemnych drapieżników w okresie gniazdowym; • usuwanie lub zmniejszanie powierzchni szuwarowej na zbiornikach wodnych, zwłaszcza na stawach i jeziorach, skutkujące utratą siedlisk; • zarastanie łąk, pastwisk i pól uprawnych w wyniku zaniechania użytkowania kośnego i pastwiskowego lub uprawy skutkujące utratą bazy żerowiskowej; • zalesienia terenów podmokłych łąk i pól sąsiadujących ze zbiornikami wodnymi skutkujące utratą żerowisk; • intensyfikacja gospodarki rybackiej powodująca zanik naturalnych siedlisk; • intensywna eutrofizacja jezior, stawów, oczek wodnych wskutek działania biogenów spływających z otaczających je pól i użytków zielonych, skutkująca utratą siedlisk; • osuszania śródpolnych oczek wodnych i torfowisk skutkujące utratą żerowisk; • obniżenie poziomu wód powierzchniowych prowadzące do zaniku miejsc łągowych i bazy żerowej;
<p>Kania czarna <i>Milvus migrans</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> • zanik różnorodności otwartego krajobrazu w wyniku intensyfikacji rolnictwa (likwidacja zabagnień i oczek wodnych, usuwanie zadrzewień, monokultury) powodująca utratę żerowisk; • powiększająca się antropopresja w strefie przybrzeżnej jezior skutkująca utratą żerowisk; • zmiana ekstensywnie użytkowanych łąk i pastwisk na intensywne użytkowanie uprawy skutkuje utratą żerowisk; • zarastanie łąk, pastwisk i pól uprawnych w wyniku zaniechania użytkowania kośnego i pastwiskowego lub uprawy skutkujące utratą bazy żerowiskowej; • budowa farm wiatrowych na terenie obszaru chronionego skutkująca możliwością kolizji z tymi obiektami; • całkowity wyrąb starych drzew na obszarach leśnych w pobliżu zbiorników wodnych skutkuje utratą miejsc łągowych;
<p>Krakwa <i>Anas strepera</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> • powiększająca się antropopresja w strefie przybrzeżnej jezior, skutkująca utratą żerowisk; • możliwość kolizji z napowietrznymi liniami elektrycznymi, zlokalizowanymi w sąsiedztwie

	<p>stanowisk gatunku;</p> <ul style="list-style-type: none"> • zanik różnorodności otwartego krajobrazu w wyniku intensyfikacji rolnictwa (likwidacja zabagnień i oczek wodnych, usuwanie zadrzewień, monokultury) powoduje utratę żerowisk; • zarastanie łąk, pastwisk i pól uprawnych w wyniku zaniechania użytkowania kośnego i pastwiskowego lub uprawy skutkujące utratą bazy żerowiskowej; • zmiana ekstensywnie użytkowanych łąk i pastwisk na intensywne użytkowanie uprawy skutkuje utratą żerowisk; • budowa farm wiatrowych na terenie obszaru chronionego skutkująca możliwością kolizji z tymi obiektami; • całkowity wyrąb starych drzew na obszarach leśnych w pobliżu zbiorników wodnych skutkuje utratą miejsc lęgowych;
<p>Łabędź niemy <i>Cygnus olor</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> • intensyfikacja rolnictwa związana z chemizacją upraw (stosowanie środków ochrony roślin i nawozów sztucznych) skutkująca zmniejszeniem się bazy pokarmowej dla gatunku; • <u>niepokojenie ptaków w wyniku działalności gospodarczej prowadzonej w pobliżu stanowisk lęgowych i turystyki skutkujące płoszeniem ptaków lub niszczeniem gniazd;</u> • presja naziemnych drapieżników w okresie gniazdowym; • <u>osuszania śródpolnych oczek wodnych i torfowisk skutkujące utratą żerowisk i legowisk;</u> • <u>intensywna eutrofizacja jezior, stawów, oczek wodnych wskutek działania biogenów spływających z otaczających je pól i użytków zielonych, skutkująca utratą siedlisk;</u> • <u>obniżenie poziomu wód powierzchniowych prowadzące do zaniku miejsc lęgowych i bazy żerowej;</u>
<p>Nurogęś <i>Mergus merganser</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> • <u>presja turystyczna i niekontrolowany rozwój infrastruktury w sąsiedztwie lęgowisk gatunku;</u> • <u>presja naziemnych drapieżników w okresie gniazdowym;</u> • intensywna eutrofizacja jezior, stawów, oczek wodnych wskutek działania biogenów spływających z otaczających je pól i użytków zielonych, skutkująca utratą siedlisk; • <u>obniżenie poziomu wód powierzchniowych prowadzące do zaniku miejsc lęgowych i bazy żerowej;</u> • całkowite usuwanie pojedynczych drzew dziuplastych (żywych i martwych) w pobliżu jezior i stawów skutkuje utratą lęgowisk;
<p>Orlik krzykliwy <i>Aquila pomarina</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> • zanik różnorodności otwartego krajobrazu w wyniku intensyfikacji rolnictwa (likwidacja zabagnień i oczek wodnych, usuwanie zadrzewień, monokultury) powoduje utratę żerowisk; • ograniczona ilość dogodnych miejsc lęgowych; • zarastanie łąk, pastwisk i pól uprawnych w wyniku zaniechania użytkowania kośnego i pastwiskowego lub uprawy skutkujące utratą bazy żerowiskowej; • budowa farm wiatrowych na terenie obszaru chronionego skutkująca możliwością kolizji z tymi obiektami; • zalesianie śródleśnych i przyleśnych terenów otwartych skutkujące utratą żerowisk; • zmiana ekstensywnie użytkowanych łąk i pastwisk na intensywne użytkowanie uprawy skutkuje utratą żerowisk; • <u>niepokojenie ptaków w wyniku działalności człowieka np. penetracji turystycznej skutkujące płoszeniem ptaków lub niszczeniem gniazd;</u> • zalesienia łąk i nieużytków skutkujące utratą terenów żerowiskowych; • przekształcenie dużych powierzchni otwartych (łąk, pastwisk, ugorów, nieużytków) może spowodować zmniejszenie bazy żerowej dla gatunku; • całkowita wycinka starodrzewu skutkująca utratą miejsca gniazdowania gatunku;
<p>Perkoz rdzawoszyi <i>Podiceps grisegena</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> • <u>koszenie lub usuwanie szuwarów, niekontrolowane i niewłaściwe pozyskiwanie trzciny skutkujące zanikiem miejsc lęgowych gatunku;</u> • presja naziemnych drapieżników w okresie gniazdowym; • wypalanie trzcinowisk skutkujące utratą miejsc lęgowych gatunku; • osuszania śródpolnych oczek wodnych i torfowisk skutkujące utratą żerowisk i lęgowisk; • intensywne metody gospodarowania na stawach rybnych, pogłębianie stawów, niszczenie

	<ul style="list-style-type: none"> roślinności wynurzonej i likwidacja wysp na stawach hodowlanych skutkujące utratą siedlisk; • aktywne przepłaszanie ze strony użytkowników stawów rybnych i jezior skutkujące utratą siedlisk; • <u>obniżenie poziomu wód powierzchniowych prowadzące do zaniku miejsc lęgowych i bazy żerowej;</u>
<p>Rybitwa czarna <i>Chlidonias niger</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> • presja naziemnych drapieżników i ptaków krukowatych w okresie gniazdowym; • intensywne metody gospodarowania na stawach rybnych, pogłębianie stawów, niszczenie roślinności wynurzonej i likwidacja wysp na stawach hodowlanych skutkują utratą siedlisk; • <u>osuszanie terenów podmokłych, zasypywanie zbiorników wodnych skutkujące utratą siedlisk;</u> • <u>obniżenie poziomu wód powierzchniowych prowadzące do zaniku miejsc lęgowych i bazy żerowej;</u>
<p>Samotnik <i>Tringa ochropus</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> • <u>osuszania śródpolnych oczek wodnych i torfowisk skutkujące utratą żerowisk;</u> • presja naziemnych drapieżników w okresie gniazdowym; • <u>niepokojenie ptaków w wyniku działalności człowieka np. penetracji turystycznej skutkujące płoszeniem ptaków lub niszczeniem gniazd;</u>
<p>Zimorodek (zwyczajny) <i>Alcedo atthis</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> • <u>penetracja nabrzeży rzek i jezior przez wędkarzy skutkująca utratą lęgowisk;</u> • <u>rozwój turystyki i rekreacji w pobliżu rzek i jezior np. kajakarstwo, skutkujący utratą lęgowisk;</u> • presja naziemnych drapieżników w tym uciekinierów z ferm w okresie gniazdowym; • całkowite odlesianie brzegów rzek i jezior skutkuje utratą lęgowisk; • <u>obniżenie poziomu wód powierzchniowych prowadzące do zaniku miejsc lęgowych i bazy żerowej;</u>
<p>Żuraw (zwyczajny) <i>Grus grus</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> • możliwość kolizji z napowietrznymi liniami elektrycznymi, zlokalizowanymi w sąsiedztwie stanowisk gatunku; • intensyfikacja rolnictwa związana z chemizacją upraw (stosowanie środków ochrony roślin i nawozów sztucznych) skutkująca zmniejszaniem się bazy pokarmowej dla gatunku; • <u>osuszania śródpolnych oczek wodnych i torfowisk skutkują utratą lęgowisk;</u> • zalesianie śródleśnych terenów otwartych skutkujące utratą żerowisk; • możliwość kolizji z masztami i antenami komunikacyjnymi zlokalizowanymi w sąsiedztwie stanowisk gatunku; • zarastanie łąk, pastwisk i pól uprawnych w wyniku zaniechania użytkowania kośnego i pastwiskowego lub uprawy skutkujące utratą bazy żerowiskowej; • presja naziemnych drapieżników w okresie gniazdowym; • <u>budowa np. kopalni kruszyw w miejscach mogących naruszyć panujące na danym obszarze stosunki wodne;</u> • zalesiania łąk i nieużytków skutkujące utratą terenów żerowiskowych; • budowa farm wiatrowych na terenie obszaru chronionego skutkująca możliwością kolizji z tymi obiektami; • zakładanie wielkoobszarowych plantacji monokulturowych np. orzechów włoskich, czy jabłoni skutkujące utratą żerowisk; • przekształcenie dużych powierzchni otwartych (łąk, pastwisk, ugorów, nieużytków) może spowodować zmniejszenie bazy żerowej dla gatunku.

Głównym zagrożeniem wynikającym z istniejącego i planowanego zagospodarowania dla najcenniejszych gatunków ptaków na tych terenach jest antropopresja w strefie przybrzeżnej jezior (niszczenie i wydeptywanie roślinności szuwarowej, płoszenie ptaków, zabudowa rozproszona obrzeży zbiorników wodnych itp.) skutkująca utratą miejsc bytowania.

Istniejące i planowane zagospodarowanie może pośrednio wpływać także na osuszanie podmokłych i zabagnionych terenów śródleśnych, zasypywanie i osuszanie oczek wodnych skutkujące utratą żerowisk i lęgowisk oraz obniżenie poziomu wód powierzchniowych prowadzące do zaniku miejsc lęgowych i bazy żerowej.

W celu ochrony miejsc bytowania ptaków, będących przedmiotem ochrony w ramach obszaru Natura 2000 Ostoja Ińska PLH320008 wyznaczono strefy najbardziej adekwatne dla istniejącego stanu zagospodarowania - strefy otwarte SO o profilu podstawowym – teren rolnictwa z zakazem zabudowy, teren lasu, teren zieleni naturalnej, teren wód, teren komunikacji, teren ogrodów działkowych, teren infrastruktury technicznej. W następnym etapie prac planistycznych (planach miejscowych), zostaną wyznaczone tereny elementarne z uwzględnieniem uwarunkowań przyrodniczych, w szczególności tereny wód, lasu, zieleni naturalnej lub tereny rolnictwa z zakazem zabudowy.

W planie ogólnym wyznaczono strefy planistyczne zgodnie z obowiązującymi planami zagospodarowania przestrzennego oraz istniejącym stanem zagospodarowania.

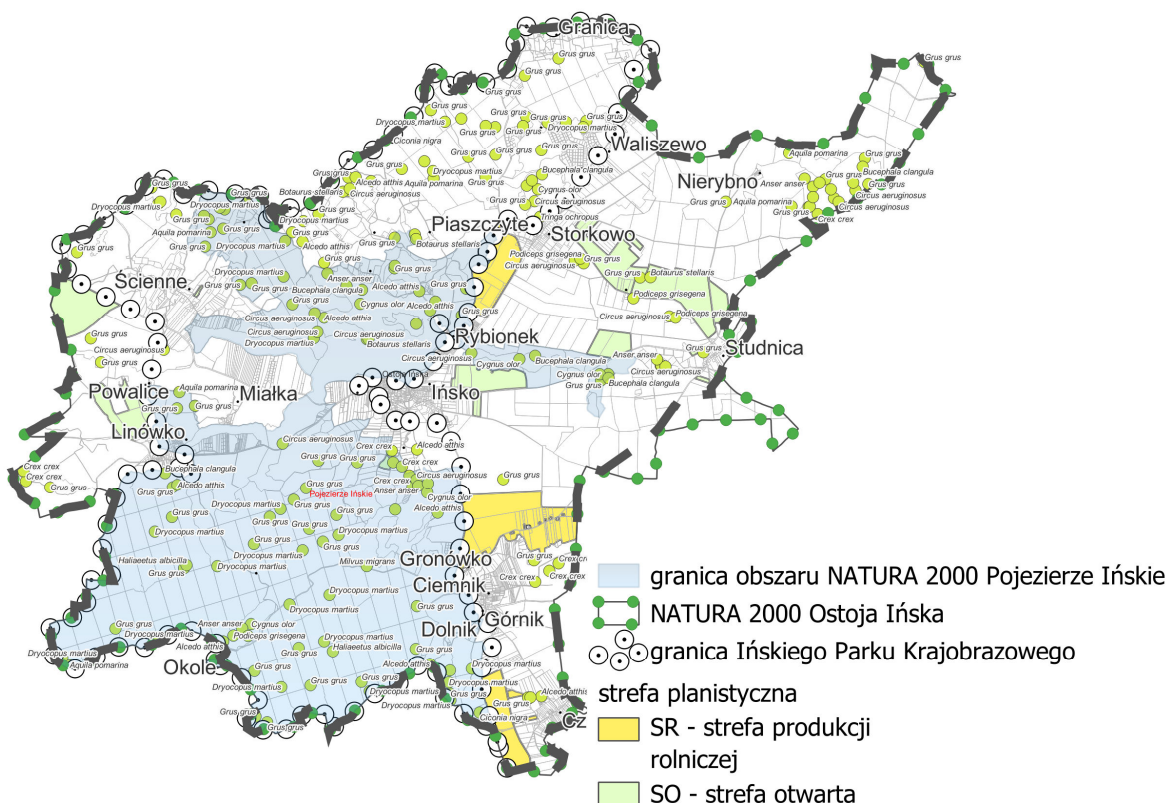
Na terenie opracowania wyznaczono następujące strefy planistyczne umożliwiające wprowadzenie nowego zagospodarowania na gruntach rolnych (strefy te zostały przedstawione na załącznikach graficznych w roz.11):

- **1SN (Granica)** - Iński Park Krajobrazowy, obszar specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 Ostoja Ińska PLH320008,
- **12SN (Gronówko)** - Iński Park Krajobrazowy, obszar specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 Ostoja Ińska PLH320008, obszar Natura 2000 Pojezierze Ińskie PLH320067,
- **18SN (Wierzchucice)** - Iński Park Krajobrazowy, obszar specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 Ostoja Ińska PLH320008, obszar Natura 2000 Pojezierze Ińskie PLH320067,
- **20SN (Kanice-Waliszewo)** - Iński Park Krajobrazowy, obszar specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 Ostoja Ińska PLH320008,
- **22SN (Linówko)** - Iński Park Krajobrazowy otulina, obszar specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 Ostoja Ińska PLH320008,
- **24SN (Pawalice)** - Iński Park Krajobrazowy otulina, obszar specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 Ostoja Ińska PLH320008,
- **2SG (Ińsko)** - Iński Park Krajobrazowy otulina, obszar specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 Ostoja Ińska PLH320008.

W projekcie planu ogólnego wyznaczono także następujące strefy otwarte: 8SO, 9SO, 12SO, 15SO, 17SO, 19SO, 20SO, 23SO, 25SO, 27SO i 29SO oraz strefy produkcji rolniczej: 1SR, 8SR, 11SR, 13SR i 30SR w których w dodatkowym profilu funkcjonalnym wskazano przeznaczenie - tereny lokalizacji elektrowni słonecznych. Na większości działek położonych w tych strefach zostały wydane decyzje o warunkach zabudowy na realizację instalacji fotowoltaicznych. Na pozostałych terenach, w celu ochrony cennych przyrodniczo obszarów w następnym etapie prac planistycznych (planach miejscowych) zostaną wyznaczone tereny elementarne z uwzględnieniem uwarunkowań przyrodniczych (w szczególności tereny lasów, wód i tereny zieleni nieurządzonej) lub lokalizowane będą na podstawie decyzji o warunkach zabudowy. W obu przypadkach realizacja przedsięwzięć poprzedzona będzie oceną oddziaływania na środowisko.

Elektrownie słoneczne, po wykonaniu inwestycji, będą pracować bezobsługowo. W czasie eksploatacji elektrowni, teren biologicznie czynny zostanie zachowany w dobrej kulturze rolnej tzn. będzie koszony przynajmniej dwa razy w roku. Panele fotowoltaiczne nie będą trwale związane z gruntem, po zakończeniu eksploatacji teren inwestycji zostanie przywrócony do użytkowania rolniczego.

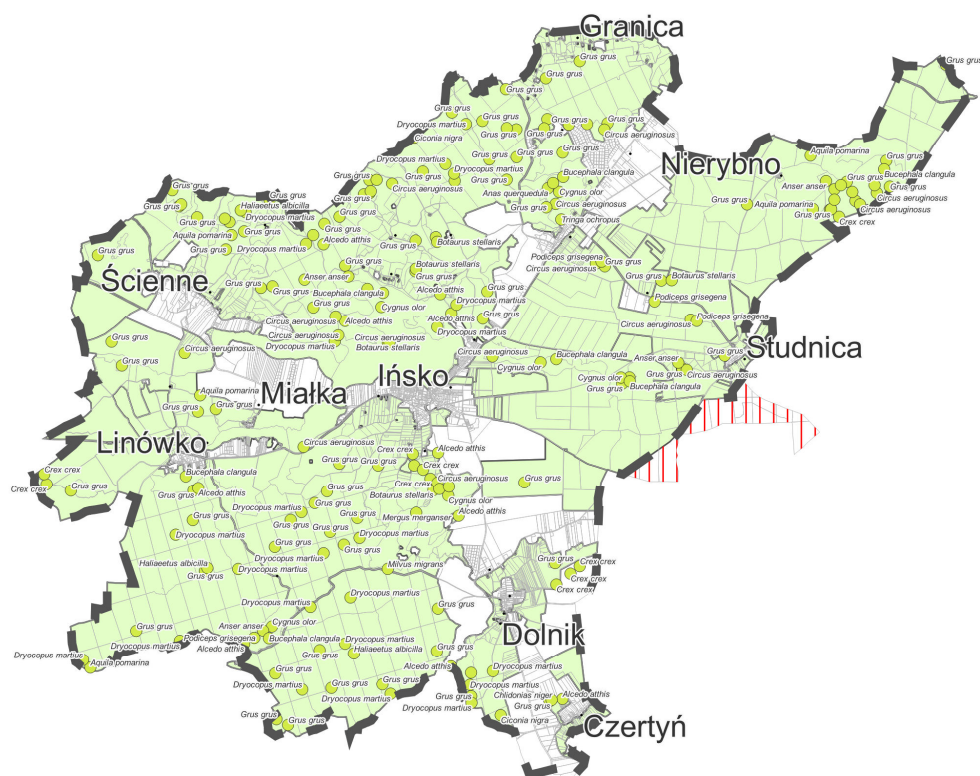
Rysunek 21 Schemat rozmieszczenia ptaków i obszarów chronionych na tle terenów lokalizacji elektrowni słonecznych³⁶



Zmiana przeznaczenia terenów rolniczych, łąk i pastwisk, może oddziaływać na ograniczenie potencjalnych miejsc żerowania dla chronionych gatunków ptaków, jednak nie naruszy terenów łęgowych i żerowisk w stopniu, który spowodowałby widoczne zmniejszenie jego liczebności. Określony profil podstawowy i funkcje z profilu dodatkowego umożliwiają w następnym etapie prac planistycznych (planach miejscowych) wyznaczenie terenów elementarnych z uwzględnieniem uwarunkowań przyrodniczych w szczególności terenów lasów, wód i terenów zieleni nieurządzonej.

³⁶ opracowanie własne na podstawie <https://www.gov.pl/web/gdos/dostep-do-danych-geoprzestrzennych>

Rysunek 22 Schemat rozmieszczenia ptaków będących przedmiotem ochrony na obszarze specjalnej ochrony ptaków Ostoja Ińska PLH320008 na terenie gminy Ińsko na tle wyznaczonych stref otwartych - SO ³⁷



PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIA NA SPECJALNY OBSZAR OCHRONY SIEDLISK NATURA 2000 POJEZIERZE IŃSKIE PLH320067

W granicach obszaru **Natura 2000 Pojezierze Ińskie PLH320067** obowiązuje rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 14 października 2021 r. w sprawie specjalnego obszaru ochrony siedlisk Pojezierze Ińskie PLH320067 (Dz. U. z 2021 poz. 2126). W celu ochrony siedlisk przyrodniczych będących przedmiotem ochrony obszaru Natura 2000 Pojezierze Ińskie PLH320067, na ich obszarze **wyznaczono strefy otwarte SO** – teren rolnictwa z zakazem zabudowy, teren lasu, teren zieleni naturalnej, teren wód, teren komunikacji, teren ogrodów działkowych, teren infrastruktury technicznej. **W następnym etapie prac planistycznych (planach miejscowych), zostaną wyznaczone tereny elementarne z uwzględnieniem uwarunkowań przyrodniczych, w tym tereny wód, lasów i zieleni naturalnej . W związku z powyższym nie przewiduje się, aby planowane przeznaczenie terenów wynikające z planu ogólnego przyczyniło się do pogorszenia stanu siedlisk przyrodniczych.**

³⁷ opracowanie własne na podstawie <https://www.gov.pl/web/gdos/dostep-do-danych-geoprzestrzennych>

Rysunek 23 Schemat rozmieszczenia siedlisk przyrodniczych będących przedmiotem ochrony na obszarze Natura 2000 Pojezierze Ińskie PLH320067 na terenie gminy Ińsko, na tle wyznaczonych stref otwartych - SO ³⁸



PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIA NA ZESPÓŁ PRZYRODNICZO - KRAJOBRAZOWY OSTROWIE I UŻYTKI EKOLOGICZNE

Projekt planu ogólnego nie narusza zakazów, zawartych w Rozporządzeniu Nr 1/2005 Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 26 stycznia 2005 r. w sprawie określenia zakazów dla pomników przyrody, użytków ekologicznych i zespołów przyrodniczo-krajobrazowych na terenie województwa zachodniopomorskiego (Dz. Urz. Woj. Zach. z 2005 r., Nr 12 poz. 204):

- 1) niszczenia, uszkodzenia lub przekształcania obiektu lub obszaru;
- 2) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym lub przeciwpowodziowym albo budową, odbudową, utrzymywaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;
- 3) uszkodzenia i zanieczyszczenia gleby;
- 4) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody albo racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;

³⁸ opracowanie własne na podstawie <https://www.gov.pl/web/gdos/dostep-do-danych-geoprzestrzennych>

- 5) likwidowania, zasypywania i przekształcania naturalnych zbiorników, starorzeczy oraz obszarów wodnoblotnych;
- 6) wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia użytkowanych gruntów rolnych;
- 7) zmiany sposobu użytkowania ziemi;
- 8) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- 9) umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia nor, lęgówisk zwierzęcych oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną rybacką i łowiecką;
- 10) zbioru, niszczenia, uszkodzenia roślin i grzybów na obszarach użytków ekologicznych, utworzonych w celu ochrony stanowisk, siedlisk lub ostoi roślin i grzybów chronionych;
- 11) umieszczania tablic reklamowych.

W celu ochrony **użytków ekologicznych Wierzchucice, Wilkowe Bagno i Wyszkowa Góra oraz zespołu przyrodniczo - krajobrazowego Ostrowie**, na ich obszarze **wyznaczono strefy otwarte SO** – teren rolnictwa z zakazem zabudowy, teren lasu, teren zieleni naturalnej, teren wód, teren komunikacji, teren ogrodów działkowych, teren infrastruktury technicznej. **W następnym etapie prac planistycznych (planach miejscowych), zostaną wyznaczone tereny elementarne z uwzględnieniem uwarunkowań przyrodniczych, w tym tereny wód, lasów i zieleni naturalnej , w taki sposób, aby uwzględnione zostały zakazy** zawarte w Rozporządzeniu Nr 1/2005 Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 26 stycznia 2005 r. *w sprawie określenia zakazów dla pomników przyrody, użytków ekologicznych i zespołów przyrodniczo-krajobrazowych na terenie województwa zachodniopomorskiego* (Dz. Urz. Woj. Zach. z 2005 r., Nr 12 poz. 204). **W związku z powyższym nie przewiduje się, aby planowane przeznaczenie terenów wynikające z planu ogólnego przyczyniło się do pogorszenie przedmiotu ochrony w ramach użytków ekologicznych i zespołu przyrodniczo - krajobrazowego Ostrowie w gminie Ińsko.**

PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIA NA POMNIKI PRZYRODY

Nie przewiduje się wpływu ustaleń projektu planu ogólnego na pomniki przyrody położone na terenie gminy Ińsko. **Pomniki przyrody są chronione uchwałami w sprawie ich powołania** i odpowiednimi przepisami ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIA NA CHRONIONE GATUNKI ROŚLIN I ZWIERZĄT

Zgodnie z *Waloryzacją przyrodniczą województwa zachodniopomorskiego* na obszarze objętym opracowaniem, stwierdzono stanowiska chronionych gatunków zwierząt i roślin (opisanych w rozdziałach 3.1.6. Szata roślinna i 3.1.7 Fauna). Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. *w sprawie ochrony gatunkowej roślin* (Dz. U. z 2014 r., poz. 1409) oraz rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. *w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt* (t. j. Dz. U. z 2022 r., poz. 2380), **mogące występować na terenie objętym projektem planu**

ogólnego gatunki roślin i zwierząt, powinno się chronić na zasadach określonych w ustawie o ochronie przyrody.

PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIE ZMIAN WPROWADZONYCH DO PROJEKTU PLANU OGÓLNEGO GMINY IŃSKO PO KONSULTACJACH SPOŁECZNYCH

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO USTALEŃ PLANU OGÓLNEGO GMINY IŃSKO

Lp.	Oznaczenie terenu objętego zmianą	Zmiana strefy funkcjonalnej	Obszary chronione znajdujące się na terenach objętych zmianą	Przewidywane oddziaływania na obszary chronione i ich ograniczenia
1.	działka nr ewid.499/2 obręb 1 miasta Ińsko	Do profilu SW dodano profil SJ.	Teren z roślinnością łąkową, otulina Ińskiego Parku Krajobrazowego, obszar Natura 2000 Ostoja Ińska PLH320008.	<p><u>W następnym etapie prac planistycznych (planach miejscowych), należy w taki sposób wyznaczyć tereny elementarne, aby uwzględnić najcenniejsze przyrodniczo obszary.</u></p> <p><u>Teren położony poza miejscami bytowania ptaków i obszarami siedlisk przyrodniczych w ramach obszarów Natura 2000, dlatego nie przewiduje się negatywnego wpływu planowanego zagospodarowania na przedmioty ochrony.</u></p>
2.	działka nr ewid.: 326 obręb Ciemnik	Zmiana z SO na 16SR.	Tereny użytkowane rolniczo z enklawami nieużytków, otulina Ińskiego Parku Krajobrazowego, obszar Natura 2000 Ostoja Ińska PLH320008.	<p><u>W następnym etapie prac planistycznych (planach miejscowych), należy w taki sposób wyznaczyć tereny elementarne, aby uwzględnić najcenniejsze przyrodniczo obszary.</u></p> <p><u>Teren położony poza miejscami bytowania ptaków i obszarami siedlisk przyrodniczych w ramach obszarów Natura 2000, dlatego nie przewiduje się negatywnego wpływu planowanego zagospodarowania na przedmioty ochrony.</u></p>

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO USTALEŃ PLANU OGÓLNEGO GMINY IŃSKO

3.	działka nr ewid.: 765 i 767/2 obręb Ciemnik	Zmiana z SO na 1SR.	Na terenie działki nr ewid.767/2 – uprawy polowe, na terenie działki nr ewid.765 – zadrzewienia w wieku poniżej 15 lat, otulina Ińskiego Parku Krajobrazowego, obszar Natura 2000 Ostoja Ińska PLH320008.	<u>W następnym etapie prac planistycznych (planach miejscowych), należy w taki sposób wyznaczyć tereny elementarne, aby uwzględnić najcenniejsze przyrodniczo obszary.</u> <u>Teren położony poza miejscami bytowania ptaków i obszarami siedlisk przyrodniczych w ramach obszarów Natura 2000, dlatego nie przewiduje się negatywnego wpływu planowanego zagospodarowania na przedmioty ochrony.</u>
4.	działki od nr ewid.: od 752/11 do 752/39 obręb Ciemnik	Zmiana z SO na 34SN.	Tereny użytkowane rolniczo, Iński Park Krajobrazowy, obszar Natura 2000 Ostoja Ińska PLH320008 i Pojezierze Ińskie PLH320067.	<u>Teren położony poza miejscami bytowania ptaków i obszarami siedlisk przyrodniczych w ramach obszarów Natura 2000, dlatego nie przewiduje się negatywnego wpływu planowanego zagospodarowania na przedmioty ochrony.</u> <u>Teren położony poza miejscami bytowania ptaków i obszarami siedlisk przyrodniczych w ramach obszarów Natura 2000, dlatego nie przewiduje się negatywnego wpływu planowanego zagospodarowania na przedmioty ochrony.</u>
5.	działki nr ewid.: 719, 720/2, 716, 715 obręb Ciemnik	Zmiana z SO na 33SN, 35SN, 36SN z wyjątkiem działki nr ewid. 747. Strefy położone bliżej niż 100 m od jeziora, będą służyć wyłączenia dla turystyki wodnej.	Na terenie działki nr ewid.719 – nieużytek w pobliżu jeziora Stubnica z zadrzewieniami poniżej 15 lat. Na terenie działki nr ewid.720/2 ,716, 715 – uprawy polowe, enklawy lasów. Strefa 33SN – Iński Park Krajobrazowy, obszar Natura 2000 Ostoja Ińska PLH320008, strefa 35SN –	<u>Strefy położone bliżej niż 100 m od jeziora, będą służyć wyłączenia dla turystyki wodnej, dlatego w następnym etapie prac planistycznych (planach miejscowych), należy w taki sposób wyznaczyć tereny elementarne, aby uwzględnić wytyczne dla przedmiotu ochrony w Ińskim Parku Krajobrazowym</u>

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO USTALEŃ PLANU OGÓLNEGO GMINY IŃSKO

			<p>Iński Park Krajobrazowy, obszar Natura 2000 Ostoja Ińska PLH320008 i Pojezierze Ińskie PLH320067, strefa 36SN – Iński Park Krajobrazowy, obszar Natura 2000 Ostoja Ińska PLH320008 i Pojezierze Ińskie PLH320067.</p>	<p>wynikające z PZO.</p> <p><u>Głównym zagrożeniem wynikającym z istniejącego i planowanego zagospodarowania dla najcenniejszych gatunków ptaków na tych terenach jest antropopresja w strefie przybrzeżnej jezior (niszczenie i wydeptywanie roślinności szuwarowej, płoszenie ptaków, zabudowa rozproszona obrzeży zbiorników wodnych itp.) skutkująca utratą miejsc bytowania.</u></p> <p>Teren położony <u>poza obszarami siedlisk przyrodniczych</u> w ramach obszaru Natura 2000 Pojezierze Ińskie PLH320067, dlatego <u>nie przewiduje się negatywnego wpływu planowanego zagospodarowania na obszary chronione.</u></p>
6.	<p>działka nr ewid.98/2, 98/3, 98/4 obręb Granica</p>	<p>Zmiana z SO na 40SR.</p>	<p>Tereny użytkowane rolniczo, enklawy nieużytków i lasów. Iński Park Krajobrazowy, obszar Natura 2000 Ostoja Ińska PLH320008.</p>	<p><u>W następnym etapie prac planistycznych (planach miejscowych), należy w taki sposób wyznaczyć tereny elementarne, aby uwzględnić wytyczne dla przedmiotu ochrony w Ińskim Parku Krajobrazowym wynikające z PZO.</u></p> <p><u>Teren położony poza miejscami bytowania ptaków i obszarami siedlisk przyrodniczych w ramach obszarów Natura 2000, dlatego nie przewiduje się negatywnego wpływu planowanego zagospodarowania na przedmioty ochrony.</u></p>

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO USTALEŃ PLANU OGÓLNEGO GMINY IŃSKO

7.	działka nr ewid. 6/6 obręb Miałka	Zmiana z SO nr 37SN. Teren obejmuje zabytkowy park z resztkami dworu wpisany do rejestru zabytków.	Zadrzewienia parkowe - zabytkowy park z resztkami dworu wpisany do rejestru, Iński Park Krajobrazowy, obszar Natura 2000 Ostoja Ińska PLH320008.	<p><u>W następnym etapie prac planistycznych (planach miejscowych), należy w taki sposób wyznaczyć tereny elementarne, aby uwzględnić wytyczne dla przedmiotu ochrony w Ińskim Parku Krajobrazowym wynikające z PZO.</u></p> <p><u>Teren położony poza miejscami bytowania ptaków i obszarami siedlisk przyrodniczych w ramach obszarów Natura 2000, dlatego nie przewiduje się negatywnego wpływu planowanego zagospodarowania na przedmioty ochrony.</u></p>
8.	działka nr ewid.417/73 wraz z działkami przyległymi obręb Storkowo	Zmiana z SO na 32SN.	Tereny użytkowane rolniczo, otulina Ińskiego Parku Krajobrazowego, obszar Natura 2000 Ostoja Ińska PLH320008.	<p><u>W następnym etapie prac planistycznych (planach miejscowych), należy w taki sposób wyznaczyć tereny elementarne, aby uwzględnić najcenniejsze przyrodniczo obszary.</u></p> <p><u>Teren położony poza miejscami bytowania ptaków i obszarami siedlisk przyrodniczych w ramach obszarów Natura 2000, dlatego nie przewiduje się negatywnego wpływu planowanego zagospodarowania na przedmioty ochrony.</u></p>
9.	działki nr ewid. 417/1 obręb Storkowo	Zmiana z SR na 31SN.	Niewielka podmokłość, zadrzewienia w strefie przybrzeżnej, Iński Park Krajobrazowy, obszar Natura 2000 Ostoja Ińska PLH320008.	<p><u>Strefy położone bliżej niż 100 m od jeziora, będą służyć wyłączenia dla turystyki wodnej, dlatego w następnym etapie prac planistycznych (planach miejscowych), należy w taki sposób wyznaczyć tereny elementarne, aby uwzględnić wytyczne dla przedmiotu ochrony w Ińskim Parku Krajobrazowym</u></p>

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO USTALEŃ PLANU OGÓLNEGO GMINY IŃSKO

				<p>wynikające z PZO.</p> <p><u>Głównym zagrożeniem wynikającym z istniejącego i planowanego zagospodarowania dla najcenniejszych gatunków ptaków na tych terenach jest antropopresja w strefie przybrzeżnej jezior (niszczenie i wydeptywanie roślinności szuwarowej, płoszenie ptaków, zabudowa rozproszona obrzeży zbiorników wodnych itp.) skutkująca utratą miejsc bytowania.</u></p>
10.	działka nr ewid.242 i 243 obręb Storkowo	Zmiana z SO na 29SN.	Tereny użytkowane rolniczo, otulina Ińskiego Parku Krajobrazowego, obszar Natura 2000 Ostoja Ińska PLH320008.	<p><u>W następnym etapie prac planistycznych (planach miejscowych), należy w taki sposób wyznaczyć tereny elementarne, aby uwzględnić najcenniejsze przyrodniczo obszary.</u></p> <p><u>Teren położony poza miejscami bytowania ptaków i ich siedlisk w ramach obszaru Natura 2000, dlatego nie przewiduje się negatywnego wpływu planowanego zagospodarowania na przedmiot ochrony.</u></p>
11.	działki nr ewid. 80/6, 80/7, 80/8, 80/5, 81, 82, 83, 83, 84, 85/2, 86, 87/1, 28/1, 102/1, 92, 91/1, 89/1, 88/3 obręb Ścienne	Zmiana z SO na 37SR.	Tereny łąk i pastwisk, niewielkie enklawy nieużytków i lasów, Iński Park Krajobrazowy, obszar Natura 2000 Ostoja Ińska PLH320008, na działce nr ewid. 80/1 znajduje się stanowisko zalotki większej.	<p><u>W następnym etapie prac planistycznych (planach miejscowych), należy w taki sposób wyznaczyć tereny elementarne, aby uwzględnić wytyczne dla przedmiotu ochrony w Ińskim Parku Krajobrazowym wynikające z PZO.</u></p> <p><u>Na działce nr ewid. 80/1 znajduje się stanowisko zalotki większej w ramach podmokłych łąk, dlatego w następnym etapie prac planistycznych (planach miejscowych) należy w taki sposób wyznaczyć tereny elementarne, aby uwzględnić te ograniczenia.</u></p>

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO USTALEŃ PLANU OGÓLNEGO GMINY IŃSKO

12.	działki nr ewid. 86, 87/1 i 102/1 obręb Ścienne	Zmiana z SO na 38SR z profilem dodatkowym – teren elektrowni słonecznej.	Tereny użytkowane rolniczo, niewielkie enklawy nieużytków, Iński Park Krajobrazowy, obszar Natura 2000 Ostoja Ińska PLH320008.	<p><u>W następnym etapie prac planistycznych (planach miejscowych), należy w taki sposób wyznaczyć tereny elementarne, aby uwzględnić wytyczne dla przedmiotu ochrony w Ińskim Parku Krajobrazowym wynikające z PZO.</u></p> <p><u>Teren położony poza miejscami bytowania ptaków i obszarami siedlisk przyrodniczych w ramach obszarów Natura 2000, dlatego nie przewiduje się negatywnego wpływu planowanego zagospodarowania na przedmioty ochrony.</u></p>
13.	działka nr ewid.413/19 obręb Ścienne	Zmiana z SO na 41SR.	Tereny użytkowane rolniczo, Iński Park Krajobrazowy, obszar Natura 2000 Ostoja Ińska PLH320008.	<p><u>W następnym etapie prac planistycznych (planach miejscowych), należy w taki sposób wyznaczyć tereny elementarne, aby uwzględnić wytyczne dla przedmiotu ochrony w Ińskim Parku Krajobrazowym wynikające z PZO.</u></p> <p><u>Teren położony poza miejscami bytowania ptaków i obszarami siedlisk przyrodniczych w ramach obszarów Natura 2000, dlatego nie przewiduje się negatywnego wpływu planowanego zagospodarowania na przedmioty ochrony.</u></p>
14.	działka nr ewid.113/12 obręb Wierzchucice	Zmiana z SO na 30SN.	Istniejąca zagroda, teren częściowo zadrzewiony, Iński Park Krajobrazowy, obszar Natura 2000 Ostoja Ińska PLH320008 i Pojezierze Ińskie PLH320067.	<p><u>Teren częściowo zadrzewiony, dlatego w następnym etapie prac planistycznych (planach miejscowych), należy w taki sposób wyznaczyć tereny elementarne,</u></p>

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO USTALEŃ PLANU OGÓLNEGO GMINY IŃSKO

				<p><u>aby uwzględnić wytyczne dla przedmiotu ochrony w Ińskim Parku Krajobrazowym wynikające z PZO.</u></p> <p><u>Teren położony poza miejscami bytowania ptaków i obszarami siedlisk przyrodniczych w ramach obszarów Natura 2000, dlatego nie przewiduje się negatywnego wpływu planowanego zagospodarowania na przedmioty ochrony.</u></p>
--	--	--	--	---

7 Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru

Zgodnie z art. 13d ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, wyznaczając strefy planistyczne, w pierwszej kolejności uwzględniono obszary, dla których w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego określono przeznaczenie umożliwiające realizację funkcji mieszkaniowej oraz obszary uzupełnienia zabudowy w ramach istniejącej zabudowy.

Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko w projekcie planu ogólnego rozpatrzono w momencie określenia profilu funkcjonalnego stref planistycznych i gminnych standardów urbanistycznych w zakresie wartości maksymalnej nadziemnej intensywności zabudowy, maksymalnej wysokości zabudowy oraz maksymalnego udziału powierzchni zabudowy – w strefach planistycznych oraz wartości minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej – w strefach planistycznych.

W ramach rezerwatów przyrody „Głowacz”, „Kamienna Buczyna”, „Wyspa Sołtyski”, „Bórbagno Miałka” i „Źródłiskowe Zbocza” w planie ogólnym wyznaczono strefę najbardziej adekwatną dla istniejącego stanu zagospodarowania - strefę otwartą SO. W następnym etapie prac planistycznych (planach miejscowych), zostaną wyznaczone tereny elementarne z uwzględnieniem uwarunkowań przyrodniczych i zakazów obowiązujących w poszczególnych rezerwach. W związku z powyższym nie przewiduje się, aby planowane przeznaczenie terenów wynikające z planu ogólnego przyczyniło się do pogorszenia stanu siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków stanowiących przedmiot ochrony w poszczególnych rezerwach.

Projekt planu ogólnego nie narusza zakazów zawartych w § 3 rozporządzenia Nr 14/2005 Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 27 lipca 2005 r. w sprawie Ińskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. z 2005 r. Nr 64, poz. 1377). Na terenie Parku w planie ogólnym wyznaczono strefy najbardziej adekwatne dla istniejącego stanu zagospodarowania. Jednak z uwagi na dużą ogólność sporządzanego dokumentu, nie jest możliwe szczegółowe odniesienie się do poszczególnych zakazów obowiązujących na terenie Parku. Dopiero w następnym etapie prac planistycznych (planach miejscowych), zostaną wyznaczone tereny elementarne z uwzględnieniem uwarunkowań przyrodniczych i obowiązujących zakazów.

Ustalenia planu ogólnego nie naruszają wytycznych zawartych w zarządzeniu Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 30 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Ostoja Ińska PLH320008 (Dz. Urz. Woj. Zach. z 2014 r., poz. 1931 ze zm.). W celu ochrony miejsc bytowania ptaków, będących przedmiotem ochrony w ramach obszaru Natura 2000 Ostoja Ińska PLH320008 wyznaczono strefy

najbardziej adekwatne dla istniejącego stanu zagospodarowania - strefy otwarte SO. Jednak z uwagi na dużą ogólność sporządzanego dokumentu, nie jest możliwe szczegółowe odniesienie się do poszczególnych wytycznych obowiązujących na tym obszarze. Dopiero w następnym etapie prac planistycznych (planach miejscowych), zostaną wyznaczone tereny elementarne z uwzględnieniem uwarunkowań przyrodniczych, w szczególności tereny wód, lasu, zieleni naturalnej lub tereny rolnictwa z zakazem zabudowy.

Istniejące i planowane zagospodarowanie na tym obszarze (zmiana przeznaczenia terenów rolniczych, łąk i pastwisk), może oddziaływać na ograniczenie potencjalnych miejsc żerowania dla chronionych gatunków ptaków, jednak nie naruszy terenów lęgowych i żerowisk w stopniu, który spowodowałby widoczne zmniejszenie jego liczebności.

Ustalenia planu ogólnego nie naruszają wytycznych zawartych w rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 14 października 2021 r. w sprawie specjalnego obszaru ochrony siedlisk Pojezierze Ińskie PLH320067 (Dz. U. z 2021 poz. 2126). W celu ochrony siedlisk przyrodniczych będących przedmiotem ochrony obszaru Natura 2000 Pojezierze Ińskie PLH320067, na ich obszarze wyznaczono strefy otwarte SO. Jednak z uwagi na dużą ogólność sporządzanego dokumentu, nie jest możliwe szczegółowe odniesienie się do poszczególnych wytycznych obowiązujących na tym obszarze. W następnym etapie prac planistycznych (planach miejscowych), zostaną wyznaczone tereny elementarne z uwzględnieniem uwarunkowań przyrodniczych, w tym tereny wód, lasów i zieleni naturalnej. W związku z powyższym nie przewiduje się, aby planowane przeznaczenie terenów wynikające z planu ogólnego przyczyniło się do pogorszenia stanu siedlisk przyrodniczych.

W celu ochrony użytków ekologicznych Wierzchucice, Wilkowe Bagno i Wyszkowa Góra oraz zespołu przyrodniczo - krajobrazowego Ostrowie, na ich obszarze wyznaczono strefy otwarte SO. Jednak z uwagi na dużą ogólność sporządzanego dokumentu, nie jest możliwe szczegółowe odniesienie się do poszczególnych wytycznych obowiązujących na tych obszarach. Dopiero w następnym etapie prac planistycznych (planach miejscowych), zostaną wyznaczone tereny elementarne z uwzględnieniem uwarunkowań przyrodniczych, w tym tereny wód, lasów i zieleni naturalnej, w taki sposób, aby uwzględnione zostały zakazy zawarte w Rozporządzeniu Nr 1/2005 Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 26 stycznia 2005 r. w sprawie określenia zakazów dla pomników przyrody, użytków ekologicznych i zespołów przyrodniczo-krajobrazowych na terenie województwa zachodniopomorskiego (Dz. Urz. Woj. Zach. z 2005 r., Nr 12 poz. 204). W związku z powyższym nie przewiduje się, aby planowane przeznaczenie terenów wynikające z planu ogólnego przyczyniło się do pogorszenia przedmiotu ochrony w ramach użytków ekologicznych i zespołu przyrodniczo - krajobrazowego Ostrowie w gminie Ińsko.

Nie przewiduje się wpływu ustaleń projektu planu ogólnego na pomniki przyrody położone na terenie gminy Ińsko. Pomniki przyrody są chronione uchwałami w sprawie ich powołania i odpowiednimi przepisami ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Zgodnie z **Waloryzacją przyrodniczą województwa zachodniopomorskiego na obszarze objętym opracowaniem, stwierdzono stanowiska chronionych gatunków zwierząt i roślin** (opisanych w rozdziałach 3.1.6. Szata roślinna i 3.1.7 Fauna). Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r., poz. 1409) oraz rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (t. j. Dz. U. z 2022 r., poz. 2380), **mogące występować na terenie objętym projektem planu ogólnego gatunki roślin i zwierząt, powinno się chronić na zasadach określonych w ustawie o ochronie przyrody.**

8 Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania.

Analiza skutków realizacji postanowień planu ogólnego będzie dokonywana w ramach oceny aktualności planu ogólnego i planów miejscowych. Obowiązek wykonywania takiej analizy wynika z art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r., poz. 1130 ze zm.) zgodnie z którym organ sporządzający zobowiązany jest przynajmniej raz w czasie kadencji rady gminy do przeprowadzenia analizy aktualności planu ogólnego i planów miejscowych.

Wpływ skutków realizacji ustaleń planu na środowisko przyrodnicze w zakresie jakości poszczególnych elementów przyrodniczych i ich zmian, dotrzymywania standardów jakości środowiska, określenia obszarów występowania przekroczeń kontrolowany będzie w ramach państwowego systemu monitoringu środowiska.

9 Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko.

Realizacja ustaleń planu ogólnego Gminy Ińsko nie będzie skutkować oddziaływaniem o zasięgu transgranicznym. Dokument nie wprowadza zmian w skali, która mogłaby przynieść skutki środowiskowe poza granicami kraju.

10 Streszczenie w języku niespecjalistycznym.

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń projektu planu ogólnego dla obszaru określonego w uchwale Nr XLVIII/386/2024 Rady Miejskiej w Ińsku z dnia 21 lutego 2024 r. w sprawie przystąpienia do sporządzania planu ogólnego gminy Ińsko.

Gmina Ińsko leży w środkowej części województwa zachodniopomorskiego, w powiecie stargardzkim. Powierzchnia gminy wynosi 154,36 km². Na Gminę Ińsko składa się oprócz miasta Ińsko siedem sołectw: Ścienne, Linówko, Czertyń, Ciemnik, Storkowo, Studnica i Granica. Przez obszar gminy przebiega droga wojewódzka nr 151 a także odcinki dróg powiatowych i gminnych oraz fragment drogi krajowej nr 20, przebiegający przez część kompleksów leśnych w północno- zachodniej części gminy. Gmina posiada unikalne walory krajobrazowe ze względu na charakterystyczne elementy kształtujące lokalny krajobraz w postaci moren czołowych, są to liczne wzgórza z których najwyższy jest

Głowacz (179 m). Znaczne tereny gminy pokryte są kompleksami leśnymi (43,4% obszaru gminy), charakterystyczne dla tego obszaru są również rynnowe jeziora pochodzenia polodowcowego (około 5% obszaru gminy). Największym z nich jest Ińsko (o powierzchni 5,5 km²), położone w centralnej części gminy.

Pod względem regionalizacji fizycznogeograficznej Polski wg Kondrackiego, tereny objęte opracowaniem położone są w: mezoregion Pojezierze Ińskie i Równina Drawska. Wschodnia część gminy Ińsko obejmuje mezoregion Równiny Drawskiej stworzony przez osady wodnolodowcowe w postaci rozległego sandru od Ińska do ujścia rzeki Drawy. Zachodnią część gminy tworzą wysoczyzny morenowe maksymalnego zasięgu fazy pomorskiej (pomorski garb jeziorny). Biegają z kierunku Recza prawie południkowo a w okolicy Ińska kierują się w kierunku północno-wschodnim. Wały moren czołowych rozcięte są rynnami subglacialnymi, które wypełniają jeziora: Ińsko, Wisala, Długie i Studnica. W okolicach Ińska zbiegają się rynny podlodowcowe z trzech kierunków. Powierzchnia wysoczyzny morenowej urozmaicona jest zespołami form szczelinowych jakimi są kemy i ozy. Na terenie gminy w okolicach Storkowa znajdują się trzy obszary i tereny górnicze oraz dziewięć udokumentowanych złóż kopalin.

Na terenie opracowania wykształciły się głównie gleby bielcowe na piaskach i glinach. Na wysoczyźnie morenowej są to przeważnie gleby klasy IVa i IVb a na piaskach sandrowych klasy V i VI. W dolinach rzecznych i w zagłębieniach bezodpływowych wykształciły się gleby torfowe i bagienne. Największe kompleksy gleb klasy III znajduje się na zachód od Ściennego i Linówka.

Teren gminy Ińsko położony jest poza zasięgiem głównych zbiorników wód podziemnych. Na terenie gminy ujęcia wód są czerpane z pięta czwartorzędowego i należą do typu wodorowęglanowo-wapniowego.

Pod względem hydrograficznym obszar gminy położony w obrębie dorzecza Odry, w zlewni rzeki Iny (zachodnia część gminy), rzeki Regi (obszar na wschód od Storkowa) oraz rzeki Drawy (tereny w okolicach Czertynia). Największą rzeką gminy jest Ina. Wypływająca z terenów sandrowych na wschód od Gronówka. Północna część obszaru jest odwadniana przez sieć małych cieków w większości sztucznego pochodzenia. Z jeziora Ińsko wypływa Ińska Struga, który wpływa do rzeki Iny koło Ciemnika. Na obszarze gminy znajduje się 12 jezior o powierzchni powyżej 1 ha. Największe jeziora to: jezioro Ińsko o powierzchni 529 ha, jezioro Wisola (Stubnica) o powierzchni 156 ha i jezioro Linówko o powierzchni 31,2 ha.

Według potencjalnej mapy roślinności naturalnej Polski (J. M. Matuszkiewicz, aktualizacja 2023 r.), na obszarze gminy znajduje się następujące zbiorowiska potencjalnej roślinności naturalnej:

- część zachodnią gminy obejmuje żyzna buczyna niżowa,
- na południe od jeziora Ińsko znajduje się uboga buczyna niżowa,
- część północno - wschodnią gminy obejmują kontynentalne bory mieszane sosnowo - dębowe,
- w obniżeniach terenu i w pobliżu cieków wodnych położone są olsy środkowoeuropejskie.

Na terenie gminy Ińsko zgodnie z Waloryzacją Przyrodniczą Gminy Ińsko stwierdzono występowanie 793 gatunków roślin naczyniowych, 8 gatunków glonów i 278 gatunków grzybów oraz 57 gatunków mięczaków z których 19 gatunków to rzadko spotykane oraz 49 gatunków motyli dziennych, 22 gatunki ryb, 9 gatunków płazów, 5 gatunków gadów, 167 gatunków ptaków i 39 gatunków ssaków.

Na terenie opracowania znajdują się następujące obszary chronione i proponowane do ochrony:

- rezerwat przyrody „Głowacz”,
- rezerwat przyrody „Kamienna Buczyna”,
- rezerwat przyrody „Wyspa Sołtyski”,
- rezerwat przyrody Rezerwat „Bórbagno Miałka”,
- rezerwat przyrody Rezerwat „Źródłiskowe Zbocza”,
- rezerwat „Krzemieńskie Źródlika”,
- Iński Park Krajobrazowy wraz z otuliną,
- obszar specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 Ostoja Ińska PLH320008,
- specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 Pojezierze Ińskie PLH320067,
- zespół przyrodniczo - krajobrazowy „Ostrowie”,
- 3 użytki ekologiczne (UE Wierzchucice , UE Wilkowe Bagno, UE Wyszkowa Góra),
- 10 pomników przyrody,
- chronione siedliska przyrodnicze,
- chronione gatunki roślin i zwierząt,
- 6 obszarów proponowanych do objęcia ochroną w formie użytków ekologicznych.

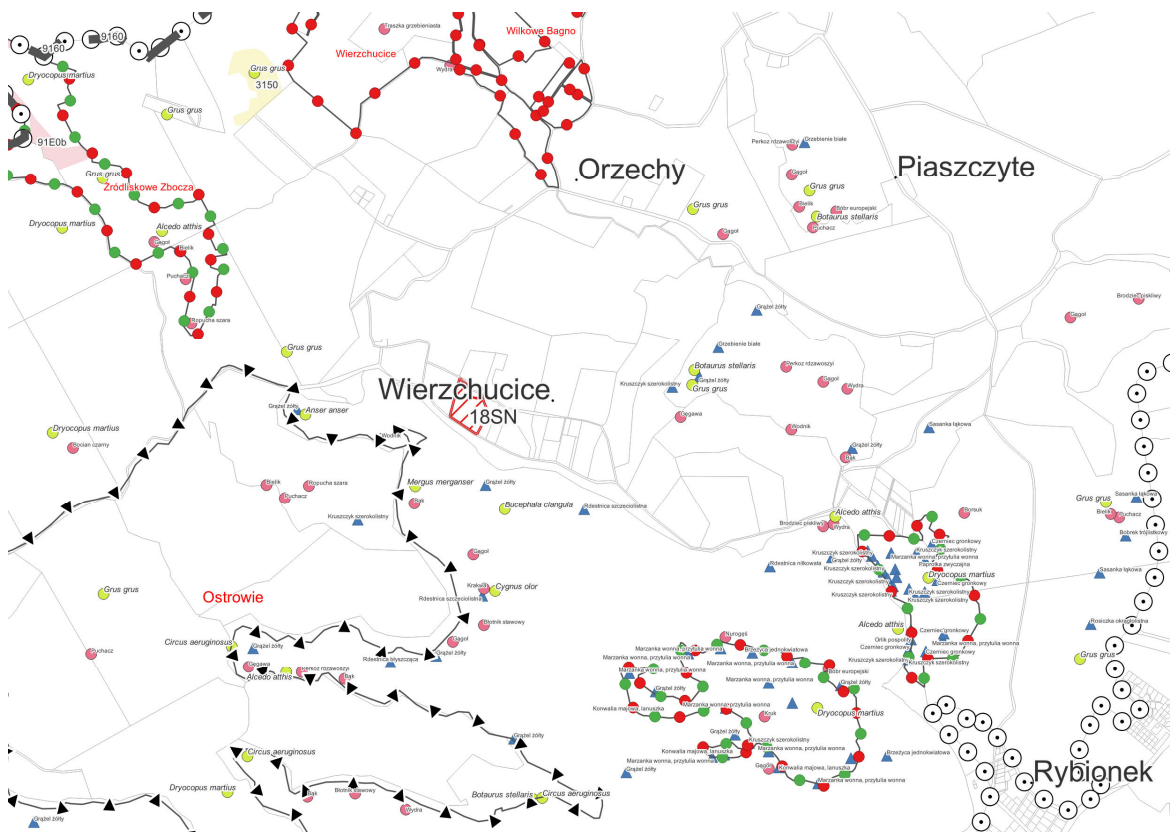
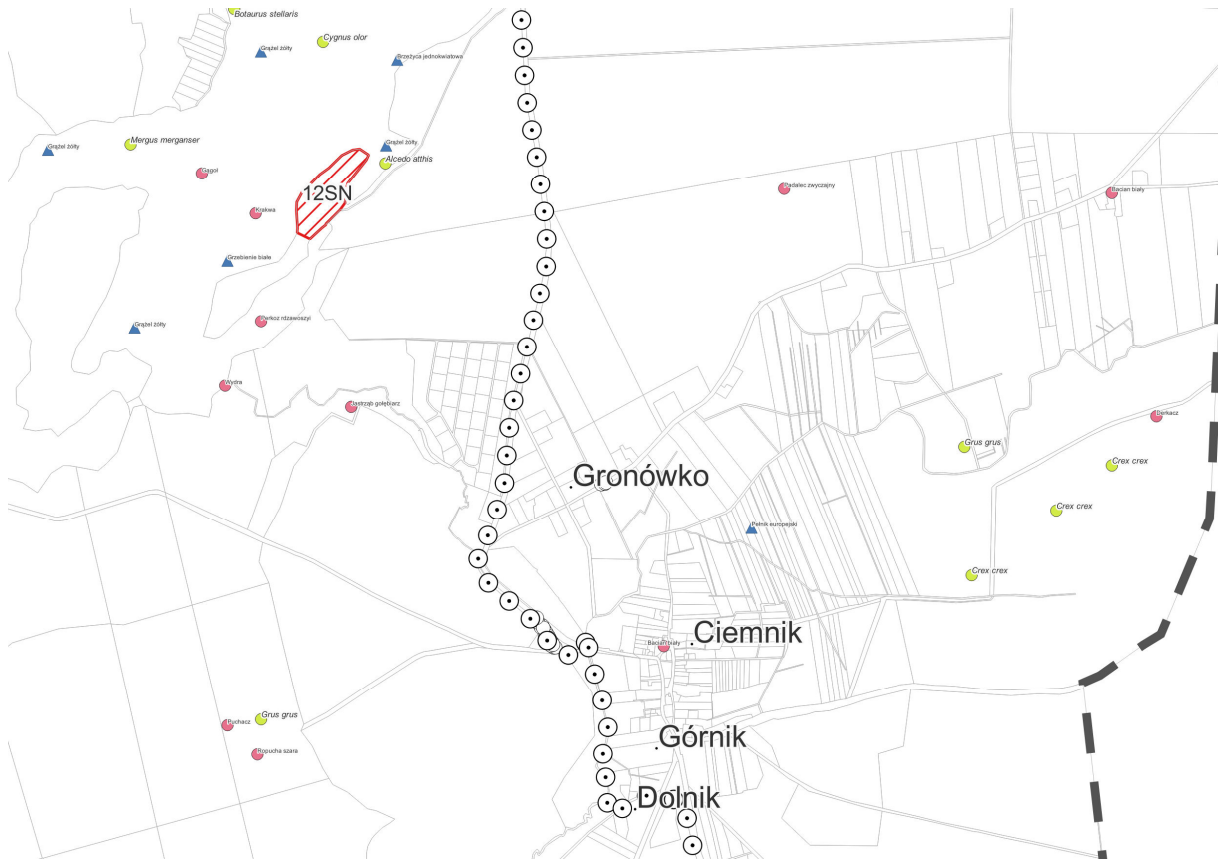
Obszar gminy leży w obrębie dwóch międzynarodowych obszarów węzłowych: Pojezierze Ińskie i Dolina Drawy.

W analizie ustaleń projektu planu ogólnego należy brać pod uwagę wystąpienie niekorzystnych oddziaływań na środowisko m.in. z tytułu:

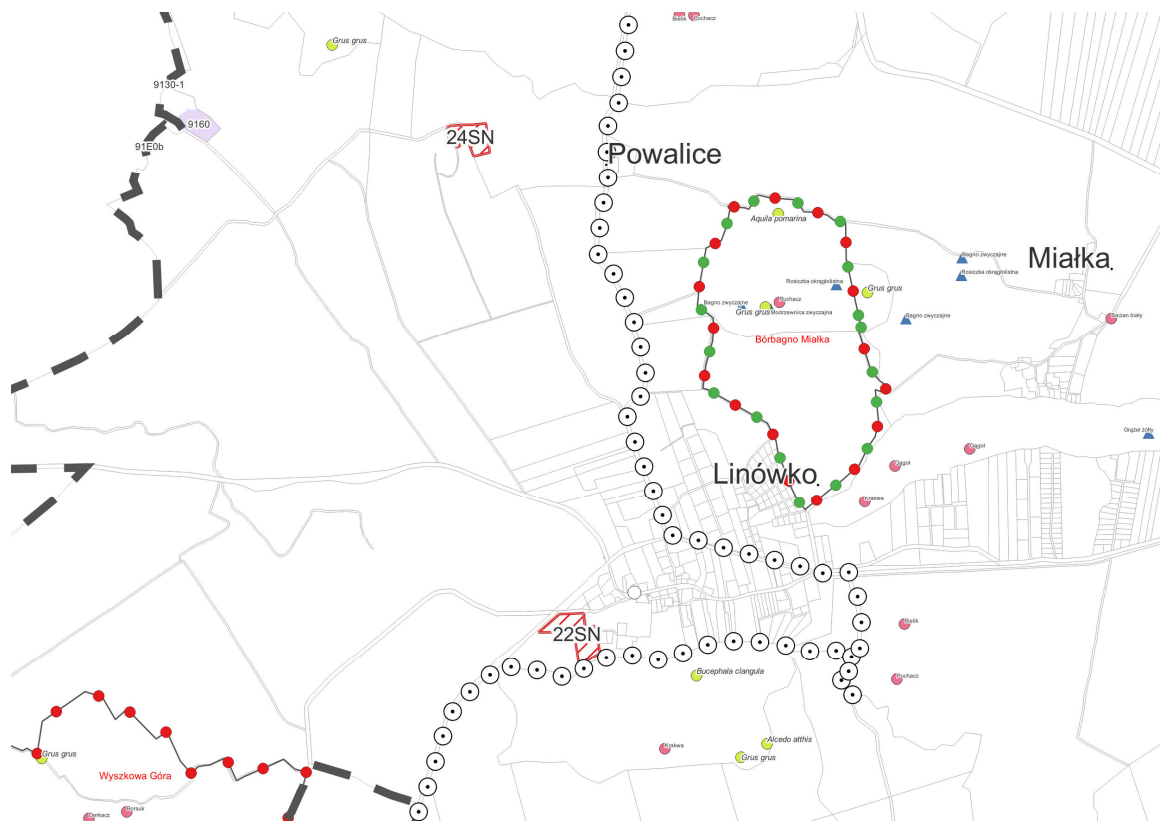
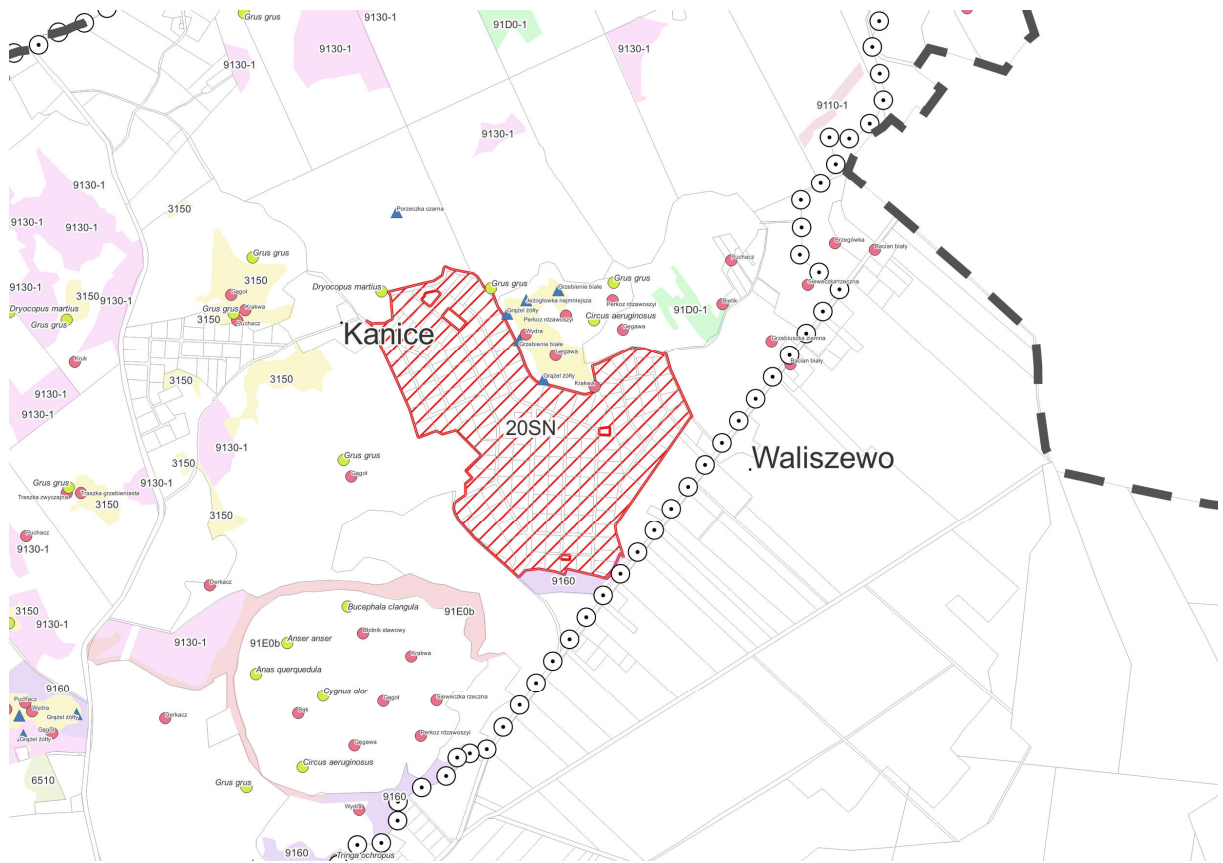
- przeobrażeń struktur przyrodniczych, które będzie zależne od profilu funkcjonalnego stref planistycznych i gminnych standardów urbanistycznych w zakresie wartości maksymalnej nadziemnej intensywności zabudowy, maksymalnej wysokości zabudowy oraz maksymalnego udziału powierzchni zabudowy – w strefach planistycznych oraz wartości minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej – w strefach planistycznych;
- oddziaływania na wody powierzchniowe i podziemne - realizacja ustaleń projektu planu ogólnego może potencjalnie wpłynąć na zmianę stanu czystości powietrza atmosferycznego na obszarze przewidzianym do zagospodarowania;
- oddziaływanie na glebę - nastąpią zaburzenia struktury gruntu i gleby w miejscach budowy obiektów kubaturowych, infrastruktury technicznej i budowy dróg;
- oddziaływania na krajobraz - znaczące przekształcenie krajobrazu nastąpi w strefach górnictwa –SG i strefach gospodarczych - SP;
- zanieczyszczenie powietrza i hałasu - realizacja ustaleń projektu planu ogólnego może potencjalnie wpłynąć na zmianę stanu czystości powietrza atmosferycznego na obszarze przewidzianym do zagospodarowania.

Rozpatrując te potencjalne zmiany na poziomie gminy i jej otoczenia należy zauważyć, że w obrębie roślinności nie spowodują one zakłóceń w przebiegu szlaków migracyjnych ani nie będą skutkowały zniszczeniem wartościowych z przyrodniczego punktu widzenia ekosystemów. Szata roślinna ulegnie przebudowie i podlegać będzie stopniowej antropizacji, jednak należy zauważyć, że wpływ człowieka na środowisko będzie się w nim zaznaczał stopniowo także w przypadku zaniechania realizacji ustaleń projektu planu ogólnego. Gatunki zwierząt w zróżnicowany sposób zareagują na przekształcenia w środowisku. Całkowicie przekształcone zostaną warunki siedliskowe na terenach

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO USTALEŃ PLANU OGÓLNEGO GMINY IŃSKO



PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO USTALEŃ PLANU OGÓLNEGO GMINY IŃSKO



12 Oświadczenie, o którym mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Oświadczam, że spełniam wymagania zawarte w art. 74a ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz.1112 ze zm.). Jednocześnie oświadczam, że jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.


Karol Jaworski
U R B A N I S T A
ŚWIADECTWO NR 12250

SPIS RYSUNKÓW

Rysunek 1 Mapa gminy Ińsko	8
Rysunek 2 Schemat położenia obszarów i terenów górniczych na terenie gminy Ińsko	14
Rysunek 3 Schemat położenia udokumentowanych złóż kopalin na terenie gminy Ińsko	16
Rysunek 4 Położenie lasów i gruntów klasy III na terenie gminy Ińsko	17
Rysunek 5 Schemat położenia ujęć wód na terenie gminy Ińsko	18
Rysunek 6 Położenie stanowisk chronionych gatunków roślin na terenie gminy Ińsko	28
Rysunek 7 Położenie stanowisk chronionych gatunków zwierząt na terenie gminy Ińsko	30
Rysunek 8 Schemat położenia zabytków wpisanych do rejestru i objętych ochroną w Gminnej Ewidencji Zabytków	38
Rysunek 9 Schemat położenia krajobrazów priorytetowych na terenie gminy Ińsko	45
Rysunek 10 Schemat położenia rezerwatów przyrody w gminie Ińsko	60
Rysunek 11 Obszar Ińskiego Parku Krajobrazowego i jego otuliny na tle gminy Ińsko	61
Rysunek 12 Schemat rozmieszczenia ptaków będących przedmiotem ochrony na obszarze specjalnej ochrony ptaków Ostoja Ińska PLH320008 na terenie gminy Ińsko	64
Rysunek 13 Obszary Natura 2000 na terenie gminy Ińsko	66
Rysunek 14 Schemat rozmieszczenia siedlisk przyrodniczych na terenie gminy Ińsko	68
Rysunek 15 Schemat rozmieszczenia pomników przyrody na terenie gminy Ińsko	69
Rysunek 16 Położenie zespołu przyrodniczo- krajobrazowe Ostrowie na terenie gminy Ińsko	70
Rysunek 17 Schemat rozmieszczenia użytków ekologicznych na terenie gminy Ińsko	71
Rysunek 18 Schemat rozmieszczenia proponowanych użytków ekologicznych na terenie gminy Ińsko	72
Rysunek 19 Korytarze ekologiczne na terenie gminy Ińsko	73
Rysunek 20 Obszary szczególnego zagrożenia powodzią na terenie gminy Ińsko	75
Rysunek 21 Schemat rozmieszczenia ptaków będących przedmiotem ochrony na obszarze specjalnej ochrony ptaków Ostoja Ińska PLH320008 na terenie gminy Ińsko na tle wyznaczonych stref otwartych - SO	104
Rysunek 22 Schemat rozmieszczenia siedlisk przyrodniczych będących przedmiotem ochrony na obszarze Natura 2000 Pojezierze Ińskie PLH320067 na terenie gminy Ińsko, na tle wyznaczonych stref otwartych - SO	105
Rysunek 23 Rozmieszczenie projektowanych (nowych) stref planistycznych	120

SPIS TABEL

Tabela 1 Wykaz udokumentowanych złóż kopalin na terenie gminy Ińsko	15
Tabela 2 Charakterystyka jezior na obszarze gminy Ińsko	20
Tabela 3 Wykaz zabytków wpisanych do rejestru zabytków nieruchomości województwa zachodniopomorskiego	31
Tabela 4 Wykaz obiektów i budynków o wartościach zabytkowych typowanych do ujęcia w Gminnej Ewidencji Zabytków	32
Tabela 5 Stanowiska archeologiczne zaklasyfikowane do objęcia strefą WI ochrony stanowisk archeologicznych w Gminnej Ewidencji Zabytków	34
Tabela 6 Stanowiska archeologiczne zaklasyfikowane do objęcia strefą WII ochrony stanowisk archeologicznych w Gminnej Ewidencji Zabytków	34
Tabela 7 Stanowiska archeologiczne zaklasyfikowane do objęcia strefą WIII ochrony stanowisk archeologicznych w Gminnej Ewidencji Zabytków	35
Tabela 8 Rekomendacje i wnioski dotyczące kształtowania krajobrazów priorytetowych na terenie gminy Ińsko	40
Tabela 9 Wynikowe klasy strefy zachodniopomorskiej dla poszczególnych zanieczyszczeń, uzyskane w ocenie rocznej za 2023 r., dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia	47
Tabela 10 Wynikowe klasy strefy zachodniopomorskiej dla poszczególnych zanieczyszczeń uzyskane w ocenie rocznej za 2023 r. dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony roślin	47
Tabela 11 Ocena stanu JCWP RW jednolitych części wód powierzchniowych rzecznych na podstawie oceny GIOŚ 2014- 2019 r.	51
Tabela 12 Ocena stanu JCWP LW jednolitych części wód powierzchniowych jeziornych na podstawie oceny GIOŚ 2014- 2019 r.	52

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO USTALEŃ PLANU OGÓLNEGO GMINY IŃSKO

Tabela 13 Siedliska przyrodnicze będące przedmiotem ochrony w granicach specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 Pojezierze Ińskie PLH320067	65
Tabela 14 Siedliska przyrodnicze wskazane na podstawie Waloryzacji Przyrodniczej Województwa Zachodniopomorskiego na terenie gminy Ińsko	67
Tabela 15 Pomniki przyrody na terenie gminy Ińsko	68
Tabela 16 Zagrożenia oraz przewidywane oddziaływanie planowanego zagospodarowania na przedmiot ochrony Ińskiego Parku Krajobrazowego	94
Tabela 17 Zagrożenia dla poszczególnych gatunków ptaków będących przedmiotem ochrony na obszarze specjalnej ochrony ptaków Ostoja Ińska (PLH320008) na terenie gminy Ińsko	97